Учітеся, ссучі діти.
Думайте, читайте.

ПроцеZzz

(&lightly optimized)

© 0restt
Стрий 2021

Світлій пам’яті Юрія Криськіва,
філософа, письменника, поета, друга

(14.06.51-10.10.2020)

Призначення означеного - показати,
що форма і зміст - воно буває різна, в сенсі мети,
якість одного й того ж.

Іти рекомендовано з кінця.
Ібо кінець - і є початок.

Про "правильну квантову теорію гравітації" та свідомість
07 вересень 2011 at 2:00 PM

Цим продовжую складну, але цікаву тему колупання в засадах світоустрою.
Хто вважає, що то є непотрібна діяльність - мусить розуміти, що люди, як вид - впритул підійшли до порогу. За порогом - новий стан (або рівень) свідомості, або революція в науці, що дозволить вийти з глухого кута цивілізаційного, або - повний і безповоротний деградаційний звиздець для більшої частини сапієнсів, або стагнація, в найгіршому випадку. Щодо науки - простий приклад: спробуйте уявити портативний прилад, який дозволяв би в людях, скажімо, гниль бачити, як в яблуках. І великий апарат - відловлювач істот з бракованою совістю - на вході в Верховну Раду. Уявили ефект на суспільство? А якщо в світовому масштабі? :) Англійцям легше, в них гниль - це коррапшен - корупція, іржа, тобто.. А для нас - іноземне слово. Гнилих варто гнилими називати, так простіше.

Особисто я впевнений, що десь в завалах тисячолітніх інформаційних нашарувань лежить той золотий ключик, що відкриє людству і Україні дверцята в майбутнє, лиш шукати треба. Казка українська давно сказала, що найшвидшим в світі є що? Ану згадайте.. І таким чином передбачила результати наукової діяльності на тисячі років наперед. Звідки вони знали що думка швидша за будь що? Співпадіння? А коври-літаки, ядерні вибухи та симптоми радіаційного ураження в індійських епосах? А астрономічні знання, що не поступаються сучасним, в догонів та майя і т.д, звідки це все? Працивілізація, чи залишки інформації з якоїсь бази даних?

Мистецтво - це
05 жовтень 2011 at 3:04 AM
або бунт - або гармонія. Перше - руйнує відмерле, друге - будує нове згідно з вбудованою програмою.
Варіант основного закону діалектики, отже.
Звідси чітко видно, що збочення і патології різного роду, які спостерігаємо в світі - є лиш мімікрією під мистецтво або, що гірше, є цілеспрямованою зміною (руйнацією) програми.
Під програмою я розумію базові закони світобудови і їх відображення\заломлення людиною. Далі в логічному ланцюжку йдуть цікаві аналогії про кристали різної огранки, форми, внутрішньої структури, відтінків і т.п. І, звідти: багатогранність для людини - риса однозначно позитивна, але не обов'зково єдино вірна.
п.с. мистецтво жити

Про наркоманів і логічну бомбу
26 жовтень 2011 at 12:35 PM

Логічна бомба відрізняється від троянського коня наявністю тригера, "включателя". У випадку ГМО таким включателем може бути колір шкіри, волосся, наприклад, чи будь що інше. Ну, а наявність "закладок" в побутових приладах, особливо мережевих, вже давно нікого не дивує. Шо за світ, нє?

п.с. до речі, наркоманія (цигарки і алкоголь, в тому числі) - запросто можуть виявитися такою ж бомбою. І запросто може статися, що більшої частини з тих, хто уражений вірусом тупості - скоро не буде. Прийде нова закордонна вакцина, з новим "включателем" - і виключить разом всіх промаркованих.

Вже зараз на Заході стоїть проблема зайнятості населення, яка не вирішується в рамках існуючої економічної моделі. По прОстому: якщо одна машина вивільняє сотню осіб з продуктивного обігу - то куди діти надлишок робочої сили? Поки що це вирішується старим, ще рядянським методом - роби що хоч на протязі дня, тільки на робоче місце приходь. Плюс

субсидії та соціалка. Але то не може тягнутися довго, що й показують останні світові події. Отже, чекати лишається або грунтовної модифікації системи згідно вимог часу, або варіанту з радикальним скороченням баласту.

В Україні, з її теперішнім землеробським курсом, 90% населення - ніяк і нікуди, якщо хто не зрозумів. І якщо тих 40 ще можна по шахтах порозпихати, то 50 - ... Дякуйте, що ці 50 ще поки самі себе годують, з власних приватних господарств. В іншому випадку люба держава, як система, що вимушена бути або ефективною, або зникнути - мусить буде реагувати.

Про "ЩО"
01 листопад 2011 at 2:19 PM

Країна, як людина. Держава, як проект. Країна - як антонім до держави. Все це має певний сенс в різних проекціях. От я, для прикладу - люблю свою країну, свої гори, ліси і т.п. Але державу, в якій живу - глибоко зневажаю. Держава ця - паразитична надбудова, що пожирає мою, вашу, і їхню також свідомість, висмоктує творчі та фізичні сили на нікому не потрібне підтримання свого малоефективного функціонування. Навзамін видає сумнівні результати власної діяльності у вигляді нікудишньої освіти, напівгнилої системи охорони здоров'я та інших підсистем. Успіхів вона досягла тільки в сферах ресурсних і сферах "швидкого" бабла. Нарубать, накосить і змиться - ось за таким принципом воно й існує все. І якщо до останнього часу туземцям (тобто, нам з вами) виділяли ще певну копійчину на те, щоб виростити нових копачів-пилячів, то десь тепер уже дійшло і до них - ~~тікати нема куди.~~

UPD 2020: Ні, до цих - не дійде. Цих закопувати тра.

І якщо держава - це вони, то країна - це я. Для кожного окремо і всіх разом. Таке велике, загальне Я. Допоки це я буде бовтатися в орбіті ЇХНЬОГО впливу - майбутнього не буде. Майбутнє буде лиш тоді, коли викристалізується велике спільне ЩО. Не тільки особисте, чи сімейне. А ВЕЛИКЕ і СПІЛЬНЕ. Таке, яке рухало б вперед теперішнє і ще з десяток наступних поколінь. Щоб могло бути реалізоване тільки НАМИ, і ніким більше. Бо тільки МИ маємо десь такі, чи інші унікальні в світі властивості. А ми такі маємо - це і геопозиція, і певний, унікальний своєю миролюбивою войовничістю характер, і фольклор, і генетичні певні переваги. А наші вороги чого вартують! Хіба вороги не показник?)

І, отже, поки політики, чи будь хто інший не дасть нам відповіді про те, ЩО ж ми хочемо від цього світу ЩЕ, крім задоволення своїх біологічних потреб, не поставить і не обгрунтує НАДМЕТУ - ніякі системи, вибори, та інші шатанія не мають ніякого змісту. Нагадаю, до 91-го в українців стояла мета - Здобудеш Українську Державу, або загинеш в боротьбі за неї. Відповідно до неї добиралися й засоби. Сьогодні потрібно рухатися далі. Державу здобули. Тільки не українську і не для українців, як виявляється. Повторюю: держава - не українська. Керують нею не українці.

Варіантів, отже, тільки 2:
1-й - грати за правилами, які ця держава встановлює і програти, вчергове розчинившись у системі. Бо це аксіома. Або 2-й - грати за своїми правилами, для початку шукаючи відповідь на питання ЩО, затим напрацьовувати засоби і методи.

п.с. а світ тим часом котиться собі спокійно в тартарари

Про країну
02 листопад 2011 at 5:14 PM

Україна - це деяка ідея, перемножена на генетичну основу. Україна - країна-ідея, яка, на відміну від держави, існувала давно і буде існувати ще довго. Як мінімум доти, доки буде на світі достатня кількість українців - її носіїв. В чому полягає ідея - поки не описую. Втім, кожен нормальний українець знає її і без мене. Одне відомо точно: функціонує вона за принципом голограми (більше елементів - вища чіткість), та має в основі принцип індивідуальної свободи, що чітко пов'язаний зі свідомістю. Тим, хто спробує на ці мої спроби розшифрувати "код" закинути місіонерство, скажу: - Ідіть нафіг. Тут звичайний аналіз, життєвий досвід і специфіка роботи головного мозку, перемножена на специфічні ж знання. Чесно кажучи, з задоволенням зайнявся б будь-чим іншим. При умові, що над тим, чи я тут корпію - працювали б люди з відповідною підготовкою, напрацюваннями і т.п. В ідеалі сама держава мала б тематикою і займатися. Якби була українською, звісно. Проте людей таких в країні виглядає, що нема, або, як мінімум, результати їхньої роботи мені невідомі.
Існують певні, напівфальшиві, теорії "вищості", спроби мітологізації і інша хрінотінь, які, як гнила колода в основі будинку - трісне й розпадеться при найменших потрясіннях. Мене такі абсолютно не влаштовують. Бо, як люба нормальна людина, бажаю знати хто я, що я, хто ми і нащо ми, з МАКСИМАЛЬНО можливою достовірністю. Можливо на даному етапі це й не вдасться, можливо наука ще не знайшла того камінця, що ляже в основу нашого відродження, але він є, його не може не бути. Відповіть на питання - питання часу, отже.

Держава Україна, натомість - це ФОРМА, набута цією ідеєю в теперішній період часу. Форма, як зрозуміло, може бути любою, якщо виконує покладені на неї

функції. Функції теперішньої держави - збереження середовища визрівання нових ідей, та остаточне загнилювання всього непотрібного. Особисто мене така її функція поки влаштовує, хоч і не подобається. Поки нема нових програмних ідей і нових, здатних до їхньої реалізації, послідовників, дана форма - єдино можлива, скоріш за все.
Реальна небезпека, в цьому контексті - збереження "болота", як перманентного стану існування. У цьому випадку можна розраховувати лиш на достатнього рівня "потрясіння". Або на кероване руйнування, як варіант.

Також можна констатувати, що в сьогоднішньому стані держава Україна - утворення слабко життєздатне, як для сучасного світу. І, очевидно, якщо не бажає перетворитися в гнилий відстійник, або бути пошматованим на кусні сильнішими - мусить бути трансформоване, або радикально перебудоване.
Більшою мірою з нуля.

Такою десь мала б бути практична реалізація тої ідеї, про яку балакаєм. Перша її віха.

Про сенс

05 листопад 2011 at 12:00 AM

Нічо в житті не має ніякого сенсу, крім спілкування. Звичайного людського спілкування, позитивного і правильного.
Правильне спілкування створює зміст із беззмістовності буття, підвищує рівень свідомості, породжує результат.
Все решта - самообман.

п.с. сюди не входить т.зв. сенс "функціональний", тобто продовження роду, кар'єра, призначення і т.п. Призначення взагалі в кожного своє, виходячи із характеристик закладених, або набутих в процесі життя.

Про "сухий залишок"
05 листопад 2011 at 2:23 PM

Люба діяльність, що не має "сухого залишку" у результаті - не тільки беззмістовна, але й шкідлива. Бо розпорошує і витрачає на пусте творчий потенціал особистості.
Під таким залишком я розумію хатинку відновлену, фольклорну, етнографічну, чи іншу експедицію, любу спільну дію, що має на меті кінцевий результат у вигляді малого, але важливого продукту, який може бути використаний пізніше.
З цієї ж точки зору всі ці акції зі спільного махання прапорами і т.п. беззмістовність у час руїни - шкідлива та антиукраїнська діяльність.

Про "Ад" і "Рай" у вашій голові
08 листопад 2011 at 2:24 PM

Всі знають, що мізки складаються з двох півкуль, різних за своїм функціональним призначенням. Ця різниця в роботі умовно поділяє мислення на лівостороннє і правостороннє. З'єднюються вони між собою мостом, мозолистим тілом так званим.
Півкулі можуть взаємодоповнювати і взаємозамінювати функції одна одної, але в звичайних умовах існує досить чіткий поділ: ліва півкуля відповідає за мову і послідовні (механічні, дискретні) процеси, а права - за складні (аналогові, безперервні) сцени, гармонію, візуальну уяву. Звідси, до речі, ефект "знаю, лиш сказати не можу" - інформацію перебуває у правій півкулі в "сирому", невербалізованому вигляді ще.
Ліва півкуля також "відповідає" за праву частину тіла, а права - за ліву, відповідно. Зрозуміло, що повноцінна людина - та, що вміє максимально ефективно використовувати та завантажувати роботою обидві півкулі зразу. Тут виникає логічне питання - оце

невпинне намагання з дитинства навчити писати всіх правою рукою (або лівою, у них) - невже не цілеспрямоване калічення людської особистості?
Не буду відволікатися на наукові терміни та складні побудови - бо *все в світі - просте, якщо знаєш, як воно працює*, як кажуть англійці. Найскладніший і найбільший в світі хмарочос - має в основі своєї структури лиш фундамент, каркас,, та навісні елементи. Одного дня наука видасть таку ж "таблицю Менделєєва" щодо мозку, але нас цікавить дещо інше, важливіше. Те, що ховається за сімома замками вузькоспеціалізованої інформації - дві специфічні зони в мізках, що мають умовну назву "Ад" і "Рай". Так вони називається тому, що, стимулюючи певну ділянку - отримуємо у відповідь чітку й недвозначну картину. Ділянка "Ад" дає відчуття депресії, подавленості, беззмістовності, темноти, бажання самогубства, як результат. Одним словом - повної і тотальної дупи. "Рай", відповідно - відчуття оптимізму, світла, життєрадісності, повного і безмірного щастя, бажання жити і т.д. Пам'ятаєте давній дослід про щурів і педаль, що під'єднювалася до тієї, "кайфової" зони? І результат - щурі не їли і не пили, лиш тиснули педальку, поки не здихали. Нещодавно в мережі проскакувала інформацію про пацієнтку, що була вилікувана від хронічної депресії якраз подібним методом - вживленням двох електродів у ці зони. З наступною підстройкою рівня сигналів до прийнятного для повноцінного життя. Тепер питання на засипку: - де знаходиться Нірвана?) Чи не там, де і "Царство Боже" - "всередині вас"? І чому воно "силою береться", як сказано, а не таблетками? І, головне, ЗВІДКИ вони це знали? І чи не перебуває у півкулі ілюзій вся, або більшість отих навколонагвальних пошуків і досвіду, що підкидує нещасним хімічна, психо- та інші види стимуляції? Разом з усіма відомими і невідомими "світами". Питання не настільки просте, як здається, враховуючи факт міжособистісної комунікації на рівні підсвідомості, що має місце у реальності.

Про картину світу
12 листопад 2011 at 10:50 PM

Більшість живе зі статичною. Насправді - динамічна. Світ змінюється постійно, але більшість равликів цього не помічає. Все може змінитися в будь-який момент, навіть те, що змінитися ніби ніяк і не мало б. Навіть те, що напророкували 800 найпророкливіших пророків - може виявитися просто відволікальним маневром. Разом з усіма теоріями, релігіями і ученнями. Навіть якщо 999 з 1000 тих пророцтв збулося - можливо все задумувалося заради того тисячного? Бо ніхто нікому ніц не винен. Але заради чого такі складнощі?

Про світ
14 листопад 2011 at 6:26 AM

Цікавий стан.. ось скількись там років Язм досліджував світ, бо хотів знати. Світ натомість досліджував мене, бо така в нього робота. А врешті виявляється, що ні я в ньому, ні він в мені не бачим нічо принципово нового. Але схема роботи намалювалася..
Спочатку світ тебе заманює канхвєтою. Далі починає лякати. Якщо це не спрацьовує - заваджати. А врешті обламується, сидить собі тихо в куточку, сумно дивиться і мовчить. Більшість, правда, на конхвєті і закінчується.
Схема одна для всіх, працює однаково +/- Але не можна сказати, що життя банальне. Повторюється, так. Типові ситуації, реакції, прагнення, типові їхні комбінації і комбінації цих комбінацій. І все вже було мільйон разів в любих пропорціях до нас, і ще буде. Але зміст в цьому є: програма - з одного боку, і свідомість - із іншого. Конкуренція, як взаємодоповнення. Як два крила одного цілого.
Звідси висновок: об'єднююча ідея може з'явитися будь-де і будь-звідки. Але не будь-коли.

Тут RTFM
14 листопад 2011 at 4:09 PM

Хотів колись написати книгу. Навіть дві. Потім зрозумів, що в світі, перевантаженому беззмістовною інформацією, мої, прямо скажем, середньої якості писацькі таланти реалізовувати - то лиш більше забруднювати й без того заболочений інфопростір. Врешті наступив "момент істини", коли не писати стало неможливо - розірве. Десь в той момент ЖЖ й підвернувся. Особливо вчасно, враховуючи, що 2 місяці з ногою після зимового походу просидів - часу було більш, ніж достатньо. Втягнувся. Все просто в житті, як бачим: маленькі події формують великий ланцюг життя, з якого лиш дехто вміє відпускатися, правда. Отже, пишеться це не просто так, а як поклик душі. Як практична реалізація того слогана, що виведений наверх, у підназву журналу.
Більшість, як раніше писав, пройде мимо, лиш скупо скривившись - "аа.., чергова банальність". Тоді це - не для них. Можна проходити далі, отже. Це - для людей, що мають, або шукають досвід СПРАВЖНЬОГО життя, бажають його розширити й покращити за рахунок описуваних мною нюансів. Під справжнім життям я розумію таке, в якому доводиться приймати РІШЕННЯ. Деколи болючі, або й жорстокі. Найперше - щодо себе. Потім - невпинно ті рішення реалізовувати. А також те, в якому зміст має не тільки розуміння, але УСВІДОМЛЕННЯ процесів. Принципово різні рівні.

І хоч в цій темі все давно й грунтовно сказано до мене - писати буду. В тій же ж манері, що робив до цього - "дєцкій лєпєт", умовна назва) Такі собі дитячі кубики - пазли, з яких тільки й можна вибудувати повну картину. Важливим в ній є те, що все, що тут описується, пройшло грунтовну перевірку на якість, та на відсутність підробки в різних ситуаціях, різними методами. Але вам - перевіряти своє, все одно.

Про проблему самореалізації
14 листопад 2011 at 7:35 PM

Проблема такою насправді не є, будучи лиш однією з нав'язаних суспільстворм "норм", шаблонів поведінки. Система цінностей, в якій "хто нє работаєт - тот нє єст", убога і безперспективна рабовласницька схема. Бо ВСЕ ЩО МИ У СВІТІ МАЄМО - МИ МАЄМО БЕЗКОШТОВНО. Просто так, як подарунок. Я маю на ввазі життєво-важливі ресурси, а не результати праці. А реалізація свого потенціалу і задатків - повністю добровільний вибір. І чим складніша і багатогранніша задача - тим грунтовніший підхід, довший період оцінки, вибору шляху. У декого займає все життя, так і не розпочавшись. Що також нормально, бо ніхто нікому ніц не винен в цьому світі. Аксіома 18-та.
Бонусом ще дві згадав:
#17. ***Краще нічо не робити, ніж робити НІЧО***. Правило, яке ні разу в житті не підводило.
#16. ***Краще не робити того, чого не розумієш*** - менше платити доведеться. Без усвідомлення цього, до речі, дуже легко наробити грубих (незворотніх) помилок. На своїх краще дрібних вчитися, якщо вже неможливо уникнути. Це відповідь на популярний вірусняк про "не помиляється лиш той, хто нічого не робить" - логічно правильну, але руйнівну побудову.
Отака ось світоглядна система. Нумерація, всі діла..
п.с. І найважливіша: ***ніхто, ніякі обставини, тиск, чи обмеження не можуть людину зламати. Ламається людина завжди САМА, з власної волі.*** (Ну, або продається, що рівноцінно). Зрозуміло, тут не йдеться про фізичні, інтелектуальні чи інші обмеження, які обійти не завжди можливо, бо це МЕЖІ. В кожного - свої, які бажано дослідити і усвідомлювати. Часто виявляється, що вони насправді ширші, ніж прийнято вважати. І практично завжди - ширші від тих, в які вас заганяє суспільство, "друзі", чи батьки. Людина - далеко НЕ те, що про неї думають інші, як стверджує інший поширений вірус.

Про програму
25 листопад 2011 at 12:42 PM

Сидів оцево якось в німців в тюрмі, дивився на павучка.. Повзе по стелі.. Доповз до плитки гладшої за ту, з якої приповз, помацав лапою - слизько. Пішов вбік - слизько. В другий - слизько. Розвернувся, поповз назад через усю стелю.. Важливо: для того, щоб потрапити з пункту А в п.Б, які знаходяться на відстані 20 см один від одного - павук намотує метрів 20 навкруги, хоч міг би ризикнути, напряму проскочити, або обійти ще й третім, коротшим шляхом (якого, звісно, не бачить, бо орієнтується на тактильні відчуття (має обмежене світосприйняття, іншими словами). Питання: - Чому так?
Відповідь, вроді, очевидна - життя павучка повністю керується вбудованим алгоритмом, ПРОГРАМОЮ, або інстинктом, як каже наука. Мені зручніше своїми термінами оперувати, тож буду називати цей алгоритм програмою і далі..
Павук, хробак, дерево - дуже прості моделі, які досить достовірно описують речі складніші.. Кожен день ми бачимо складні біоорганізми, названі людьми. Але чуть прискіпливіший погляд в їхній бік зразу ж виявляє цю ж програму, лиш набагато складнішу, заплутанішу, багатоступеневу.. але ПРОГРАМУ..

Підозрюю, саме цей факт стоїть в основі всього сучасного світоустрою, яким ми його звикли знати. Ті, хто зверху, зневажають всіх, хто нижче, аргументовано називаючи їх примітивними, заганяючи себе, таким чином, в психологічну пастку. Бо примітивність ця - відносна.

Відмінність людини від звіра в тому, що людську програму можливо (і потрібно) з ростом особистості замінювати на особисту модель поведінки, напрацьовану в результаті досвіду. І відповідно відредаговану,

в якій більшість зі старих, віджилих елементів викидається на смітник, замінюється на нові. Типовий BIOS, одним словом. Річ, потрібна тільки на первинному етапі існування - етапі завантаження.
Саме етап переходу до автономного (надпрограмного) існування - є першим кроком до побудови людини і, власне, людського життя. Здається, що тільки в останні роки в людства з'явився необхідний мінімум знань для такого переходу. Чому це не було можливо раніше - для мене загадка. Можливо, жорстка прив'язка до часу..

Суть же пастки полягає в тому, що ті, що зверху, без тих хто знизу - нежиттєздатна частина. Бо різний рівень функціонально начиння та складності алгоритму - це лиш різні рівні принципово однієї структури. Тільки вихід на автономне самоусвідомлене існування є ознакою людини справжньої. Я таких, до речі, ще не бачив. Це лиш теоретичне узагальнення, спроба вийти за рамки.

Цим, до речі, трохи доопрацьовується давнішній пост про програму і свідомість. Людина-програма, суспільство-програма, нація-програма... зразки можна самостійно підібрати. І, важливо: будь-яку програму пожна переписати. Але простіше пошкодити.

п.с. більшість, зрозуміло, ніколи не вийде за рамки алгоритму без зовнішнього втручання, хіба епізодично. І в цьому полягає основна трагедія світоустрою, на сьогоднішній день. Та про це вже було.

Как будто мертвый, лежит партнер твой.
И ладно, черт с ним, пускай лежит.
Не оплошай, бык! Бог хочет шайбы!
Бог на трибуне, он не простит!

Владимир Высоцкий - "Профессионалы"

Про відносність часу
27 листопад 2011 at 10:53 PM

А ще 20 років тому не було ні мобільних, ні інтернету.. А для того, щоб шось розумне прочитати - треба було в бібліотеку йти і там мерзнути..
Але я не про то. І не про Ейнштейна. І не про сприйняття. І не про швидкість реакцій, хоч це також все важливо. Я про пінг-понг - старереньку комп'ютерну гру, з безліччю клонів. Знаєте, що буде, якщо її на сучасному компі запустити? Якщо й не знаєте - то уявляєте.
Там всередині у любому компі така маленька МЕХАНІЧНА штучка є - кварцовий резонатор. Вона видає сигнал точного часу для операційної системи. А та, в свою чергу, регулює свою роботу у відповідності до цього сигналу. І швидкість любої гри залежить тільки від двох основних параметрів: цього резонатора і швидкості обчислення (потужності компа). Тобто, це речі, які задають верхню і нижню межу швидкості.
Так от, в нашому світі резонатор явно сказився останнім часом. То жили-жили тисячі років.. воювали, женилися і т.п, а то.. в космос понесло, науки розвивати почали, атом, мозок... Ніколи ж раніше такого не було у відомій історії. НІКОЛИ!
А парадокс в тому, що сприймається це так, ніби само собою так має бути. Автоматично..
Але так не буває, друзі. Само собою в цьому світі не відбувається взагалі нічого. У всього є своя причина і свої наслідки. (5) Озирніться, це цікаво)
п.с. питання на засипку: - Світ позаду вас справді існує, поки ви на нього не дивитеся?)))
п.п.с. а птахи в лісі співають, коли їх ніхто не чує?
п.п.п.с. Ще тут потрібно згадати тузіка, хвіст, філософів, матрицю і аудит.
А аудит до чого? - спитаєте ви.)
п.п.п.п.с. нє, ну ясно, шо ніхто не спитає. А якщо й спитає - то років через 150. От і поговорили.

Про міжчасововікову комунікацію
27 листопад 2011 at 11:47 PM

Йшов якось філософ Фалес вночі, задерши голову в небо, і впав в яму. Бидло відреагувало типово: "Оце такий ти мудрий: хочеш пізнати, що в небесах робиться - а під ногами не бачиш". Фраза закріпилася в інфосистемі і дійшла до наших днів. Відповів на неї Гегель, аж через дві тисячі років: - Ті, що сміються над філософами, - сказав він, - ніколи не впадуть у яму. *Бо вони <u>вже</u> лежать на самому її дні.*

Це я навів, як зразок правильної розмови. Також люблю з давніми поговорити, деколи. Це деколи значно цікавіше, ніж із сучасниками. Давніх - їх на фігню не відволікали, типу айфонів. Тільки важливе, тільки принципове..

Про "механічні" апельсини, гістерезис, та фазовий перехід
02 грудень 2011 at 10:01 PM

Почну з фазового переходу. Дехто вважає, що треба взяти все і розхерячити, як непотрібне. А заодно й викосити в задорному запалі певну частину тих жуйних, що "жіть заважає". Влаштувати, тсзать, фазовий перехід першого роду. Я ж вважаю, що не варто і за другий забувати. Зрозуміло одне: ~~новий світовий порядок~~ нова світова цивілізація мусить рано чи пізно настати. І буде вона саме така, як МИ хочемо, або зникне к єбеням. Ну, або зникнемо ми. А тоді вже точно не втекти нікому з підводної лодки.

То був ліричний відступ. Далі ситуація, із сьогоднішніх життєвих спостережень.

Їду я, значить, як завжди, нікого не чіпаю, і тут бчмих.. бензин закінчився. Залив, значиться, імпортну промивку в бак - давач (датчик) почав брехати. Казав, що є ще літрів 20. Лиш підозріло стійка його позиція наводила мене на сумні роздуми..
Але менше з тим. Каністру в руки, спиняю попутку, і пру на заправку найближчу, "ОККО". Там мене ставлять перед фактом: заправка тільки в МЕТАЛЕВУ тару.
Давайте, - кажу, - металеву, я перелию. Тепер увага: металевої тари НЕМА, заборонено тримати таку. - Ким заборонено? - питаю. Внутрішньою інструкцією!!!
Саме тут я зрозумів, що ситуація є справжнім подарунком долі і вирішив цей СИСТЕМНИЙ МАРАЗМ трохи далі дослідити.
- Давайте, кажу, відро. Невже відра нема?
- Не можна у відкриту тару.
- Добре, - не здаюся, - але ж ви РОЗУМІЄТЕ, що ситуація абсолютно абсурдна?
- Аякже. Але раптом ви з перевіркою, а в кущах там відео... Тут я, звичайно, усвідомлюю, що це ПАТ, повний і безповоротній. Задумався.., врешті питаю:
- То які ваші пропозиції? Бо ж я звідси не піду, поки бензину не наберу (йти мені лишній кілометр нема ніякого бажання).
- Просіть каністру в водіїв, відказують.
Заправники надворі (чоловік троє) співчувають.. - Шо ж ти, - кажуть, - Прямо на камери попер з тою каністрою? Сховати треба було якось..
- В кишеню не влізла..
- Треба було збоку підійти. Або давай, ми тихенько, в багажнику тут..
- Е нє, хлопці. Лишіть собі свої ~~хохляцькі~~ методи, пізно. Тепер вже Я не хочу. (В мене тут науковий експеримент, думаю. Маю час, маю натхнення..)
Далі я кілька десятків водіїв перепитав за 40 хвилин, і НІ В ОДНОГО металевої каністри не було, лиш пластикові.
- Та тепер такі ніхто й не возить, - відказує один.

І я розумію, що ТАК, ніхто тепер такі не возить. Але ж ситуація типова. Кожен день сотні, а може й тисячі таких ситуацій в Країні. І кожен раз нормальна людина стоїть перед вибором: зламатися, прогнутися, і стати мудаком, чи піти на принцип. Я пішов на принцип. Бо НІКОЛИ не визнаю легальною цю тупу механістичну систему, яку нам так вперто стараються нав'язати. Система ця бракована. І продукує вона бракованих істот, відповідно. Кожен день, жорстоко й методично вас ламають, гнуть і купують. При цьому кожен, курва, виправдовується.. - Та то не я... то тимчасово... то лиш раз... в мене діти.. їсти треба.. А завтра раз - і перетворився в бидло. І не помітив навіть, коли це сталося.. Сьогодні пішов на компроміс з совістю - завтра об тебе витруть ноги. Не плач потім, тебе попереджували.

п.с. ситуацію я дослідив. Приїхав дядько на "Газелі" з заначкою (півторалітрова пляшка), я в нього її викупив, і пішов собі далі. Вихід є, отже. Взаємодопомога, а не бидляцтво.
п.п.с. що цікаво, що НІХТО*, ні керівник, ні продавці, ні заправники, ні я, тим більше, не були проти залити ту каністру. ПРОТИ БУЛА СИСТЕМА* у вигляді папірців, керована страхом та відсутністю здорового глузду.

Замкнене коло
03 грудень 2011 at 2:48 PM

Бракована СИСТЕМА продукує бракованих людей. І навпаки, вони ж підтримують її життєздатність, навзамін. Типове замкнене коло. Вихід з "зачарованого" кола, як відомо, може відбуватися за допомогою:
1) зовнішнього впливу чи ресурсів (негатив - має місце повернення системи до притаманного їй природнього "забиченого" стану без підживлення. Перевищення порогового рівня руйнує всю систему)

2) внутрішніх ресурсів. (Підвищення рівня насиченості, "накачка" (свідомості, інших ключових параметрів), "вибивання" підгрунтя для існування недоліків.. Спосіб систему трансформувати без принципових втрат.

Ідеальний варіант - комбінація методів, він же - найменш руйнівний. Проте, очевидно - без потрясінь не обійтися. Все, як у людей.. Нормальні народжуються ТІЛЬКИ через страждання, або різного роду потрясіння, найдоступніше з яких - любов. Добра мірка, до речі. Не страждав, не боровся, не перемагав сам себе - не людина. Страждав, зломився - вставай, йди далі. Інакше - загнивання, пліснява і розкладання.. А зігнив вже - вибачай. Гниють не зразу, гниють - поступово..

Про жалюзі (ставні)
07 грудень 2011 at 5:21 PM

Різниця між народом-жертвою і нацією-воїном є. Виражається вона у таких "дрібницях", як ті ставні, для яких у нас навіть слова відповідного нема. Ставні - елемент "захисту" від навколишнього світу. Точно те саме, що і в тваринному світі вузько посаджені очі, як ознака хижака. А ачі збоку - ознака жертви.

п.с. тільки не кажіть, що у нас ворогів не було.
Ось вона, різниця ПРИНЦИПОВА. А деградувати ми почали рівно в той момент, коли замість тинів (огорожа від домашньої живності) почали паркани будувати. Чи, скоріше, навпаки: паркан - вже відображення суті.

п.п.с. звідси ж стає зрозуміло, чому нам так вперто образ жертви стараються насаджувати. Ну, ці вінки, плачІ, пам'ятники всюдисущі.

Але, бажаючих Україну в цвинтар перетворити чекає жорстоке розчарування.

Про справжній безлідерний спротив
02 лютий 2012 at 2:40 PM

Справжній безлідерний спротив веде наш український народ. Моя хата скраю - не вада, а перевага. Максимальна розосередженість по світі - не недолік, а метод. Зрозуміло написав?

І ось, коли
02 лютий 2012 at 6:40 PM

прийде час піднімати їх на вила і ті, хто ще вчора був офісним планктоном і хом'ячком (не плутати з нещасними ховрахами), а сьогодні став Великим Воїном Інтернета, візьмуть на себе фунцію інформаційного забезпечення тих, хто візьме в свої руки те, чим їх будуть піднімати, на грунті земельних питань, створюючи, таким чином, ідеальну антивороженську симбіотичну систему, як і заповідав Тарас, передбачаючи наші події - ось ТОДІ можна буде сказати, що Україна є. А потім, може, й відбудеться, якщо Вишнього ласка.

Красота, одним словом.

Іт'с май факін джоб
03 лютий 2012 at 5:42 PM

А ви теж продаєте свої переконання (віру, принципи і т.п.) задля того, щоб з роботи не вигнали?
І теж виправдовуєтесь всякими різними причинами, як-то "сім'ю тра годувати", "іт'с май джоб", "ось тільки цей раз, останній.."...?
Нє, не те, щоб я того не міг зрозуміти, але ЯК, курва, це можна сумістити при здоровому глузді?

3 коментарів
05 лютий 2012 at 12:44 AM

Адекватність передбачає в певні періоди необхідність приймати і біль, і розчарування, тяжкий вибір. Якщо не дивитися проблемі просто в очі, не бути присутнім в ситуації повністю, ховати голову в пісок, уникати, та відкладати - відповідальність прийде у вигляді необхідності жерти гімно. Відповідальність - від слова відповідати на виклики.

Проблема західного суспільства в тому, що вони ні в якому разі не бажають відповідати ні зАщо, відчуваючи себе надто зніженими, надто розбещеними. Вся їх культура - візьми та потрать, ти ж цього вартий. Вони надто розбещені і розщеплені, щоб вирішувати питання без істерик. Але озброєний істерик - це уже дещо. Західне суспільство демонструє готовність іти на любі злочини, лиш би вийти сухим із води. Вони готові чинити біль кому завгодно і скільки завгодно, лише б самим її не відчувати. Але в основі невдач лежить всього лиш неадекватність.

©kivi_rtsb

Про право і ліворуцію у суспільстві розваг
05 лютий 2012 at 10:27 PM

Треба враховувати, що любу ліворуцію можна в цьому гадюшнику на раз-два організувати, якщо ЦЕ БУДЕ ПРИКОЛЬНО. А також якщо результат безпосередньо акцій буде не далі кроку-двох від початку дії. І т.п. Хотілосьбимсь, аби та ліворуція таки правою була, але ні сил, ні можливостей в нас наразі нема, тра констатувати. Мо їм по-харошому запропонувать здавацця? Все одно ж не вийде феодалити довго, часи вже не ті.

іт’с а стрейндж ворлд, бейбі
09 лютий 2012 at 11:50 PM

"Спектр редких и быстропротекающих явлений не охвачен научной регистрацией, следовательно, и каждое конкретное необычное явление постоянно ускользает от официальных средств обнаружения [1,2,3,4]. Здесь же возникает опасная своим гипнотизмом псевдоконцепция: «если редко встречается, значит, не влияет».
...Особенность текущего момента такова, что количество сообщений, в связи со скоростным изменением климата, переполюсовкой геомагнитного поля, резко растет, и, кроме того, появление измерительных данных о необычных явлениях создают обстановку, неприемлемую для господствующей системы концепций мировоззрения".

Про майбутнє
17 лютий 2012 at 11:10 AM

1. Тільки виняткові події формують майбутнє.
2. Подія, яка формує майбутнє, є винятковою.
В англійській є відповідник: "Теорія чорного лебедя"

Про музику
21 лютий 2012 at 9:43 PM

Ось це відкриття спецом під мою шаблонно-резонаторну теорію підігнали: *Our brains seem particularly well suited for processing certain types of sounds, and find ones that have a fractal structure to be particularly pleasing*

І вони, ці шаблони, кодуються фракталами. Формулою.

п.с. наберуся сміливості і придумаю собі чергову "теорію всього". Звучатиме вона ось як, в першій редакції: всі математичні, фізичні та інші фундаментальні константи суть єси одна математична фунція типу фрактал, кодована деяким простим алгоритмом. А хто не вірить - хай доводить від протилежного, а я посміюся.

“The most fundamental analog computer that I know of is called quantum thermodynamics”, кажуть люди.

The Language of Thought Hypothesis
24 лютий 2012 at 3:20 PM

Це так, між іншим можна почитати. Що, знов же ж, підтверджує, що народ, хоч і вибірково, але рухається в правильному напрямку. Бо є тільки два напрямки. Перший - наш, другий - неправильний.

Про універсальний шаблон
25 лютий 2012 at 1:13 PM

Такі да, є в цьому гадюшнику брак. В самій основі його. В тому наборі констант, які я шаблоном, або базовим алгоритмом називаю. Ще можна надщербленою призмою назвати.
п.с. Кінець світу в українців формулою "світ за очі" описується. Справжній світ - за ~~призмою~~ шаблоном.
п.п.с. візуалізувати пі теж без фольклорних джерел не вийде. Це до питання яйця і курки.
п.п.п.с. один з найпростіших фракталів - фрактальна піраміда. Вона ж з "обрізаним верхом" антифрактал, дірка від бублика, dev/null, функція, обернена до яйця-райця. Базова дуальна пара з виходом у вигляді "хвоста". Вона ж - "спіраль історії", замкнута на себе, тор, у вигляді того ж атрактора.

Коммі маст дай! Про джерела толерастії
27 лютий 2012 at 2:01 AM

Був такий філософ - Герберт Маркузе, ревізіоніст-марксист.Він був незгоден з Марксом в одній точці: Маркс вважав революційним класом пролетаріат (що очевидно не так), а Маркузе вчив, що істинний революційний клас - різноманітні меншини. Патологію потрібно оголосити нормою, а норму - патологією. "Тільки тоді, - пише Маркузе, - ми, нарешті, зруйнуємо буржуазне суспільство".

п.с. давно підозрював, що слабі на всю голову ~~комуністичні~~ підерастичні ідійоти будують свою тюрму за принципом "чим гірше - тим краще". Але не знав, що марксистська зараза руйнує західне суспільство цілеспрямовано, та ще й їхніми ж руками.
Прямо як муха цеце, ця хвороба свідомості.

Про світове панування
03 березень 2012 at 12:15 AM

Тут походу вивів пару теорем, згадалося, вищезазначеним текстом навіяне. Тема знов актуальна, судячи з новин..

Ну так от: не може бути в цьому світі ніякого домінування повного. Так вже він збудований. Навіть в ізольованій закритій кімнаті герметичній, оточеній з усіх боків порожнечею космосу, завжди є вихід. ЗАВЖДИ, підкреслюю. Така вже функція цього світу засаднича. Саме про це Христос казав "Якщо я замовкну - каміння заговорить!".
А бажання одноосібно домінувати - є хворобою, особливо якщо підкреслене агресією. Комплекс неповноцінності, неважко здогадатися, рулить. Подібно веде себе вірус. Бо навіть паразит - і той більше до симбіозу схильний. Але в даному випадку мова йде про звичайну функцію. А функція, панове, домінувати не може, як би їй цього не хотілося, бо сама є лиш частиною, хоч і важливою. ("Частина" - воно ж "партія" - надійна метода знищення конкурентів його власними силами. Ібо: "царство, розділене в собі - впаде". "Поділяю та володарю", - смердить паразит, доздихуючи.)

Про щастя
05 березень 2012 at 11:41 PM

Всі хочуть щастя. Але ось яка підла штука з ним: чим менше у людини в голові, тим вона, зазвичай, щасливіша. Бо тим менше їй для щастя треба. Кому 100 грам, кому - айпода.. Найщасливіші взагалі, думаю, собачки, яким смачна кістка перепадає. І то тільки в перші кілька секунд, поки інші собачки не відбирають.

І всі це знають, вроді, але вперто продовжують бажати і бажати.. Щастя - звичайна хімічна реакція, мотиватор в глибині мізків, наркоманська залежність від різного типу доз.

Примітивні суспільства, особливо тоталітарні, цим вміло користуються завжди: забери в людини все, дай йому назад краплю - і ось воно, щастя. Забери всю свободу, дай можливість копнути манекен боса - ось воно, щастя і т.п. Раптовий перехід від гірших умов до кращих, проста формула. Крок вперед - два назад.

Але на те вони й називаються примітивними. Бо єдина достойна організація суспільства - це суспільтво, в якому замість прагнення до загального тваринного щастя є пошук виходу із залежності, на яку людину накладає як середовище існування, так і власне тіло, з власними ж підводними каменюками вроді описаного.

Пошук виходу з клітки власного фальшивого я - це нормальна мета. Тільки вона мало кому доступна, на жаль. І замість спільного поступу колективного - маємо боротьбу індивідуальностей, на межі бунту. Замість науки і політики, яка обслуговувала б потреби Людини - маємо науку і політику, яка обслуговує потреби рабів. Рабів власних хімічних залежностей.

Раби обслуговують потреби рабів. Замкнене коло.

Про радіус дії
11 березень 2012 at 12:31 PM

Колись писав вже про Петмена, антропоморфного робота з великими перспективами, від Бостон Дайнемікс. Фактично це лиш рухома база для систем штучного інтелекту, але без неї неможливий подальший прогрес.
Отож, уявіть, що є два об'єкти:
1) суперкомп’ютер з високою обчислювальною здатністю (центральний комп) і
2) сам робот, з мінімумом "мізків", але мінімумом достатнім, щоб орієнтуватися в просторі і т.п. мінімальні задачі виконувати (робот).
Обидва об’єкти зв’язані між собою каналом передачі даних, для простоти розуміння - уокі-токі, радіусом у кілометр, умовно. Робот, ясна справа, вважає, що всі потужності, які є в його розпорядженні (його вбудовані + центрального компа) - його власні. Нема ніякої можливості побачити відмінність, не акцентуючи на цьому увагу. А складного рівня увага і основна обробка, відповідно, прерогатива центрального компа.

Отак вони й працюватимуть разом рівно до того моменту, поки роботу не надумається підійти до межі кілометрової зони. Що ж станеться? Радіодані почнуть втрачатися, увага робота - розсіюватися, загальний стан погіршуватися, включно з подальшими депресіями, як захисним механізмом і т.п.

Якщо ж уявити, що робот забажає піти далі, з якоїсь причини, то врешті-решт залишиться один на один з своїми базовими ресурсами. Також почнуть працювати захисні механізми наступного рівня, як-то: страх, паніка і т.п. Такі симптоми має кінець світу для робота - світу радіусом у кілометр.

Пропоную перечитати ще раз, підставити людину сюди, і самим дофантазувати варіанти продовження.

Про універсальний шаблон і гармонію
11 березень 2012 at 12:55 PM

Вертаючись до теми роботів. Знов треба на секунду уявити собі суперкомп’ютер, який здатний обробляти неймовірну кількість інформації і має відповідні для того алгоритми. Як, запитую себе, він буде розрізняти музику якісну і неякісну, в чому буде різниця для нього між звичайним шумом вулиці і симфонією?

Для машини такої різниці визначально нема. Аж до того часу, поки не буде заданий жорсткий критерій гармонійності, краси і т.п., що й називається шаблоном. Сама вона також може вивести такі критерії, узагальнити їх, та закріпити, як засадничі. Це - патерн першого рівня. Автоматична базова функція, перший етап розвитку програми у певному середовищі, під тиском внутрішніх мотиваторів.

Що в цьому контексті універсальний шаблон? Це свого роду майстер-ключ. Універсальний перекодовувач з однієї на іншу "мову усвідомлення", з повним збереженням всіх вихідних гармоній. Річ, яка дозволяє максимально ефективно і правильно перекласти вірш з однієї людської мови на іншу, для прикладу. Річ, яка дозволяє спілкуватися тваринам і рослинам, людям і богам, у межах спільних елементів міжшаблонних.

12 березень 2012 19:30 (local)
Уявляємо вірш, який описує деякі почуття, пориви, відтінки цих почуттів і т.п, який треба перекласти. І що в одній мові - що в іншій, є деякий найближчий відповідник, який можна позначити деяким символом, вроді ієрогліфа і, відповідно, цей символ розгорнути в мовну конструкцію, маючи деякі засадничі закони гармонійності, а також закони внутрішньої будови людини, типові психологічні відповідники, мотиваційні,

інтимні і. т.п. Я, зрозуміло, вважаю, що людина - проект типовий, і переживання, відхилення різні, у неї теж типові, з кількома гілками варіацій, а набір цих варіацій - величина кінцева і легко прораховується, при наявності відповідної моделі. Отож, існує можливість достатньо точно перекласти вірш з однієї мови на іншу рівноцінну, а також апроксимувати до любого потрібного рівня, використовуючи гармонічні резонанси між цими шаблонами.
п.с. ясна справа, це питання не року і навіть не десятка, збудувати якісну модель. Припускаю, що можна наштовхнутися на непереборні обмеження суб’єктивного характеру. Проте мені моя ж теорія подобається. Надто багато вона пояснює всього. І надто багато дозволяє прогнозувати. Наразі, інтуїтивно.

Про потребу спілкування
Неділя, 11 березня 2012 at 1:58 PM

Саме зараз "в кантактє" онлайн сидить рівно мільйон наших малалєток. 495 393 мальчіків і 552 794 дєвочік. Оце сіліща.

Львів: 16 016 - 17 965
Київ: 69 259 - 76 891
Харків: 23 484 - 27 845, відповідно

Дівчата, як бачимо, більше хочуть спілкуватися, але ненабагато. Або знаходяться в кращих матеріальних умовах. Або хлопаки просто пиво десь п’ють, поки дівчата в мережі шаряться)

п.с. просто боюся уявити, що станеться, коли хтось переведе хоча б частково цю потребу у реал. Це ж двіж буде!

Про 5 "магічних" кілометрів
11 березень 2012 at 3:26 PM

Хто давніше читає цей журнал - знає, що всі мої знання верифіковані власним досвідом. Досить багато подорожував у давні часи: стопом, машиною, ровером, пішки, літаками, фірами, тірами і т.д. Навіть раз в кабіні машиністів доганяв переднього поїзда. "Не баїсь" - казали мені машиністи. "Ми вже в нього на хвості, 5 хвилин розриву, он жовтий блимає. Ближче не можна ;)". І таки догнав, у Львові на вокзалі на сусідню платформу пришвартувалися. Приємні спогади.

Так от, оце все я пишу, вбиваючи одночасно 11 зайців. Один з них - намагання поділитися досвідом, який в інших умовах коштує багато й багато затрат, фізичних та інших. Хоч наука й каже, що досвід - найнижчий рівень пізнання, але менше з тим... Так працює психіка, з цим тяжко боротися.

Одне з найпрактичніших спостережень із піших подорожей країною є наступне: нема змісту питати у місцевих жителів за орієнтири, які знаходяться далі 5-ти кілометрової зони від місця їхнього проживання. Більшість з них (відсотків 90) не має ніякої уяви ні про те, які дороги, села, і т.п. знаходяться, ні про що інше, якщо вони далі тої зони із радіусом у 5 км знаходяться. Виняток - орієнтири вздовж доріг, якими ці жителі подорожують у райцентр.
Виходить, вони НЕ ЦІКАВЛЯТЬСЯ нічим, що до тої "зони інтелектуального комфорту" не належить. Отож, будете питати когось за дорогу, чи міст, або річку - майте наввазі нюанс: чого в шаблоні нема - того і не видно!
Ще особливість: якщо не знають відповіді на питання - часто показують в любий бік, лиш би відповісти. Бояться втратити авторитет у власних очах, підсвідомо.

Отакі вони, засади практичної робототехніки.

Про нормальних українців
14 березень 2012 at 3:15 PM

Нормальний (адекватний) українець - сам собі пан і господар. Владу над собою може мати тільки одну - п.Бога. Але й п.Бог йому не господар, а товариш, порадник, або у його руці меч караючий. Все решта - від брехливого і послідовників.

п.с. відповідно, Україна - це об’єднання українців. Територіальна обмеженість - держава, але ніяк не репресивний апарат поневолення у вигляді структур-паразитів, що претендують на легітимність. Назва держави - момент не принциповий, нмд, хоч і важливий.

UPD: *Как известно, наиболее надежный способ защитить организм от внешней заразы - это научить иммунную систему организма уничтожать заразу сразу же по проникновении оной в организм. Обучение иммунной системы ведется на реальных штаммах внешней заразы - на вакцинах...*
В деле иммунизации украинцев, которые составляют БОЛЬШИНСТВО населения Украины, а также остальных граждан Украины, которые желают жить на территории независимой Украины, также можно использовать два типа вакцин. Первый тип - это изучение многовековой истории Украины, героической борьбы украинского народа против ВСЕХ видов поработителей, и, конечно, глубокий интерес к истории СВОЕГО рода, путешествие в глубину веков к жизни своих предков. Ничто так не укрепляет желание человека создавать светлое и доброе будущее, как осознание объема трудов, сил, здоровья и самой жизни, положенных нашими украинскими (и не только) предками ради нашего бытия. При этом также сразу появляется понимание объема лжи и клеветы на Украину, на ее свободолюбивый, антиимперский дух...

Про право на насилля.
15 березень 2012 00:26 (local)

Нема в держави права на насилля, якщо воно в явній формі їй мною не делеговане.
Якщо вважати державу суспільним договором, то за яким правом він існує без моєї (умовно) на те згоди?
Народився - вже винен, навіть паспорт вона мені видала, підтверджуючи свою власність. Спочатку - з серпом, без моєї згоди, тепер - з тризубом. Не те, що б я не згіден був, але сам договір не є легітимним за визначенням, без моєї згоди, підкреслюю. Нема вибору на етапі підпису - нема договору, отже. І якщо держава, як структура, переступає деяку межу - людина має повне право таку структуру замінити на любу іншу, або й повністю від неї відмовитися.
Звідси думка про паралельні структури і бажання жити і спілкуватися з однодумцями, а не людьми випадковими. Які не тільки не допомагають один одному, але явним чином заважають. Такий стан мусить бути змінений. І він буде змінений, так чи інакше, рано чи пізно.
Найкращим варіантом було б щось на основі швейцарсько-ізраїльської моделі нацбезпеки, з правовою англійською основою, з німецькими обмежувачами (в значно менших розмірах і тільки на критичних ділянках), з японським підходом до гармонії...

Врешті такий десь він і є, справжній український шлях. Тільки ж не дають реалізувати, падли. Лізуть, лізуть сюди чогось. Не сидиться їм дома, нє?
Найкраще тим націям, що на острові живуть, факт.

Головна українська ідея - ідея свободи. Багато проблем, відповідно, звідси, від нерозуміння цього моменту. І, відповідно, скопіювати чужий державний устрій не вийде, мусить витворитися свій, і тільки такий, який ми бажаємо. А зовнішня загроза - добрий стимул до об'єднання. Зі скрипом, але процес цей іде.

Схованка
04 травень 2012 at 3:08 PM

Дуже добре ховатися від спеки в обласній бібліотеці. По-перше, там завжди прохолодно. По-друге, - там ніколи немає людей. По-третє, - там вас не знайдуть, в разі чого. Такий об'єкт в голові більшості не існує, він в паралельному просторі знаходиться.

04 травень 2012
4:31 PM
Пора відому нам стару Україну записати на флешку, все, що можливо, щоб років через 5, 10, тисячу, відновити в такому стані, в якому воно повинно бути, у нових реаліях:

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син і буде мати,
І будуть люди на землі

Бо реанімація цих мертвих не тільки не допомагає, але й загрожує самій реанімаційній бригаді втратою необхідного часу. Наразі зміст має тільки вузькофункціональна діяльність типу дискусійних клубів, товариств. Найважливіше завдання - зберегти те, що ще можна зберегти з важливої інформації. Все решта змісту на теперешній момент не має, крім збереження і тиражування цієї інформації. Навіщо їм нав'язувати свободу, якою вони не вміють користуватися? Чи є свобода в нав'язуванні свободи? Чи не правильніше лиш підтримувати можливість вибору, як це було в усі часи?

Думка сира, але надзвичайно конкретна: пора збирати зусилля на первинні ділянки, на інформаційному фронті й ресурсах, потрібних в майбутньому. Вороги самі повиздихують, така їхня доля, а втратиться потрібна інформація - чим будете діри залатувати?

Десакралізація
13 травень 2012 at 11:26 AM

Взагалі-то всі ці клоуни (наші+іноземні) прекрасно виконують ще одну (очевидно, основну) функцію, яка описується одним лише терміном: десакралізація.
Десакралізація влади+героїв, яка почалася, з одного боку, ще з Троянської війни, коли епоха героїв закінчилася, та, з іншого, з десакралізації фараонів, як богів-во-плоті. Широкомасштабна операція така, яка прогнозовано закінчується владою бидла, яке, в свою чергу, конвульсивно намагається сакралізуватися, що ніяк неможливо через формальні інституції, вводячи їх в стан перманентного когнітивного дисонансу.
Далі можна було написати про різні релігії, які свої варіанти виходу з цього грухого кута пропонують, а також про наслідки, які з цих пропозицій випливають.
Але то тема занадто велика, як для цього формату.

Про Україну
14 травень 2012 at 9:40 AM

Обов'язково їм кудись йти, циганам. Не сидиться на місці...
п.с. це я про інтеграцію знов.

Про світ
14 травень 2012 at 11:01 AM

Світ - від слова світло (або навпаки). Світ - освітлена, проявлена, сприйнята людиною реальність, в основі якої лежить світло. Звідси Світ Божий, оригінальна коструркція, що лежить в основі нашого світогляду. Берем тепер картину, яку нам нав'язують, і бачим що? Вивернуту, вивихнуту систему цінностей, або ж дзеркальне відображення. Криве, до того ж.

Про Сократа
14 травень 2012 at 1:58 PM

Знаю, що нічо не знаю, - казав Сократ. - Але інші не знають і цього, - добавляють. Отож, якщо я знаю, що нічо не знаю, але знаю, що моє нічо більше за деяких дещо, то ті, хто знає це дещо - знають менше за мене, правильно? Отож, якщо я знаю нічо - то їхні знання мали б бути ВІД'ЄМНІ, такі справи.
Тут важливо не плутати "менше" і "інше". Мається на ввазі саме "менше", в одній координатрій системі щоб все було. Далі, згідно з принципом знання, як круга з деякою площею: чим більше я знаю, тим більшим стає розмір того, що я можу пізнати. Отож, чим більше я знаю, тим більшим стає моє усвідомлене незнання. Отож, чим більше знаєш, тим менше щось можеш пояснити правильно (у категоріях менших кругів знань) і т.д... Врешті решт, якщо знаєш ВСЕ, то не знаєш НІЧОГО. Але, хто не знає НІЧОГО - той не знає ВСЬОГО. Категорії не рівноцінні, отже.
Можна вивести формулу дилетантизму звідси: хто стверджує, що знає все, не усвідомлюючи, що не знає нічого - точно або дилетант, або вузький спеціаліст. Бо: так, в деяких спеціальностях можливо досягти рівня найвищого - формувати саму спеціальність. Отож, той, хто формує - може деколи знати все, але тільки в своїй вузькій сфері. Отже, правило "суди не вище халяви" для них теж працює. Парадоксів багато пропаде, якщо уявити деяку координатну систему, де НІЧО є точкою відліку, з прямими "дурість-розумність" і "тупість-мудрість" в якості координат. Тоді справді, дурість буде мати від'ємні значення, як і тупість. А якщо на цьому графіку ще й відкласти коло певного радіусу, то цей круг запросто може символізувати весь спектр доступного людині знання. І круг цей рідко буде симетричним, скоріш за все, а форма - унікальним дарунком предків. Бо всі народжуються РІЗНИМИ, з різними можливостями і задатками.

Про інтелект
14 травень 2012 at 3:18 PM

Об'єм збереженої інформації / швидкість її обробки = інтелект. Це те, що називається розумом, в мудрості. Але чи завжди розумні люди бувають мудрими? Ні, каже досвід, часто навпаки, неграмотна сільська бабця є мудрішою за напакованих інформацією біомеханізмів.
Є ще окрема категорія: "любителі кросвордів", умовна назва. Ці набивають свої мізки сміттям з однією метою: ВИГЛЯДАТИ розумнішими собі подібних. Точно те саме, що й любителі збирати бібліотеки з ніколи не читаних книг.

Розум - це механічна обробка інформації, функція, якою людина користується задля своїх потреб, але не ознака людськості ще. А мудрість - мислення справжнє, живе.
п.с. фразу вичитав: "все в світі поділяється на мішки для сміття і сміття для мішків". Якщо припустити, що так і є, то сума всієї інформації в світі дорівнює нулю, що теж імовірно. Але тільки в світі.

Розборки
14 травень 2012 at 4:47 PM

Людина - це:
а) пам'ять. Про минуле, події, реакції і т.п. Пам'ять ця може бути різного роду і рівнів, як на рівні умовних рефлексів, так і на рівні виведених якихось порівняльних конструкцій (кращий-гірший, швидший ..) Практично завжди порівняння мають мало спільного з реальністю, така вже природа людини, прикрашати дійсність. Інакше колапс особистості може відбутися.

б) здатність оперувати цими даними з пам'яті, швидкість оперування. Тобто, інтелект. Рівень якого теж, як величина відносна, заноситься у пам'ять.

в) те первинне, що задається питаням: А хто я такий/ка і якого-такого я тутечки роблю?
...
Оця, третя величина (в) - і є оригінальною особистістю, яка володіє свідомістю. Все решта як прийшло - так і піде. Механізм, функція якого - обслуговувати потреби і працювати на основного споживача. В реальності ж - навпаки, часто.

Про бульдозер
14 травень 2012 at 7:57 PM

Знаю, чого бракує сучасній Україні - здоровенного, величезного БУЛЬДОЗЕРА. Ну і, відповідно, сучасних, швидких, якісних технологій будівництва житла, та нова архітектура. Принципово нова.
І нові, максимально молоді фейси в телеекранах. Щоб з надривом, з запалом, з ламанням дров. Нова ідея потрібна.

7/8
14 травень 2012 at 10:10 PM

Мдя, забув добавити. Людина (механічна її частина) описується до нєпрілічія простою формулою. Я аж розстроївся і чуть не втратив сенс існування, коли до цього дійшов.
Просто тим людям жити, в яких вбудована мета з дитинства - живи собі, досягай, знаходь ефективні методи і т.п. Хоч золотий унітаз і лямпорджіні - ось тобі шлях. Хоч в науку - на тобі, готова структура. І т.д. і т.п. Одна біда - цілі ці не вони самі собі ставлять, на цілі ці їхня будова запрограмована.
Добре, одним словом, греби собі й греби... От тільки з нещасними не помінявся б ні за які гроші. Яка ж срака, це їхнє довольне, убоге життя, хоч і не без пригод.

цукербук сакс
19 травень 2012 at 12:51 AM

це зрозуміло було з перших хвилин знайомства. Але ж не бачать, хом`якоподібні. Коли їм кільце в ніс вставляти почнуть - це ж так стильно, - скажуть вони, - кільце в носі. Майже як тату, тільки кручє.
http://al-lobanov.livejournal.com/116569.html

Divided consciousness
19 травень 2012 at 11:22 AM

Розщеплена свідомість, по нашому. На попередньому прикладі про інопланетян досить добре видно, що існує як мінімум дві основні течії в зомбосфері, що взаємодоповнюються і за допомогою яких нав'язується примітивна картина світу, розчеплена на ці дві складові.
Перша течія створює видимість зрозумілості всього (закони фізики, електрони, колайдери, ейнштейни..)
Друга, навпаки, стверджує, що все керується кимось, звідкись, все незрозуміло і, головне, страшно (бо незрозуміло).
Ці дві течії, взаємоперетинаючись в голові нещасних, створюють потрібний ефект розщеплення. Виражається це в нездатності нещасних сформувати об'єктивну для себе картину світу, "зависанні" свідомості, як апарату пізнання цього світу і т.п.

Ось для чого потрібні інопланетяни. При цьому при всьому в світі є неймовірна кількість неймовірних речей, для пояснення яких інопланетяни не потрібні. Потрібна третя, якісна теорія, яку, якщо хто й має, то ховає далеко й глибоко. Чому ховає? А уявіть, що буде, якщо шизоїда навчити світом управляти. Навіть своїм. Хай краще боїться, або законами фізики все пояснює, так надійніше.

Про тапки
19 травень 2012 at 1:39 PM
Малі діти не знають ні співчуття, ні співпереживань. Егоїстичні і жостокі, зате відкриті до пізнання, жучків, хробачків і прочая. Будьте як діти - тапком їх, - казав Христос.
Музика: сфер

Флеш-рояль
19 травень 2012 at 1:50 PM
Спробував Лема читати, на "Големі" зупинився і зрозумів, нарешті, чому він мені не траплявся все життя.
Дивно, - раніше думав, - завжди всі потрібні дані самі в руки йдуть, а тут ховається, як невідомо що.
Відповідь проста відносно: Лем висовує такі вивихнуті філософські концепції, знайомство з якими змінює світосприйняття і, таким чином, блокує деколи нові шляхи розвитку ідей і особистості..
Ось, наприклад, є в нього ідея про таланти людські, як про деяку виграшну комбінацію карт, яка трапляється багатьом. Далі, - каже він, - проблема в тому, що ця комбінація талантів-карт є виграшною тільки в деякій грі. В в усіх інших, натомість, нічого не значить. Отож, - каже він, - навіть маючи на руках повний набір тузів із колоди - у грі, в якій рулять шістки - це програшний набір, а ти - лузер. Так стверджує Лем, і ідея ця є ідеєю-вірусом, розумною, але не мудрою. Чому? Тому, що суперечить одному з основних і самоочевидних законів життя: все, що в тебе є від народження, твої переваги і недоліки - це твій арсенал, з яким тобі випало грати свою і тільки свою гру в цьому світі.
Переконувати людей в зворотньому - значить забирати в них те, що тільки й є в них від природи - забирати в них самих себе. А це вже злочин.
Ось тому він мені й не траплявся - щоб не нашкодити.

Про логіку
29 травень 2012 at 11:03 PM

Найбільше мене дивує моя ж здатність ще чомусь дивуватися в цьому світі. Правду, вже вроді нічим не здивуєш, а вигулькне якесь чудернацьке співпадіння, або людина якась цікава - раз, і здивувався. Чудеса. А в контексті логіки це ще цікавіше: якщо мене дивує моя ж здатність дивуватися, то найбільше мене дивує я сам, виходить? Парадокс якийсь. Бо самому собі я вже давно теж не дивуюся.

29 травень 2012
11:33 PM
"*I wasn't trying to predict the future. I was trying to prevent it.*"
Ray Bradbury, "Farenheit 451"
п.с. таймінг із вот матрес, сач воз зе ґейм.

Таймізмані
31 травень 2012 at 2:14 PM
Часу не існує. Не існує ні минулого, ні майбутнього, бо минуле - це пам’ять, а майбутнє - або прогноз, або (див.п.п.п.с.). Час - зміна параметрів системи відносно деякої умовної точки відліку. Таких безліч може бути - удар серця, схід-захід сонця, і т.п. Дивно, але це навіть свідки Єгови не розуміють, прийшлося вчора популярно розтолковувати)
п.с. кожен вбиває свій власний час, як сам вміє. А гарним дівчатам, які принцип відносності доганяють взагалі приємно розтолковувати, чесно)
п.п.с. час - це шаблон сприйняття, найшкідливіший інфовірус, який нам з дитинства нав’язали, всього лиш.
п.п.п.с. інший варіант пояснення: минуле, майбутнє, теперішнє існує одночасно. Так навіть цікавіше.

Класика
18 червень 2012 at 6:59 PM

"Дайте мені засоби масової інформації і я з любого народу зроблю стадо свиней.
Пропаганда втрачає силу, як тільки стає очевидною.
Найгірший ворог любої пропаганди - інтелектуалізм."
п.с. скільки років пройшло, а в них нічо не змінилося, звіролюдей. Тільки методи стали менш помітні.
Тепер раби самі запрягаються і самі контролюються.

Карго-культ
17 червень 2012 at 10:46 PM

"Культ карґо або карґо-культ (англ. cargo cult — поклоніння вантажу), Також релігія літакошанувальників або культ Дарів небесних — термін, яким називають групу релігійних рухів в Меланезії. У культах карго вірять, що західні товари (карго, англ. вантаж) створені духами предків і призначені для меланезійського народу. Вважається, що білі люди нечесним шляхом отримали контроль над цими предметами. У культах карго проводяться ритуали, схожі на дії білих людей, щоб цих предметів стало більше."
п.с. когось це мені нагадує..

Дуля
21 червень 2012 at 1:01 PM

Козаки любили її ворогам показувати. А що це, так мало хто й знає. Пояснюю: дуля - символ кінця в суперфрактале. Навіть не символ, а просто кінець, в оригінальному його, інформаційному сенсі. Вузол, з якого нема ходу далі. Чиста інформатика, як завжди.

Дуля з маком
21 червень 2012 at 4:15 PM

Магічний варіант дулі. Мак, як відомо, є синонімом безкінечності, величиною, яку "неможливо порахувати". Отже, дуля з маком - безкінечна дуля.
Казочку про те, як козак чорта надурив, всі знають? Там, де чорт загадку про горох не зміг відгадати?

п.с. насправді дуля з маком = дуля з захистом = безкінечний кінець. Дійшло до нас з давніх часів, як і казка про кількість горошин. Дуля з маком - те, від чого підвисає цей довбаний комп
UPD: з першого разу не вдалося написати, світло в місті вирубало.

Про притчі
21 червень 2012 at 7:16 PM

Раніше мене дивувало: НАЩО було, думаю, притчами говорити? Скажи як все є, просто й доступно, і всі діли.. А виявилося, що притчі для того й треба, що люба однозначність (практично) завжди породжує вторинне прочитання нове, нову гілку фрактала цього.
Парадокс, отже: для того, щоб сказати певні речі в світі з достатньою точністю, є тільки два методи: або притчі (абстрагування), або парадокс, як чіткіша логічна форма. Парадокс, натомість, є трохи важчим для усвідомлення, що не всім підходить.
Найвдалішим прикладом, непевне, буде старий давній принцип "голограми". Наближаючись до суті зображення - втрачається чіткість. І втрачатися може безкінечно. Отож, має бути певна оптимальна "відстань", з якої зображення можна розгледіти в усій повноті, але тільки в певному аспекті, переважно в практичному. Тобто, чим вищий рівень абстрактних знань від "найоптимальнішого" значення - тим складніше його застосувати практично.

Про Македонського і дулю
21 червень 2012 at 8:11 PM

Це ж бо не простий вузол був, а магічний - його розв’язувати тра було, щоб підтвердити право. Хто ж йому винен, що жлобом виявився.. Отак ось замість завоювати світ - і отримав дулю. За тупість.
А здох, як відомо, біля зикурату десь, чи біля воріт Іштари. Там всьому тупому завершення, моя хамблова опінія. Хто швидко запрягає - ризикує не доїхати.

*
23 червень 2012 10:09 PM
Не перевищуй швидкість світла - все одно ніхто не побачить (і не оцінить, і не рефлексне)

Одне зле
04 липень 2012 at 10:03 PM
з цим здвигом - знов якась блядь вилізе жидовствующа і все спортить, нє? Звідси: кожну суку, яка за останні 80 років при кориті десь засвітилася, в болоті втопити бажано зразу - дешевше вийде.

Про мудаків
06 липень 2012 at 9:46 PM

Сказав колись один мудак фразу, що "для того, щоб людьми управляти - треба їм брехати". Наші барани взяли на озброєння, не усвідомлюючи, що фраза має ще й продовження. ... треба їм брехати, якщо ти - казліна тупа. Бо люди можуть і мають організовуватися за принципами іншими, які свідомо формуються.
п.с. Хто кричить, що революцію без крові зробити не можна - тим треба кров першим пустити. Якщо сподобається - можна буде продовжувати.

2012-11-12 22:24:00
The Greed

Вона ж Матриця, вона ж Ноосфера, вона ж Система, вона ж грьобаний суперкомп і проч. і проч. Ось що вийшло б, якщо з'єднати потужності людського мозку в одну мережу. Такий варіант, доречі, пояснює якщо не все, то майже.
п.с. одне не пойму, на який х. так критично потужності нарощувати? Має ж мета якась бути, задача. Полюбе якато заваруха, певне.

2012-11-13 12:33:00
ЗеҐрід: вихідні дані

Об'ктивних даних на підтвердження теорії мало. Всього три випадки достовірних особисто в мене. Два просто дані і один - результат їхньої інтерпретації. Тобто це випадки, які можна трактувати тільки єдиним, або кількома способами і ніяк інакше. На основі таких випадків будуються всі мої міркування. Бо тільки такий строгий науковий метод я вважаю вартим уваги. Всі решта теорій, богів, інкарнацій, та іншої х.ні, накопиченої за тисячоліття, вважаю або, відповідно, сміттям, або залишками справді вартісних знань.

Стверджую, що повної і цілісної, і при цьому ЯКІСНОЇ теорії світорозуміння на сьогоднішній день нема в нікого. Всі ці сіоністи, нумізмати, і проча шлоєбень - лиш примітивні "ковпаки" на мізки примітивних макак, якими, по суті своїй, є більшість людства на сьогодні, нічим не відрізняючись від собі подібних менших волохатих братів і сестер.

Отож, вихідні дані кажуть:
А) існує певна (слабка, або й ні, як варіант) інформаційна взаємодія між людьми (живими істотами?)

на рівні підсвідомості, звідки випливають три можливих варіанти:
1) пряма передача даних
2) опосередкована, через посередника у вигляді активного, або (3) пасивного начала.
Б) люба спроба розуміння завжди зводиться до парадоксу. Парадокс (дво, і більше значності) стоїть в основі світу буття, тож любе однозначне трактування є або помилковим, або частковим випадком. Тобто, випадком рівноваги.

2012-11-17 23:36:00
zg: альтернатива

З дитинства ненавидів релігію і взагалі тупість, як таку. Найтупішим мені видавалося життя, його поверхневий зміст. Ну який-бо сенс в розмноженні, якщо нема кінцевої мети? Якщо це зрозуміло 10-річній дитині, мало б бути зрозуміло й дорослим. Але ж ні, жують і риють, жують і риють..
Періодично самознищуючись..
Дивує нездатність до об'єднання тих, які називають себе розумними. Нездатність до побудови елементарних моделей якісної взаємодії міжособистністної. Якщо серед 50-ти мільйонів не знайшлося кількох десятків - гімна варті такі мільйони, це очевидно.

Отож, в результаті пошуку відповідей виявилося, що єдина гідна теорія життя виявилася такою, яку практично неможливо описати словами. От же ж, блін.

Але вона є, єдина вірна альтернатива.

2012-11-18 13:14:00
zg: алгоритм

Світ - інформаційна система. Це аксіома.
Інформаційна система працює за певним алгоритмом. Теж аксіома. Простим алгоритмом. Це може бути теоремою. Доводиться досить легко.

2012-12-02 23:20:00
Про План
1000 років. Словами: одна тисяча років.
Ось на стільки часу, мінімум, треба бачити назад + вперед, щоб щось планувати державницького.
Щось я сумліваюся, що таких багато знайдеться, з відповідним багажем.

2012-12-04 00:46:00
Про щастя і Програму

Щастя - лиш засіб досягнення мети. Крайня форма радості. Хто ставить щастя за кінцеву мету - насправді не бажає нічого. Це звичайний наркоман, залежний від дози. Щоправда, на цьому пальному воно великою мірою й працює, життя повноцінне. І всі ми наркомани, в певній мірі, треба визнати.

2012-12-18 18:21:00
Про штучність цього світу

Рано чи пізно людство здатне буде описати все існуюче в цьому світі однією формулою, базованою на парадоксі, складатися яка буде із двох складових в чисельнику і одного в знаменнику, закине модель у комп'ютер і буде прораховувати все, що завгодно, включно з плануванням свого життя, одним порухом думки.
І ось тоді, якщо не набагато раніше, стане питання: якщо світ працює за формулою, то звідки вона взялася, і чому працює саме так, а не інакше, і чи не свідчить це однозначно про штучно задані первинні умови?
Питання стане, якщо ще існуватимуть ті, хто зможе його задати, звичайно.

В принципі, його можна ставити навіть зараз вже, було б бажання.

2012-12-21 23:21:00
Про здоровий глузд

Мало хто задумується над тим, що це насправді таке, здоровий глузд. Чому звертаються до нього в різних дискусіях, і ситуаціях, і т.п. Розуміючи, що саме дефіцит здорового глузду губить всі найкращі починання, включно з державами, та іншими системами - питання стає ще цікавішим.
Справа ж відносно проста: здоровий глузд - це звичайна система зі зворотнім зв'язком, взаємопов'язана між собою система цінностей, приведена до системи ж базових людських потреб, та інших характеристик. Визначення мутнувате, але краще я наразі не готовий видати. Одне можна сказати точно: всі намагання звести людей в прірву ідіотичних течій завжди терпітимуть поразку. І саме через те, що здоровий глузд - це СИСТЕМА взаємопов'язаних елементів.

UPD2020: Здоровий глузд - це відповідність вашої інтерпретаційної моделі - Закону. Це точне визначення.

2012-12-27 18:01:00
картина маслом

оце раптом уявив п.Бога, який сперся ото на край стола десь, задумався чимось.. Ліва рука на столі, правою підкидає в повітрі певний кубик, типу рубіка, лише менший разів в два. Якісь дивні символи з різних боків, але ледве читаються. Тяжкий, непрозорий. Ото підкидає він його, підкидає - а сам думає, словами Остапа Бендера: *- И ведь некому даже оценить мой титанический труд ... Балаганов очень мил, но глуп. Паниковский - просто вздорный старик. А Козлевич - ангел без крыльев. Он до сих пор не сомневается в том, что мы заготовляем рога для нужд мундштучной промышленности...*

Патріотизм vs націоналізм
May. 11th, 2014 11:13 am

Патріот - штучна конструкція, націоналіст - природна. Патріот може (і завжди буде) підтримувати любу систему, хоч тоталітарну, хоч канібалістичну, хоч яку. Націоналіст може підтримувати тільки рідне визначально (в деяких випадках - набуте). І ось де парадокс: здоровий націоналіст завжди космополіт, бо ідеалом здорового націоналіста є сім’я вільних націй. Бо тільки вільні здатні творити і розвиватися. Патріотизм - завжди передбачає ворога. Ідеал патріотизму, отже - знову знайома нам тюрма.

Поляризація
May. 11th, 2014 02:49 am

Термін з фізики, описує багато різних процесів, найвізуальніший з яких - світло. Бо масло-масляне. Соціум і процеси в ньому теж, як не дивно (закономірно, тобто), описується тими самими формулами, що й процеси за межами його. Бо Система. Одна. І закони одні.
Отож, поляризовані хом’ячки або: генерують енергію, або не перетинаються, або активно відстрілюють один одного, разом з рештою підвидів різноманітно-можливих взаємодій. Деколи, як в нашому випадку, потрібних і правильних взаємодій, бо Система. Ф-я, тобто, вищого порядку. Як би хто з хом’ячків керівних це не розглядав. Ну а Болт - назва її. Разом з візуальним ідентифікатором (артефактом, чи як завгодно мо назвати). Болт - всьому процесу голова, короч. І Геолог Джордж - відкопувач його, так ся стало. Хто такий той геолог і чому він Джордж - хз.

Тюрма vs Ковчег
May. 8th, 2014 06:38 pm
Ідеї-антагоністи. Ідея світу, як тюрми, є псевдоідеєю. Перевірено експериментально совкодрочерами. 73 роки будували комунізм (а комунізм по своїй суті - ідея тюрми завжди, якщо впроваджується насильно), в результаті загородилися і здохли. Ідея-паразит завжди здихає через певний час, в силу власної нежиттєстійкості.
Ковчег - ідея, що дає вихід. Не заганяє, не обмежує, а ПРОПОНУЄ. Добровільність і природність (на засадах об’єктивних законів трьох) - головна з умов побудови стійких в часі систем.
Отож, звідси й розуміння, що любі тоталітарні структури і тиранії - кінцеві в часі, як будовані на псевдо-матеріалі. На гнилому грунті. Крім єдиної - тиранії справедливості. Вона ж - об’єктивна реальність.

Про сепаратор
May. 3rd, 2014 02:44 pm

Процес іде постійно. Але з певного моменту шляхи макак і людей розходяться назавжди. Одні повертаються назад до природи, інші - вперед, до зірок. Так було завжди.

Сепарована система - нестійка система. Особливо кінцево сепарована. Через це сепарація буде відбуватися поетапно. Спочатку острів (можна пропустити), потім ще один, ментальний, потім смороду багато і шуму, і аж потім - далі рух.
Сморід і шум можна, треба і буде мінімізовано. Бо неестетично і негігієнічно.

Піраміда Маслоу і суспільство
May. 3rd, 2014 01:22 pm

Нагадаю, знизу - фізіологічні потреби, зверху - самоактуалізація. Всякі там реалізації пошуків сенсу, літання на Місяць і т.д.

Так от, якщо на рівні індивідуальному цю піраміду можна поставити у відповідну позицію і продиференціювати у любому порядку, то на рівні суспільства це не працює. Бо:
- спочатку людей тра нагодувати
- потім забезпечити їхню безпеку
- ....
- ...
і аж ПОТІМ вони захочуть (або й ні) літати на Місяць, чи на Марс. І НІЯК ІНАКШЕ!
Всі совкові намагання об’їхати на кривій кобилі об’єктивну реальність закінчувалися і закінчуватимуться прогнозовано - пшиком.

Про триєдиність буття
Apr. 30th, 2014 05:55 pm

1. Закон збереження інформації.
2. Закон обов’язковості вибору.
3. Закон обов’язковості покарання (наслідків).
Два останніх суть варіація першого.

Про макак
Apr. 27th, 2014 03:12 pm

Макака - не людина. Це очевидно. Всі, хто думає інакше - ідіоти. АЛЕ: макака може ЖИТИ, ЯК ЛЮДИНА.
Може виглядати, як людина (одягатися, користуватися благами цивілізації і т.п.). Поки не шкодить процесу.

Для цього її необхідно дресирувати. Як кота, чи пса. Необхідний мінімум: закопувати власне лайно, не гадити, не шуміти, не смітити, не плювати людям під ноги, не сунути свою немиту клешню в знак привітання любому зустрічному і ще купа всяких базових НЕ. Дресируються макаки тяжко. Особливо хитріші. Кожна хитра макака завжди вважає себе хитрішою від Господа Бога. Навіть зловлена на гарячому, все одно так вважає. Кожна хитра макака - тупа. На цьому й ловиться.

Skynet |:)
Apr. 21st, 2014 06:18 pm

Онлайн 24/7, пряма трансляція з вашого мозку + автотеги + геолокація + прив’язка до часу, само собою = мережева система майбутнього.

Хто перший збудує - той буде керувати усім. Прецеденти відомі.

Фейс іт.
Jul. 13th, 2014 04:01 pm

все, тут і там написане, ними, вами, нами, мною і тобою, з позиції дня завтрашнього (ну, року десь так 2613-го, умовно) - лиш записки смішних персонажів, які жили в смішному примітивному світі, воювали за смішні примітивні ідеї, та й самі були, відповідно, смішними й примітивними. Деякою мірою. Хтось більшою, хтось меншою. Все залежить від читача, подачі інформації йому, перекладачів і т.п.
Є варіант (дуже реальний), що читати це взагалі буде лиш один читач через 599 років. Ось для нього, цього читача, це й пишеться, в основному. Інсайд вью на події, тсзать. Тільке таке чтиво йому буде цікаве.

Автопілот
Jul. 11th, 2014 01:23 am

Так, система пре на автопілоті. І буде в результаті там, де треба. І так, як треба. І всі потуги всіх світових дебілів цьому не завадять. Та й дебілів вже не так багато лишилося, бо дохнуть, як мухи. Можна було б і швидше, але напряжніше. Нема потреби. Автопілот також можна було вручну підкореговувати, до останнього часу. Але вказівники ніяк не обійти. Вони для того стоять ібо. Вірніше так: теоретично це, найімовірніше, можливо. Але спеціалістів такого рівня в літачку нема. Та й кнопки, великою мірою, бутафорні.

Довіряючи - перевіряємо.
Jul. 7th, 2014 11:09 pm

Підхід досить незвичний, але працює точніше.
Ось, до прикладу, довірився я якось Перельману, тому, що автор книги про фізику цікаву. А він пише, що давній міф про те, як боги виронили сковорідку і летіла вона 9 днів з неба до землі, якщо перекласти на мову фізики, дасть нам висоту місця проживання богів десь за орбітою Місяця, чи й далі. Точно вже не пригадую, відсилаю до оригіналу. Але! Перевірка перша ж (ну не було що робити якось, так розважаємся) дала відстань принципово іншу 3*10^12 (три на десять в дванадцятій степені) метрів. Це при умові, якщо прискорення стандартне, початкова швидкість дорівнює нулю (виронили, а не кинули) і опору повітря не існує. Отака штука. Не варто сліпо довіряти навіть авторитетам.
Отож, де це, три на десять в 12-й? А це десь аж на периферії сонячної системи. В районі Плутона. Взяли б краще і самі порахували, ніж всякий мотлох в інтернеті читати. Раптом виявиться, що боги на Плутоні тусувалися в доісторичні часи.

UPD: Виявилося, що на Урані (або в тому ж районі).
Афелій - 3 004 419 704 км = ***3*10^12 м***
Мінус відстань від Землі до Сонця, само собою.
Принципово нічо не змінює.
Висновок: ось така проста річ, як міф, дає нам досить точні координати небесного тіла. З прив'язкою до вихідних умов і т.п. Точно, як в історії з догонами і Сіріусом.

Пойміть вже.
Jul. 4th, 2014 11:19 pm
Носоріг погано бачить, так. Але це ні, ніяк не його проблеми.
• *Current Music: Beethoven - Piano Sonata No 17 In D Minor*

Про рефлекторність
Sep. 23rd, 2014 01:38 pm

Думаю, вже можна констатувати: українське суспільство вийшло на рівень рефлекторності. Це 0,5 логічних операції, за моєю шкалою. Народ український на 1,5 знаходиться. Це рівень інстинктів.
Тобто, простіше кажучи, рефлекс опрацьований = 0,5+1.
Нація українська знаходиться ще на 0,5 - 1,0 одиниці попереду. Тобто, загалом на 2 - 2,5 ходи ми можемо прораховувати ситуацію.
У сучасному світі цього не те, щоб мало. Але й не багато. Більшість націй взагалі нічого не вирішує ібо.
Німці, наприклад, як раби ішачать все життя під зовнішнім управлінням і не паряться.
Отож, я шо хотів казати: кожному - своє, як завжди.
Найкращий рівень - свій власний. Тут і маневру більше і рахувати легше. З ресурсом, правда, напряг, традиційно.

Про долю і свободу вибору
Sep. 18th, 2014 11:01 pm

Доля - результат вибору. Але не будь-де і будь-коли, але лиш в ключові моменти життєві. Моменти ці чітко ідентифікуються при наявності певних навичок. В ці моменти вам ніхто нічо не підказує. На те й вибір.
З моменту вибору і до наступного вузла вибору нема - є автоматична послідовність. Фатум.
Отож, вибір є. Але його нема.

Mars
Sep. 6th, 2014 11:46 pm

Є два протифазних тренди: на знищення людства, як розумної сили (або, мінімум, недопущення його розвитку вище певної межі) і його ж прогресу у стабільному, прогнозованому напрямку, який з часом завжди приводить до скачкоподібної зміни його (людства) можливостей.
За однією з версій, перший - можливий варіант другого, часткове його рішення. Тобто, нема сенсу дозволяти людству підніматися на новий еволюційний щабель з т.з. фізіології, якщо наявні потужності мозку й тіла використовуються неефективно.
На Землі людству не вижити. В сенсі, цивілізованому людству. Вірогідність виживання радикально підвищує розселення на сусідні планети а, в перспективі, на сусідні галактики. Часу на це у нас - років 15-30 (приймемо за умовність). За 15 років переїхати стабільно на Марс (а більше нема куди) можна тільки при одній умові - за наявності високоорганізованих механічних пристроїв, здатних автономно функціонувати там в реальному часі. Штучного інтелекту, тобто.

Штучний інтелект - бомба. При невірному використанні - страшніша від будь-чого, відомого досі. Дати таку бомбу в руки слабоорганізованих приматів - ризик.

Звідси й перший тренд на обмеження можливостей, до врегулювання соціальних і моральних норм до межі, коли девіантна поведінка не стане неприпустимою на рівні інстинктивному, або усвідомленому. Одне з двох. Звідси: складність вирішення задачі. З одного боку - час. З другого - необхідність зміни моральних, соціальних норм, структур і т.п.

Третя складова: паразитичний уклад суспільний, відсутність рівних можливостей для реалізації творчих задатків різноманітних, а це, автоматично, відсутність майбутнього.

Віва янґстерам!
Oct. 27th, 2014 11:00 am

Янґстери наші виявилися на голову мудрішими за стару політичну розвалюху, разом з її симулякром. І не пішли на порнографію, звану виборами.
Молодці, дітки. Дайте їм всім добрих пиздюлей, як виростете. Та так, шоп вони повиздихували всі, разом з їхніми виборами.

п.с. У цих "виборах" образливим є навіть факт, що кожне чмо з паспортом хоче вирішувати мою долю, не маючи потуги вирішити навіть власну.

п.п.с. Поки держава не викупить пожиттєво в кожного чма його голос чмошний - симулякр існуватиме. Або поки чмошники не виздихають природнім, або неприроднім чином. Але, оскільки навіть останній пес жити хоче і має на це право, краще чмошників ізолювати від процесу волевиявлення інституціями і методами відповідними. Бо, ЩОБ ВИЯВЛЯТИ ВОЛЮ, чмошники - ТРЕБА ЇЇ МАТИ, для початку.

Якщо ви думаєте, що в цьому світі
Nov. 2nd, 2014 10:05 pm
є щось непораховане ще - попустіться. Все давно відоме, поділене, пронумероване, розпрогнозоване і прибито кантОвою печаткою. Загниваючі буржуїни це давно зрозуміли, безперспективність війни з Верховним - то й живуть собі і не паряться. А жити і не паритися можна тільки при одній умові - коли кожен має можливість на своє місце стати. ПОРЯДОК коли. Правильний порядок.

На цю тему Ейнштейн найкраще виразився: “Тільки дурень потребує порядку — геній панує над хаосом”.
Гебешні тузіки, хітлєри там всякі і т.п. завжди будують ідеальні суспільства з ідеальним порядком, і на цьому надриваються. Бо ідіоти. Бо ідеальний порядок тільки в могилі буває. Бо порядок завжди відносний. Тобто, ідеалу треба прагнути, але без надлишкових, непотрібних втрат.

Аналогії
Nov. 2nd, 2014 10:26 pm

Українці - тузи в колоді життя. Паразити ж грають шістками. Виграти цю гру можна було, тільки змінивши правила. Відновивши, точніше кажучи.
п.с. і це ще я про джокерів нічо не казав :)

Питання на перевірку засвоєного.
Nov. 6th, 2014 02:31 pm

Коли раби добровільно і свідомо вибирають рабство, вони вільними є в своєму виборі? А не раби?
А добровільно, але несвідомо? А свідомо, але під примусом?
Відповіді на ці питання є.

Про хвілософські засади тріангуляції
Nov. 13th, 2014 11:17 am
Крім практичних аспектів, у тріангуляції є ще й іще практичніші - філософські, тобто. Вони стверджують приблизно таке: якщо в тебе одна точка зору на певну річ - ти нічо не знаєш.
Якщо знаєш дві - знаєш правду, але не знаєш знаку.
Якщо знаєш три - знаєш істину. Але це правило для тривимірного світу. В нашому, 100-ти вимірному, знати істину в кожен конкретний момент = знати 18 кутів зору одномоментно. Нам є куди рости, еге ж? Хто не зрозумів, може, пояснюю простіше: уявіть систему позиціювання з трьох вишок. Три вишки стільникові дають точне місцерозташування, з певною апаратною похибкою, звісно. Але дві вишки ТЕЖ дають точне місце розташування об’єкту, але з невідомим знаком. Чому так - здогадайтесь самі, мозок корисно трохи навантажувати. А одна? А одна дає лиш відстань. Тобто, коло певного радіусу, в кожній точці якого може знаходитися наш об’єкт. Та це лиш в ідеальних умовах. В реальних на площині є дороги різні, маршрути типові, спрямованість антен і т.д. Здогадуєтеся вже, до чого я? Вірно, в реалі достатньо однієї вишки і кількох замірів, щоб визначити точне місце розташування будь-якого РУХОМОГО об’єкту.

Мо їм колик на голові тесанути?
Nov. 14th, 2014 01:52 pm
Оцимво нашим наївним незнаякназватинавіть.
Поймітьвже, наївні незнаякназватинавіть: проти НАШОГО, українського, інтересу стоїть світова бюрократична машина тузіків граних, створена, щоб відстоювати СВІЙ інтерес.
Світова бюрократична машина тузіків граних складається з локальної кацапської контори, німецької контори, мериканської контори, жидівської контори і ще багатьох дрібних. Кожна з цих голів граної гідри не є ніяким самостійним організмом. Просто голова.

Кожна з основних голів століттями послідовно срала на українську землю своїми відходами. КОЖНА.
Хто нас роззброював 23 роки? Не москалі з америкосами? Хто різав наші літаки, наші ракети знищував, продавав і кому наше озброєння? Хто отруює нашу землю токсичними відходами? Хто знищує нашу промисловість і освіту? І т.д. Ви для них - туземне бидло. Були і будете всі. Аж поки не навчитесь пиздити тузіка ногами. Бажано по носі. Бажано, щоб здох зразу. І нема на це ради іншої. Інакше дурні пси зжеруть вас, і це буде справедливо.
Від довбаної гідри стогне весь світ, не тільки українці. Стогнуть рускі, євреї, американці, стогне європа пригноблена, німці, французи, греки. Всі стогнуть. А нам випало за них всіх воювати, бо більше нема кому.
Розуміти треба. Або станете такими ж дурними тузіками, як і ці наші дурні депутати, яким кістку кидають - вони танцюють. Блядей в світі не цінують, запам’ятайте. Блядей використовують і викидають на смітник.

І взагалі

Nov. 14th, 2014 02:44 pm

Бог ніколи не помиляється. А світ працює ідеально, останні дані кажуть. І точно.

Про навчання

Nov. 20th, 2014 11:51 pm

Учень - вершина поступу і розвитку, можлива для людини. І досягти цієї вершини можна тільки пізнавши всі шляхи підходів до учнівства. Бо найкращий вчитель - світ, а в ньому мале дитя може навчити краще деколи, ніж любий наймудріший дід 90-літній. І це також парадокс.

Вчитель
Nov. 21st, 2014 12:13 am

З попереднього ж однозначно випливає, що Вчитель - функція системна полюбе. Якщо він Вчитель, звичайно. А вчитель тільки тоді Вчитель - коли він Учень. Тобто Вчитель - це система з двох складових, мінімум. В реальності - трьох: вчитель-учень-сторонній спостерігач (дзеркало свідомості).
Всі решта випадків - підробка. А підробки - вони завжди дешевші. Крім, як водиться, парадоксальних випадків.

Про сенс.
Nov. 23rd, 2014 10:34 pm

Сенсу, в значенні, що хтось прийде і вам розкаже що і як робити - нема, бо це буде чужий сенс. Свій сенс необхідно творити самостійно. Який створите для себе - такий буде. Ось в цьому і є сенс.

Керування самокорекцією шаблону
Nov. 24th, 2014 01:54 pm

Технології управління масами - бомба, радіусом дії більшим, ніж ядерна. Отож, шаблон складається з різноманітних за глибиною шарів. З найархаїчніших: давити, шукати, зжирати етц. - в хижаків, втікати, ховатися етц - в жертв, суміші їхні садистських, мазохістських, відповідно, моделей, зав’язаних на будову тіла (і мозку) напряму.
Шаблон здатен самопідкореговуватися. І корегується він ЗАДОВОЛЕННЯМ. І тільки задоволенням. Страх - вхідні параметри лиш, в формулі задоволення. Страх контролює межі, задоволення ж задає вектор. Вектор, повторюючись, закріплюється. ВСЕ.

Про дурні звички
Nov. 24th, 2014 02:16 pm

З попередніх двох повідомлень дуже легко виводиться все, практично, що стосується поведінки людини. Як-то: тепер ви знаєте, звідки беруться ВСІ дурні звички. З задоволення. Бо всі нормальні - з енергоефективності, і не обов’язково через задоволення. Механізм такий. Ви й раніше це знали, вірогідно, але це було часткове рішення, а не повна модель. Дурна звичка СИМУЛЮЄ енергоефективність, а, отже, пожирає ваші ресурси. Якщо пожирає надлишкові - не біда, вони й так пропали б, а пожирає потрібні - клямка вам, в довготерміновому плані.

Про державу і її шаблон.
Nov. 24th, 2014 04:24 pm

Сьогодні я поділився з вами методикою, як керувати світом (і не втрапити в руки санітарів:)
А саме - цілісною моделлю світоустрою високого порядку. Високого тому, що пояснює і містить в собі все, що інші моделі лиш фрагментарно описують. Щоправда, без деталізації. Хто зможе зрозуміє, хто ні - іде лісом, це справедливо.

Отож, шаблон, або програма поведінки, яку можна переписувати - в кожного своя. Її можна описати формулою, намалювати малюнком у вигляді деревця, чи квіточки, умовно, можна викласти візерунком на склі. Знаючи формулу - візуалізувати можна по різному. Кожен індивідуальний шаблон є індивідуальним лиш в крайніх ітераціях, часто. Все решта спільше. У групи є спільний груповий шаблон (однакова гілка в усіх), у етноса - ще інший спільний, у держави - третій. Ці гілки перетинаються і змішуються, в об’ємі виглядаючи хаотично на перший погляд, але вмілий оператор може

виділити шаблон будь-якого порядку і призначення. Хоч тобі український, хоч масонський, хоч загальний, хоч дрібних груп і т.д. В кожного пса, чи вовка, чи любої живої істоти є свій шаблон. Як індивідуальний, так і груп різних. Є такий і в держав. Держава - закріплений в масовій свідомості шаблон поведінки, оформлений різноманітними груповими, з різноманітною метою який, відповідно, і створюється. Для підтримки порядку, наприклад, або дерибану. Різноманітні шаблони мають різне призначення. І працюють до тих пір, поки об'єктивна реальність (ЗАКОН, або Суперфрактал, або СуперШаблон) не вступає в конфлікт з ними. Базовий Закон, він же ж Бог, він же ж Слово стверджує, що робити треба так, чи інакше в певних випадках, диктуючи свою волю. І у випадку такого конфлікту в носіїв шаблону є тільки дві можливих реакції: або змінитися, або здохнути. Оце й є об'єктивна реальність.

Наш шаблон держави уркаїна застарів смертельно. Виконав свою функцію і скляк. Отож, будувати потрібно новий, який влаштовує майбутнє. Влаштовує ту об'єктивну Волю, яка диктує нам, в якому напрямку розвиватися, а отже, диктує всьому світу через нас. Чим швидше ми зрозуміємо, де шлях, тим меншими будуть втрати. Звідки береться ця воля? А як завжди: із зовнішніх умов і із носіїв її. З нових людей, тобто. Отож, будуть нові люди при владі, навіть опосередковано - буде прогрес. Ні - буде велике мочилово всесвітнє. Я - за еволюційний шлях. Пожив своє - посунься, дай новому дорогу. А ні - об'єктивна реальність тобі досить швидко допоможе.
Кожен має знати своє місце, отже. В цьому сенс і справедливість. А в новий світ - із справедливим порядком треба йти, все одно іншого вибору нема. Бо відкинути ласти - це не вибір, погодьтесь.

Про рекурсію, та умови виходу з неї.
Nov. 25th, 2014 12:44 am

Всі знають, що таке рекурсія, правда? :)
Бо хто не знає - той знає, що гугль знає. А хто не знає, що гугль знає - той, читаючи [сабж], може дізнатися. Підставляєте замість сабжа текст цей - отримуєте рекурсію. Зрозуміло? Не зрозуміло - на наступне коло, і так аж до безкінечності. Щоб не було безкінечності, задають умови виходу (зрозумів-не зрозумів, або інші). Майдан 1,2,3 - це рекурсія. Або, іще інакше, послідовне наближення.

Про функціональну обмеженість демократії
Nov. 25th, 2014 11:02 am

Демократія працює добре. Але призначення в неї - збереження існуючого стану речей. Більшість завжди консервативна, навіть якщо декларує протилежне і, вибираючи своїх представників у владу, зберігає те, до чого звикла. А тим, кого вона вибирає, нема ніякого сенсу змінювати те, що привело їх до влади.
Демократія, отже - зачароване коло, цикл програмний. Які вхідні параметри задаєте - такі вона й підтримує, з позитивним, або негативним трендом, в залежності від настройок.
Через це демократію добре вводити в країнах, де "хунта" вже встигла порядок навести, розгребла конюшні, пересадила корупціонерів і запустила двигуни економіки. Демократію було б добре ввести в німеччині довоєнній. В момент, коли все працювало ще, але не вкинуто було в молотилку війни. Демократія добра для довготермінових процесів. Але ніяким чином не працює, коли справа обмежена часом. В неї просто нема механізмів зворотнього зв’язку, що дозволяли б діяти їй в критичних ситуаціях.

Звідси постійні ступори в прийнятті елементарних рішень і неадекватність реакцій. Неадекватність - друга назва демократії.
Ви спитаєте, а як так? Як же ж країни розвинуті?
Відповідаю: в розвинутих країнах демократія - лиш засіб управління масами, ширма. А управління відбувається зовсім іншими механізмами.
Демократія не потрібна і нам сьогодні. Вона заважає приймати управлінські рішення і вперто тримає нас в болоті консерватизму. А в болоті цьому квакають жаби.
Чуєте? Включіть телевізор, вони там, в основному.

Про стрій
Nov. 25th, 2014 11:40 am

Стрій, настроювати, строїти, підстроювати - терміни, що описують ГАРМОНІЮ. Ідіоти, що викидають з мови гармонію, заслуговують на те, щоб зватися ідіотами.
Скрипка СТРОЇТЬ, коли настроєна. І бандура строїть. Бо СТРІЙ! Давній, функціонально незамінний термін.
І значить це ТРИ В ОДНОМУ. Три, як одне. Акорд.

Про гармонію
Nov. 25th, 2014 03:24 pm

Гармонія=резонанс. Все. Хрінове резонує з хріновим, нормальне - з нормальним. Діряве відро крім деренчання ніякого акорду більше не видасть, хіба випадково. Хто вважає діряве відро гармонійним - інвалід на голову, некрофіл. А інваліди на голову завжди здихають. Бо природній відбір. Бо об’єктивна реальність - ідеальна. І резонує вірно і гармонійно. Здихаючи, діряві ведра шумлять. Бо фізика. Цей шум - теж ідеальна гармонія. Шум їхнього передсмертного калатання. Бо породжений об’єктивною реальністю. Законом. А Закон - ідеальний.

Буду послідовним.
Nov. 26th, 2014 06:15 pm

Не хочуть українці влади, страх, як не хочуть, і їх можна зрозуміти. Отож, мусять жиди з євреями українцям державу будувати. А шо дєлать.

Про тузіків і суспільство.
Nov. 27th, 2014 07:31 pm

Важливо розуміти, що є дві категорії людей. Ті, що задумуються над сенсом своїх дій (аж до сенсу життя) і ті, що роблять тільки те, що змушені, або що приносить задоволення.
Ще важливіше розуміти, що ні одних, ні інших переробити не вдасться, крім поодиноких випадків.
Це, приблизно, як в нас зараз: ТРЕБА змінюватися, бо клямка. Треба жити по-новому. Але задоволення в цьому ніякого нема і не може бути.

Скажу вам адин умний вєщ,
Dec. 1st, 2014 09:31 pm
тільки ви не ображайтесь.

Не тільки демократія, але й ринкова економіка і планова економіка і взагалі все, що рівнем вище натурального господарства і локальних взаємостосунків радіусом 5-8 км - все проекти. Або, вірніше, підпроекти одного проекту, званого Цивілізація.
Ринкова економіка, для прикладу - проект. А любий проект має цілі і задачі свої. І в рамках тих цілей і задач і працює, виконуючи свою проектну задачу.
Звідси: просто тягнути все підряд і копіювати чуже нема сенсу. Це й коню зрозуміло, певне. Але не нашим рагулям. Нашим рагулям в деякого коня ще вчитися і вчитися на світі жити.

І основне: любий проект тримається на ресурсах і на комунікаціях. Фінансову систему - бабло, тобто і засоби його переганяння туди-сюди до ресурсів віднесете, чи до комунікацій?
Звідси: поки вам бабло хтось деінде друкує - вік вам на них ішачити. Бо хто контролює поле гри - контролює саму гру. Якщо бажає. Тобто, або в вас буде своя фінансова система (еквівалент обміну, в першу чергу), або.

Про автосинхронізацію
Dec. 2nd, 2014 01:38 am
звичайне собі, просте фізичне явище. Ще воно автоколивальним, або автохвильовим, чи авторезонансним ефектом називається (з деякими відмінностями). Точно такої ж природи, як і все решта. Точно таким же ж законом же і описуване, як і все попереднє. Знання-сила, вони чим добрі: більше, ніж можна залити - не залиєш в відому посудину. Отож, можна роздавати кілотонами, безкоштовно і в усіх керунках. Васька послухає, поїсть і спати піде. А нарано знов туди ж, звідки ж.

Про природу вкладених бульОк.
Dec. 2nd, 2014 03:38 pm

Любий ілюзорний світ - звичайна собі булька. Радіусом дії таким-то. Зіштовхуючись з об’єктивною реальністю - завжди тріскається.
Щоб не тріскатись, булька накачує ресурс в стінки, для самозахисту. Чим більше енергії вкладе - тим сильніші межі. Москаль, для прикладу - така ж булька. Система вся рагульська наша - також.
Будуючи ще одну бульку з українства сьогодні, будівничі розраховують його знищити, в результаті.
Та воно й саме себе знищить, бо люба булька розвивається в часі і здихає, це процес природній.

Бульки бувають вкладені, багатошарові, багаторівневі, різноманітних складних конфігурацій. Описуються засобами геометрії. Все. Дозволяється пережовувати.

Про Бога, смерть, та диявола.
Dec. 2nd, 2014 04:32 pm

Щоб концепція була цільною, бажано дати щось наближене до визначень цих трьох понять. Бога я описав достатньо точно вже, як Базову Програму, те, що породжує все інше, що працює і досі. Або Того, щоб точніше. Невірно було б розуміти, що свідома частинка жива люба буде нижчою за якістю від того, що її породжує, вірно?
Отож, Бог є свідоме начало, що працює вічно за межами часу і простору, бо саме ним є. Смерть, відповідно - автоматична функція відсікання нежиттєздатного, або невідповідного, наслідок вибору. А диявол - те, що ПРИЗВОДИТЬ до смерті. Первинна флуктуація, що програму відхиляє від ідеального шляху розгортання в певних умовах.
І ось тут вже можна сперечатися, чи є ця флуктуація необхідною складовою, певним технічним процесом, вроді функції самотестування, чи є абсолютним злом, бо призводить до паразитного використання потужностей центрального процесора? :)
Звідси: ті самі дві взаємосуперечні бачення, описані раніше. Які й дають нам можливість подискутувати. Інакше це що ж було б? Диктат, вірно? :)
п.с. але не варто забувати, що сперечатися з трансформатором можна тільки до певної межі. І межа ця обмежена товщиною рукавиць, переважно.
Вчіть закон Ома - він універсальний :)

Чому
Dec. 3rd, 2014 03:23 am
не можна точно сказати так, чи інакше? Поставити точку в визначеннях і т.п? Можна, звичайно. І свою я давно поставив, у відомому місці. Але люба точка творить нову реальність моментально, знов парадоксальну. Бо фрактал - парадокс. Все з парадоксу починається і ним же ж і продовжується. Формула така.

Наука не стоїть на місці.
Dec. 4th, 2014 09:12 pm
Biophotonics in the infrared spectral range reveal acupuncture meridian structure of the body.
Schlebusch KP1, Maric-Oehler W, Popp FA.
International Institute of Biophysics, Landesstiftung Hombroich, Neuss, Germany.

Abstract
This study shows, for the first time, evidence of the existence of the acupuncture meridian structure in the human body. After moxibustion (or similar light stimulation) of the body in the 3-5 microm range, "light channels" appear on the body, which appear to be identical to what are known as meridians in all textbooks of Traditional Chinese Medicine. These findings appear not only to confirm the existence of acupuncture meridians, but they also open a new window on understanding the energy transfer dynamics of the human body. Furthermore, it is likely that living matter is not in the ground state, but permanently electronically
excited.

Пояснюю: тіло = мозок з антенами. Різні антени ловлять різні види коливань різноманітних частот. Тут вам і спектр електромагнітних коливань (око, шкіра), і акустичних, і газоаналізатор і навіть гравітаційні хвилі. Продовжіть перелік. Антена = резонанор. Згідно принципу еквівалентності - потенційно випромінювач. Простіше: електромотор і електрогенератор - одне й те ж, згідно цього принципу. Камертон не тільки 440Гц генерує стандартний, але й ЛОВИТЬ 440-герцові коливання найкраще. Антена, тобто, на цю частоту коливань настроєна. Шаблон - точно такий резонатор. Можна було б і продовжити, але розумному - достатньо.

Одне добавлю: якщо ви чогось не бачите - ТОЧНО не значить, що його не існує. І навпаки :)

Про операційні системи.
Dec. 6th, 2014 09:41 pm

Загалом, концепція віндовзів всяких передбачає їх постійну заміну на нове, бо бабло з лохів треба викачувати. Тобто, в сфері айті панують ті самі метОди, що й у інших - продавай лажу, поки купують - проводь ребрендинг - продавай далі. Вся система, як звідси видно, тримається виключно на лохах і на їхньому бажанні міняти власний труд і ресурси на кольорові скляні, або пластмасові коралі. За це їх винуватити не можна, що з нещасних взяти..
Та в цілому для цивілізації дана схема взамовідносин є позитивною. Ібо заставляє лохів все життя крутитися, напрацьовуючи реальний продукт в обмін на папір і його різноманітні аналоги. Питання в одному: а для системи загалом? Відповідь експериментальним шляхом виведемо?

Піпець.
Dec. 7th, 2014 12:51 pm

Поки ви не знайдете НАДІЙНОГО КОЛЕКТИВНОГО способу відосередитися від світу ідіотів-самогубць - не варто розраховувати на радикальні зміни. Це до ресурсів і комунікацій питання. Їх всього чотири є: ці три, та мета. Хто, куди, чому і нащо, тобто. Хто такі українці, куди вони йдуть, чому вони туди йдуть і за чим, або з чим?

Варіант: а давайте нікуди не підем. Хай вони навколо нас круги намотують. Підказую: це ті самі дві ідеї - світ, як тюрма і світ, як ковчег. Уважніше читали б - до цього часу розуміли б. І могли б формулою описати, формулу закинути в комп - комп би вам все намалював. Але воно вам не тра. І мені не тра. І пра.

Вікна прозорості

Dec. 8th, 2014 12:56 pm

Кожне середовище є прозорим, або непрозорим для різноманітних коливань. Скажімо, для коливань рентген-діапазону більшість предметів є прозорими. Спробуйте уявити, як виглядає світ і люди для тих, хто бачить в рентгені. Я уявив. Вийшло приблизно так: - Тіло? Яке тіло? Ніякого тіла не існує, це міф. Але тут про інше: кожен науковець нормальний знає, що мова, чи характер народу, для прикладу - результат впливу середовища навколишнього, в основному. Бо людина, як і все живе, система адаптивна. Для прикладу: народи, що живуть у пустелях і народи, що живуть в лісах, горах, чи степах, та ще й в залежності від соціальної їхньої структури, відрізнятимуться будовою голосового апарату. Це зрозуміло. Бо з однієї гори на другу, в основному, тільки голосні перелітають. А живучи поряд, тісним трайбом, підвищувати голос не варто - нездорові реакції викликає. Голосний - це чиста синусоїда, з гармонічними обертонами. Розповсюджується на значні відстані за рахунок саме отих вікон прозорості. В лісі вони одні, в полі - інші і т.п. Плюс відбивання.

Прикарпатці і карпатці

Dec. 8th, 2014 01:12 pm

вони чому такі злі, насправді? - Бо в них (нас, тобто) сонця мало. Хмари, вічні - сирість, отже. Звідси - природня агресивність. Звідси - домінантність. Ось чому гетьман має бути наш вам, якщо хочете не гнити, як при різноманітних мурлах попередніх, а жити, як люди. Пропишіть це у конституцію - штука вигідна, точно кажу. Добре живем - впроваджуєм демократію і мурлів, набридає - міняємо на тиранію і диктаторів карпатських. Та воно й автоматично так буде, бо інакше бути не може. Але: завжди добре розуміти причини і наслідки - втрат менше.

Про здоровий егоїзм.
Dec. 27th, 2014 12:47 pm
Все, що людина робить - вона робить для себе. Це аксіома. Особливо те, що вона робить НЕ для себе. Все, що вона робить для когось - вона також робить для себе, деколи цього не усвідомлюючи. Бо така вона є. І робити інакше вона не може, бо це значило б втратити себе. Отож, займаючись благодійностями, допомагаючи ближньому, людина просто зберігає себе. Отож, той, хто ставить свої ВЛАСНІ задачі рівнем хоть чуть вищі свинячної жрачки, рано чи пізно знаходить однодумців на шляху (якщо потрібні) і досягає вже СПІЛЬНИХ задач, в результаті. Хто ж шукає спільного і з цього починає - не здобуває в результаті нічого. Це також парадокс. Під результатом я завжди розумію довготермінові речі, стратегічно важливі. Виживання виду, (на)роду, людства, для прикладу. Або виживання цивілізації, для ще іншого прикладу. Життя складається з парадоксів, і це не алегорія. Висновок: знаєш, як воно працює - можеш це використовувати. Не знаєш - використовують тебе. Звідси: знання - сила.

Про теорію систем
Dec. 27th, 2014 01:35 pm
Для тих, хто в інституті на парах в коридорі траву курив, пояснюю доступно: є два основні типи систем:
1) *з негативним зворотним зв'язком*. Це весь наш гадюшник, більшість природних і т.п.
2) *з позитивним зворотним зв'язком*. Це атомна бомба, наприклад, політичні системи (більшість з них). І т.д. Мікрофонний ефект знаєте? Коли в динаміках свистить? Оце воно, позитивний зворотний зв'язок. Якщо свистить - значить сигнал з виходу системи потрапляє на вхід в початковому вигляді, підсилюється, знов потрапляє на вхід, знов підсилюється і т.д. до тих пір, поки динамік не згорить, або батарейка не сяде.

Ось коли батарейка сяде, чи динамік згорить - це вступає в дію НЕГАТИВНИЙ зворотний зв’язок вже. Але чуть вищого рівня. Кара називається. Ще один приклад: вогонь. Спочатку ти дерево нагріваєш до температури горіння, далі вогонь сам це дерево нагріває і горить вже самостійно. Це теж позитивний зворотний зв’язок. Поки все не згорить горітиме й далі. Поки причини не ліквідовані - процес не зупиниться.
Цих двох прикладів достатньо, щоб людині розумній зрозуміти, як, чому, навіщо і скільки наш процес відбуватиметься.
п.с. знаходиться велика кількість ідіотів, які продовжують латати діряву прогнилу трубу, героїчно змагаючись з об’єктивною реальністю.
Прапор вам в руки, ідіоти.

Аксіоми.
Dec. 30th, 2014 06:33 pm
Аксіом є дві, загалом.
1) Рано чи пізно українці повернуть собі всю повноту влади в державі. З відповідними наслідками.
Є хоч один дурень, який в цьому сумнівається?
2) Наслідком буде дві опції:
або а) паразитів ми цих передушим, як тарганів. Або:
б) просто своє заберем, й голими за межу повикидаємо.
п.с. загалом, спішити нам нема куди. Світ маленький, на Борнео вже сховаєтися не вийде. Навіть долетіти не вийде.

Про парадоксальність сутнього.
Dec. 30th, 2014 08:00 pm
Прочитавши минулих пару дописів, дурні паразити можуть випадково вирішити, що українцям страх, як потрібна вся повнота влади в Україні. Кожен світ по собі міряє, це теж аксіома. Як це можна не красти, якщо всі крадуть? Як можна грошей не хотіти, коли пропонують?

Так от, спішу розчарувати. Вам, паразитам, цього, звичайно, ніколи не зрозуміти, але прийти, принести те, що від вас вимагається, та ще й на тарілочці з голубою, самі знаєте, чим - вам прийдеться добровільно. Жити захочете - не так розкорячитеся, як брати кацапи кажуть. І ось цей парадокс я залишу вам вирішувати самостійно. Він цікавий.

Про начальство.
Jan. 2nd, 2015 01:47 am

Почнем з того, що начальство, очолювати - від слів начало і чоло. Українська мова - точна й зрозуміла, в сенсі сенсів. Тепер питання, як його вірно поставив недавно ще один мудрий українець в цьому вашому тирнеті: якщо для управління атомною потрібно багато років вчитися і здавати екзамени, то де вчать управляти державою? І чому цілим управляти може любе чмо, в той час як частиною його - тільки одиниці?

Я перефразовую, звісно, але суть передаю точно, як завжди. Отже, де, чому і як треба здавати екзамени управлінські, де та комісія, що проводить відбір кадрів і сертифікацію і де та комісія, яка сертифікує сертифікаторів? А якщо нема, то чому? Чому кожне хитре чмо вважає, що може мені розказувати, як жити, скільки і кому платити і т.п?

Загалом, кожне таке чмо є звичайним злодієм, що лізе до вас в кишеню за вашими грошима. Переходить межу, тобто. А кожне чмо, що перейшло межу - є в повній вашій владі. Ви можете робити все, що вам завгодно з ним: хоч прибити, хоч в плуг запрягти етц, етц. Так є і так буде, незалежно від того, в чому чмо старається вас переконати.

Хуїзху. Про державу.
Jan. 12th, 2015 09:38 pm

Держава існує, поки існує суспільний договір. Коли договір закінчується, а держава ще існує - це є або результом інерції мас, або примусом. В обидвох випадках це ненадовго.
Суспільний договір має три можливі форми, як вже казалося. Де-факто, де-юре і по суті.
Де-факто вам видають свідоцтво про народження, і ви стаєте громадянином. Але саме це свідоцтво не є основним документом. Основним є довідка про те, що ви народилися НА ТЕРИТОРІЇ України, або, якщо народилися за її межами, ОДИН З ВАШИХ БАТЬКІВ є українцем, на основі яких свідоцтво видається. Українцем, у значенні громадянина України.
Де-юре ви стаєте ПОВНОЦІННИМ громадянином, коли ставите свій підпис під суспільним договором (або, інакше, контрактом) у ПАСПОРТІ. Або в іншому відповідному документі. Підпис засвідчує, що ви уважно ознайомилися з договором (законами, конституцією етц, етц), погоджуєтеся з ним і делегуєте частину своїх прав і свобод, включном з правом власності на громадське майно, право на насилля, і т.д. - державі, в обмін на захист державою ваших інтересів, та обслуговування потреб, включно з справедливим розподілом прибутків. Держава наймає адміністративний, та інший персонал для забезпечення виконання умов контракту. Дотримується якості їхнього виконання, під ризиком відкликання підпису.
Бо по суті ви маєте можливість в любий момент В ОДНООСІБНОМУ порядку переглянути умови контракту, як одна зі сторін контракту. І виставити свої, у відповідності до процедури. Якщо держава, як інша сторона не погоджується на ваші умови, а процедури дотримано - контракт розривається автоматично протягом вами встановленого часу, але не меншого за мінімально необхідний, з технічної точки зору.

Бо він ДВОСТОРОННІЙ. Аналогічно, якщо держава змінює умови, а ви з ними не погоджуєтеся - ви ТАКОЖ маєте право його розірвати, чи вимагати перегляду. Всьо. Тут все, що люба нормальна людина мусить розуміти про правовідносини людини і держави.

Вотізвот.
Jan. 12th, 2015 10:34 pm

Держава - МЕХАНІЗМ для обслуговування ваших інтересів. Виключно. В державі нема нічого, крім механізму. Нема вищого призначення і тим більше нема ніякої сакральності. На державу не треба молитися. Так само, як не треба молитися на двоколісну тачку. Бо призначення в неї - перевозити вантажі. Це механізм, яким нормальні суспільства користуються для обслуговування своїх інтересів. Механізм цей можна ремонтувати, можна замінювати в ньому комплектуючі, двигуни, аж до повної заміни всього, включно з назвою. Бо машина. В залежності від призначення держави бувають різні. Бувають ті, які відстоюють інтереси всіх, хто в неї заліз. Це світські держави. Бувають ті, які відстоюють інтереси певних етнічних, чи релігійних груп, або навіть окремих людей, чи родів. Це етнічні держави, тиранії, королівства і т.п. Держава україна відстоює інтереси клептоманів та різноманітних паразитично-бандитських англомерацій. У мене це утворення називається гадюшником. А оскільки наш гадюшник не єдиний в світі, а їх таких багатенько - гадюшником також називається і вся їхня гадюшна сукупність разом. Хочете нормальну державу? Запитайте себе, чиї інтереси вона повинна відстоювати? Українська ж держава відстоювати має українські інтереси. Всі решта інтересів для неї - за визначенням вторинні. Але, оскільки українські інтереси сьогодні співпадають з загальноцивілізаційними - вибору ні у вас, ні у них взагалі нема.

Старий рік минає, новий наступає.
Jan. 14th, 2015 01:08 pm
Загалом, треба новий рік навесні зустрічати. Бо: "зацвіли вишні, вишні-черешні" :)
Новорічна колядка все добре зберегла.
п.с. на Марс переїдем - будуть ті самі проблеми, що і у нещасних предків, з їхніми подвійними-потрійними календарями.

Та..
Jan. 15th, 2015 01:02 am
Останніх 800 років української влади не було ще (не враховуючи хмельниччини, звичайно). А без української влади толку не буде - це аксіома.
п.с. Українська ідея -> український інтерес -> українська влада. І назад на цикл. Влада може приймати любу форму, особливо в сучасному світі. А українська ідея - це ідея гармонійного, справедливого, свідомого цивілізаційного поступу.

Авторезонанс в психології
Jan. 15th, 2015 04:47 pm

Авторезонанс в психології, взагалі, не дуже добре явище. Ось ти дитині, для прикладу, кажеш: - Не їж багато цукерків - дупа злипнеться. А воно собі думає: - Як це, цікаво, вона має злипнутись? І ще більше їх їсть, з цікавості. Або з упертості.
Або сам себе накрутить бува на якусь тему, любов там, чи депресняк, чи ще щось - і ходить, страждає.
Це - позитивний зворотний зв’язок. Тобто, явище самопідсилення сигналу, що з виходу системи на вхід втрапляє. А якщо це явище ще й по фазі співпаде, а не тільки за знаком - виходить типовий авторезонанс. Тоді мізки в середньостатистичного олуха відключаються і він починає плюватися деколи, телепає його, етц, етц.

Є різні методи, як з явищем боротися. Можна в диню дати (подати інший, сильніший сигнал на вхід (переключити входи, тобто). Можна фазоінвертор інсталювати (змінити знак, перейти на негативний зворотний зв’язок і швидко погасити). А можна просто зсунути фазу на пару градусів, щоб збити авторезонанс, а потім і взагалі ліквідувати паразитичні зв’язки між входом і виходом. Тоді в піддослідних явище пустоти, зазвичай, виникає. І вони авторезонанс заново вже самостійно запускають :)
Явище стосується всього, воно універсальне. Освоїте це - освоїте усе. Далі тільки практика.

Звук
Jan. 16th, 2015 01:12 pm

Світ якісного звуку, як і світ якісних речей, якісних ідей, в постсовку - великий дефіцит. Звукоманів деколи можна було б наркоманами назвати. Але це не так. Звичка їсти якісний продукт - не наркоманія. А ви, народ, усе життя їсте гімно. Звідкіля ж вам знати, що таке нормально і який у нього смак?:
Та й рецепторів у більшості нема вже - зів’яли від контакту з реальністю.
п.с. Але варто раз спробувати нормальних харчів - і упс, посипалася стара реальність... Точно, як із свободою. Передати, що воно таке - ніяк не можливо, поки сам не спробуєш. А спробуєш - на гімно не проміняєш назад.

Ідеал, оптимум, та свобода.
Jan. 16th, 2015 02:51 pm

Сьогодні в програмі: короткий курс всього. Зрозумієте це - зрозумієте все. Як завжди.

Спочатку даєм визначення ідеалу. Ідеал - стан, до якого прямує люба закрита система в безкінечності. Стан такий є тільки один в живій системі - стан впорядкованого хаосу. Мертві (якщо такі існують) - хаос невпорядкований. Ввівши в формулу залежність від зовнішніх, внутрішніх умов, або часу, отримуємо оптимум.

Оптимум - теж ідеал, але в певних умовах вже. Яблуко ідеально смачне, для прикладу, володіючи оптимальною зрілістю в певний оптимальний момент голодності. Камінь оптимально відшліфований - подальша шліфовка збільшує ризик критичних пошкоджень. Етц, етц.
Ось оцей оптимум і є ключова для розуміння всіх світових процесів величина. Оптимум - це стан, якого досягає система, обмежена умовами, прагнучи ідеалу.
Воно ж - свобода. Ідеальна свобода - робити все, що завгодно. Без наслідків, зрозуміло. Реальна свобода - оптимум між бажанням робити все, що завгодно і умовами, що їх обмежуть. Такі можуть бути (ще раз) зовнішними, внутрішними, або часом.
Зрозумієте це - зрозумієте все :)

п.с. питання на засипку: що я пропустив в передостанньому абзаці?

Абсолютна свобода
Jan. 17th, 2015 07:28 am
Тупі мавпи деякі плутають свободу робити що завгодно з абсолютною, помилково вважаючи, що вільні від наслідків. Насправді люба система, що обмінюється даними з іншою, де-факто є відкритою. А, отже, залежною. В межах тіла абсолютної свободи не буває В ПРИНЦИПІ.

Абсолютна свобода = ідеальна тюрма? :)
Jan. 17th, 2015 09:42 am

Продовживши логічні ланцюжки - недовго й до такого висновку дійти, трохи абстрагувавшись. Але висновок хибний, й абстракції тут не потрібні - воно легко виводиться все логічним шляхом.
Формулу проблеми нагадаю спочатку:
П=Б-М. Де, проблема = бажання мінус можливість.

Тобто, проблема у нас тоді існує, коли наші бажання (потреби) більші від наших можливостей. Тоді проблема дістає певне значення. Бо коли можливості наші менші від наших бажань, то, відповідно, проблема у нас від’ємна і перестає існувати. Деколи це, в свою чергу, створює вже наступний рівень проблеми, бо з’являються нові умови..
Отже, припустивши, що свобода описується подібною формулою, отримуємо: бажаю робити що завгодно, але не бажаю проблем, які з цього що завгодно виникають.

Свобода = бажання - проблема.

Тож, якщо мої наслідки негативні є меншими за мої бажання - я вільний. Все просто. Та лиш до моменту, коли вступає в дію друге і наступні кола проблем - наслідки ще й довготермінові бувають. Отож, абсолютна свобода - відсутність проблем в універсальному вимірі. У вимірі УСІЄЇ закритої системи. З цих міркувань і виводять, зазвичай, поняття раю й пекла, для доступності. Щоб втовкти примітивному організмові, що звик тільки рефлексами та інстинктами жити, що завтра ще також день буде. І післязавтра.. А це одна з найтяжчих задач, мені відомих. Зазвичай свиня про завтрашній день не думає. Вона зжере все сьогодні, скільки зможе, а на решту вляжеться.

Свобода - в самообмеженні?
Jan. 17th, 2015 10:17 am

Теж висновок, який ніби лежить на поверхні. І є частково вірним, зрозуміло. Але в довготерміновому плані самообмеження є корисним тільки тоді, коли є ОПТИМАЛЬНИМ, відносно до умов. Тож, любі відхилення в бік від оптимуму є однаково шкідливими. Щоправда, оптимум вам доведеться визначати в кожному випадку окремо. Якщо комусь потрібно голодувати, бо такі умови - іншому може бути потрібно і нажертися. Більшості ж обидві крайнощі будуть лишніми. Тут теж Гауса розподіл, вірогідно. Звідси, для дебілів прикоритних: народу треба дати те, що він хоче. Якщо це не шкодить довготерміновим інтересам або всього людства, або цивілізації, в залежності від пріоритетів. Бо ваше, дебілів, майбутнє, напряму залежить від майбутнього всього людства. Або цивілізації. Що не одне й те ж, цивілізація й у роботів буває. І у макак, чи песиків може бути. І навіть у дельфінів, чи китів.

Державницьке корито. Принцип побудови.
Jan. 17th, 2015 10:26 am

Раби, люди, паразити. Три категорії є.
Раби і паразити - симбіотична система. Людей не потребує в стабільних умовах. Умови змінюються - система здихає, бо тупа. Щоб не здохнути, залучає зовнішній інтелектуальний ресурс людський (за різноманітні ніштяки, зазвичай). Люди, що продаються за цукерки, називаються блядями. Далі система працює в симбіозі з трьох складових вже. Породжує деколи побічні наслідки, типу цивілізацій. А деколи такі системи створюються ДЛЯ породження таких наслідків. Парадоксально, що з каменів, які будівничі відкидають, деколи народжуються найкращі витвори мистецтва. І т.п.

Про точність прогнозів.
Jan. 21st, 2015 12:42 am
Тепер в вас є можливість перевірити твердження (а скоро буде ще більше): точніше прогнозує той, хто володіє точнішою моделлю реальності, та здатістю не відкидати неприємні факти, а використовувати їх для перегляду і вдосконалення самої моделі .
Дві-три непринципові помилки за чотири роки - нормальний рівень. Та й ті не помилки, а, скоріше, неточності, викликані природною емоційністю :)

Вірус.
Jan. 21st, 2015 10:52 am
Якщо воно ходить, як качка, виглядає, як качка і крякає, як качка - то це качка, кажуть американці. Але це лиш інфовірус, яким при потребі користуються. Бо, насправді: якщо воно ходить, як качка, виглядає, як качка і крякає, як качка - то це або качка, або щось, що хоче ВИГЛЯДАТИ качкою. Або в своїх очах, або в чужих. Три випадки, загалом.
Люблю, знаєте, точність :)

Про терміни.
Jan. 23rd, 2015 01:49 pm
Запам’ятайте: свободи волі - не існує. Існує свобода ВИБОРУ. Воля є інструментом, силою, яка забезпечує реалізацію цієї свободи. Свобода ж вибору є результатом усвідомлення моменту вибору (яких буває дуже й дуже мало), його умов, та прийняття рішення вибору. Нема свідомості, та рішення на її основі - нема ніякої свободи, тобто. А там, де є усвідомлення, та рішення - мусить з’явитися ще й воля це рішення імплементувати в реальність. Від масштабів її залежить мастаб змін. Точно так, як і від масштабу усвідомлення моменту. Чим оптимальніший момент прикладання зусилля - тим менші необхідні затрати сил. Фізика, тобто.

Про тяглість наших традицій.
Jan. 25th, 2015 10:55 pm

Ми любимо деколи майданути, бо це весело. Але більше в майдануваннях практичного застосунку нема, це вже зрозуміло, еге ж? Тож, ті, хто там про третій майдан шось собі думає (а насправді - четвертий) - думають дурниці. Чертвертрий буде, звичайно. І буде він тоді, коли треба. І буде він таким, як треба. І чорти будуть вертітися, як жиди на сковорідці, бо це весело.
А сьогодні не на майдани треба розраховувати, а на структури. Вони ж - комунікації. Бо формулу "ресурси і комунікації" вам відмінити не вдасться.
Проблема рабів, до речі, в чому, фундаментальна?.. Проблема їхня в тому, що в майбутньому для них місця нема. Не потрібні вони ні в майбутньому, ні в космосі, ні на Марсі, ні на Землі, ні на небі, ні, навіть, підозрюю, під землею. Ось в чому їхня проблема. Бо завтра всі ці лишні технологічні ланки будуть замінені автоматизованими пристроями і викинуті з ужитку. Раби в новому світі - баласт. А раби з амбіціями - не тільки баласт, але й загроза. Ось чому раби так ненавидять цивілізацію і бояться її. Бо цивілізація - це рабам піпець. Рабам потрібне тупе бидло, яке не вміє ні читати, ні писати. Але бидло не потрібне в майбутньому. Отож, щоб не виплеснути з водою й маля - доводиться методично цю всю срань пересіювати. Бо інакше ніяк, без негативних наслідків для того ж майбутнього, якщо. Хай вони майданять тепер, отже.

Формула.
Jan. 26th, 2015 12:53 am

Ресурси і комунікації. Цо то?
То є, хто до цього часу не допетрав, з теорії систем. Теорія систем в мене своя, точніша. В них, тому що, за деревами лісу не видно. Отже, люба система - це

комунікації та ресурс. Ресурс без комунікацій - не система. Комунікації без ресурсу - теж не система. Щоправда, я в реальності таких не зустрічав, крім мертвих, бо, щоб збудувати комунікації, ресурс якийсь та потрібен завжди, але. Контролюючи ці два - контролюєте любу систему. У першому випадку (комунікації) - управляєте. В другому (ресурс) - ставите умови. Виснажуючи ресурс, люба система загинається і перестає існувати. Точно так, як і втрачаючи системотворчі зв’язки.
Союз розпався, для прикладу, не тому, що ресурс закінчився. А тому, що комунікації накрилися системотворчі. На засипку: гроші - це ресурс, чи комунікації? А інформація?

п.с. До цього: паразит - з іноземної, дослівно, вершник. Той, хто експлуатує. З системної: той, хто підміняє системні цілі власними, спричиняючи втрати ресурсів, або зміни в будові, що призводять до розпаду, в довго, або короткотерміновому вимірі. Сенс існування паразита теж стандартний: або експлуатація ресурсу, або експлуатація вже наявних комунікативних побудов.

Є паразити, які живуть виключно в інформаційному вимірі, сфері комунікацій, без безпосереднього зв’язку з ресурсом. Паразит завжди призводить до смерті. Або своєї, або системи, на якій паразитує, а тоді своєї. Крім випадків, коли сам стає ресурсом, або комунікацією в межах системи вищого порядку :)
Програми-паразити, вони ж інфовіруси - точно те саме.

Про вектор.
Jan. 26th, 2015 02:41 pm

При нормальній, українській Україні, яка невпинно суне на блядей, як каток, ресурс будуть везти НЕ ВІД нас -

А ДО нас. І все це добро, яке бляді бажали б звіси викачати, буде, нарешті, працювати на нас. На кожного ВІЛЬНОГО українця. Бо рабів ніде не цінують.
В новій Україні цінувати також не будуть. Бо в них БУВ вибір. І вибір свій вони зробили самостійно.

Влада vs свобода.
Jan. 26th, 2015 03:29 pm

Свобода дає владу. Це аксіома. Тільки в вільних є реальна влада в сьому світі. У мене є, для прикладу. В цьому легко переконатися, читаючи уважно сисюво книженцію. Це й не дивно. Так збудований світ, так воно все працює. Але! Влада НЕ ДАЄ свободи! Це не тотожні поняття. Влада дає ПСЕВДОсвободу. Уявну. Дає ЗОВНІШНІ прояви свободи, насправді закабалюючи. Точно так само, як і наркотик не дає справжнього щастя, а дає його хімічний замінник. Отож, влади прагнуть наркомани, бажаючи стати вільними. А натомість втрапляють в ще більший капкан, з якого практично нема виходу. В цьому сенс фрази "світ ловив мене, але не впіймав". З іншого боку, дозволячи наркоманам і дегенератам собою керувати, ми сприяємо злу і деградантству, в тій, чи іншій формі. Зрозуміла постановка питання? Зрозуміло, чому ізолюватися від деградантів є найпершою необхідною дією? Зрозуміло, чому треба деградантів пиздити всіма можливими способами, коли вони межу переходять? Це об’єктивний закон природи. Або вірус пожирає тебе, або ти його знищуєш, або, в крайньому випадку, перебудовуєш вірус таким чином, що він сам тобі ніштяки тягає, вважаючи, що працює на себе. ДУ для віруса - кльова програмістська штучка. Божественна, на. Пояснюю ще раз: паразити будували свій паразитичний рай на кістках. А вийшла цивілізація. Упс.

Про вершини.
Feb. 7th, 2015 09:51 pm
Нема таких вершин, які неможливо було б досягнути. Це факт. Але є два зауваження:
1) досягнути їх може не будь-хто, а лиш той, хто може :)
2) ті, хто може, такими дурницями, зазвичай, не займаються. Звідси: досягають вершин в основному ті, хто не може.

Про парадоксальність парадоксальності
Feb. 8th, 2015 11:46 pm
Попереднє псто, якщо з нього викинути слова "зазвичай" і "в основному" - ідеальний парадокс. Рівноцінний, наприклад, загальновідомому про Бога і камінь: чи може Бог, якщо він всесильний, створити камінь, який сам не зможе підняти? Це ідеальний парадокс. Він, як любий парадокс, вирішується тільки приведенням до реальності, хоч якоїсь. А у світу, як обчислювальної системи - воно взагалі засадничий момент. Вирішенням парадоксу воно все й працює. З захистом від коротких циклів. Якби так не було, люба отака конструкція підвішувала б систему наглухо. І ви б цього повідомлення навіть не про

Top three
Feb. 9th, 2015 01:47 am
Кінцево сформував кращу трійку фільмів всіх часів і народів:
1. "Нірвана", Сальватореса.
2. "Пропала Грамота", Івченка.
3. "Кін-дза-дза!", Данелії.
З третім місцем довго коливався, аж поки не усвідомив, що, крім всього іншого, Кін-дза-дза показує, що буває, коли в майбутнє потрапляють паразити, з їхнім споживацьким світоглядом і бізнес-моделями.

На смерть симулякра.
Feb. 9th, 2015 04:04 pm

Всі штучні конструкції завжди розпадаються.
Через це я завжди був проти побудов Великих Україн і т.п. без відповідної основи. Основа не може бути брехливою, бо який початок, такий і кінець..
Не стала винятком і жидівська світоглядна конструкція. Паразитичний світогляд, цілком збудований на тваринних інстинктах і навіть рефлексах розпадається, не витримуючи погляду реальності.
Це Закон. Так завжди буває.
Дивіться дітки і вчіться, що буває з підлими брехунами, злодіями і підлабузниками. Сьогодні вони в золоті - завтра це золото їх на дно затягує. Бо не варто було звичайному металу сакральних властивостей надавати. Бо ілюзія, самообман. Любого металу, як і всього іншого може бути скільки завгодно в світі, тому що.

Про подорожі в часі
Feb. 10th, 2015 01:02 am

Якщо дозволити собі трохи пофантазувати, припустивши, що це можливо, то виглядати це мало б зовсім не так, як нам вперто нав’язують. По-перше: зміни в минулому не викликають незворотніх змін майбутнього, а, як любе збурення, змінює майбутнє на певну величину, яка залежить від величини цього збурення. Воно ж, в свою чергу, з часом затягується, намагаючись повернутися до рівноважного стану, як люба система. В подорожах в часі головне - не робити критичних помилок, як і в реальному житті. Решта самозатягується, залишивши по собі лиш набір артефактів, що зависає в закритих колекціях, ніяк не впливаючи на сучасність, а також набори міфів різноманітних і їхніх відголосків.

Хто тут звідки?
Feb. 10th, 2015 01:23 am

Якщо врахувати, що я живу десь на початку 24-го століття, а більшість народу - в середині 17-го, постає питання: що ми ТУТ всі робимо, в 21-му?
п.с. в Шепетівці дійсно розбиваються хвилі Океану. Зустрічаються часи і народи, хронологічні потоки і реальності. Монументальний процес, для тих, хто може бачити. В Шепетівці майбутнє зустрічається з минулим - десь так і не менше.

Абстрагування вправа.
Feb. 10th, 2015 07:15 pm
Ану, переносимся умовно в 2441-й рік, травень, і пробуєм дивитися на наші події через призму осисьово написаного (знаю, що важко. А ви спробуйте, вправа ж).
п.с. гарантую море позитиву.

Джон Фрум, прилітай! (хором). Ехо: видибай, видибай..
Feb. 10th, 2015 08:06 pm
Бледнолицые, с точки зрения туземцев, вообще не работали — они не выстругивали из дерева луки и стрелы, не растирали в ступках зерно, не плели корзины. Однако при этом у бледнолицых было все — прочные стальные ножи, одежда, обувь, палатки, зажигалки, фонарики, огненная вода в бутылках и тому подобное. Они светили в небо кострами или прожекторами и махали флажками — и с неба прилетали железные птицы, которые привозили им все эти чудесные вещи, уложенные в ящики. Ящики пришельцы называли «карго» (англ. «cargo» — «груз»). Островитяне молились своим богам самыми разными способами, но боги в ответ никогда не посылали им столько хорошего и полезного. Получалось, что они молились либо неправильно, либо не тем богам…

Продажних судей садити не можна.
Feb. 11th, 2015 05:59 pm
Можна тільки закопувати. Бо:
суддя - найвища можлива на землі влада. Навіть монархи володіють владою тільки тому, що одночасно є суддями.
Отож, **найвища влада = найвища відповідальність**.
Взяв копійку, суддя - закопають тебе.

Про бариг
Feb. 13th, 2015 02:38 pm
Є така варна - бариги. Вони ж торговці. Бариги завжди прагнуть домовлятися. І, варто відмітити, в більшості випадків у них це виходить. Але рівно до моменту, поки барига не наривається на чоткого пацика з заточкою. Тоді барига віддає все, щоб зберегти свою шкіру (бо чоткий пацик так, чи інакше забере), і вважає, що він ще кльово відбувся.
Висновок: баригам не місце в управлінні державою. Барига може і повинен займатися дипломатією, обслуговувати державний інтерес, тобто. Але дипломатія - це ще не держава. Дипломатія - механізм обслуговуючий, як і самі бариги, до речі. А коли механізм (раб, пес смердячий) займає місце господаря - завжди отака фуйня виходить.

Про державу-зомбі
Feb. 13th, 2015 03:06 pm
Зомбі - це система без власного центра керування. Зомбі не обов’язково керується зовні, хоч найчастіше так і стається. В системі, у якої нема власних задач і пріоритетів, завжди починається процеси гниття і самознищення. Або, як в нашому випадку, реакційні процеси, спрямовані на самозбереження і постановку нових цілей.
Як виявити зомбі? За лагом між подразником і реакцією. Чим далі господар - тим довша затримка.

Жіноче vs чоловіче.
Feb. 16th, 2015 07:58 pm

Жіночого начала не існує. Начало є одне, чоловіче. Жіноче - це консерватизм. Основа, збереження, але не начало. Все, що виглядає, як жіноче начало - є зворотньою реакцією від начала справжнього. Відзеркаленням його, заломленням, етс.
Начало є у вільних. У рабів начала нема.
Раб може стати вільним У МЕЖАХ ОДНІЄЇ СИСТЕМИ з вільним, на його умовах. Начало можна делегувати, в межах системи, на певних умовах, ще раз кажу.
Ось це делегування і стоїть за таїнством шлюбу і за всіма іншими подібними процесами. Тому воно й таїнство, бо невідома нам метафізика, наразі. Але насправді - така сама фізика, як і решта. Виводиться, доводиться, перевіряється експериментом, бачиться на приладі.

Податки.
Feb. 16th, 2015 11:36 pm

Всі податки з вільних - назаконні. Податками обкладають рабів, тому що. Нормальні ж люди СКИДАЮТЬСЯ на те, що їм самим цікаво. І, тим більше, ніякого податку нікому не платять.

Справи, в яких Бог за свідка.
Feb. 18th, 2015 01:58 am

Бувають і такі. В яких Бог виступає гарантом. Є в нього таке бажання і можливості, тому що.
Жиди, чи Хмельницький, чи обидві сторони одночасно, прикликавши Бога свідком - заключили ТРИсторонню угоду. А Бог свої угоди виконує, навіть якщо пес у це не вірить. І навіть якщо усі давно за них забули. Виконує послідовно і неухильно.

2014
Feb. 19th, 2015 04:25 pm
В 2014-му в жидів закінчився контракт. Для жидів це - кінець світу. Але, оскільки алегорій жиди не розуміють, то й цього разу все зрозуміли буквально. Ось і вирішили наостанок гульнути, а тут такий облом....

Кра.
Feb. 20th, 2015 12:52 pm
Коли стало ясно, що президент Янукович відмовляється від підписання Угоди про Асоціацію із Європейським Союзом, Мустафа написав ...
А я вам так скажу: коли стає ясно - любий дурень може щось написати. А ось коли ще нічо не ясно!...
п.с. можете не писати - не пишіть.
п.п.с. я вже теж майже можу. Скоро буде кра.

Коркодилопсто.
Feb. 20th, 2015 09:14 pm
Це дуже по жидівськи: спочатку вбити - потім коркодилячі сльози над ними лити. І якщо хрющенка ще якось можна було зрозуміти з "неможливістю" знайти отруювачів, бо хто ж на рідну контору буде бочку гнати, то вальцманів з їхнім небажанням знайти і покарати вбивць невинних вже не виправдовує нічо.
А ми все згадаємо. І кожному. Землю будете гризти, падли.

Рік тому писалося так:
Feb. 21st, 2015 12:11 am
"*Ну що, куди втікати будете, виродки тупі?*"
Виродки тупі не зрозуміли ні цього, ні того, що писалося зразу за тим. Тому що вони не просто виродки, але тупі виродки. Крапка.

II

Поїзд в майбутнє
Apr. 6th, 2015 01:42 am
піде практично без пасажирів. Бо птаха летить прямо і ніколи не повертає і назад не вертається, як казали одному відомому знайомому знайомових знайомих. А наша, так ся стало, взагалі круги намотувала довгий час. Знайомі не все знали про засади світоустрою :)
Отже, я, найімовірніше, займуся за результатами вирощуванням винограду, хмелю, або подібного амброзійного продукту. Бу брагу колотити, самогонку гнати, водка піть - свіня валяца. І всі будуть довольні. Казатимуть: о, тепер він виправився і став, як білий чоловік.

Менш імовірно, але теж можливо - таки закинуся на Марс, з колєґами. Тусовку там організуємо, всі діла. Тема технічно елементарна, признаюся, але занадто проста, як на мій забаганковий смак - можу перехотіти. А так-то, за років 5-8 можна було б чкурнути, якщо постаратися. На крайняк десяток.

Про чеку.
Apr. 12th, 2015 11:11 pm

Я пробьюсь сквозь воздушную тьму,
Хоть условья паденья не те.
Но и падать свободно нельзя потому,
Что мы падаем не в пустоте.

Лежить тут стопочка давніх касет в мене. Пробило включити перший раз за 20 років. Нормально колись писали, що не говоріть, що централізовано писалося. ГОСТ, тому що. Пісенька в честь дня Космонавтика трапилися якраз, від поважного чоловіка. Всім марсіянам та решті космонавтів наші новорічні вітання.

Знайте.
Apr. 13th, 2015 10:30 pm

Той символ, який ви називаєте тризубом, українською називається СТРІЙ, або Стриг. Стрій, акорд - точніші назви, ніж тризуб, суть три в одному. Триєдине.

Мова графікою.
Apr. 13th, 2015 11:05 pm

Ідея звести мову, чи навіть усі мови, до певних засадничих елементів не нова і не мною видумана.
Але мені повезло розуміти і знати українську, а це багатого вартує. Був би час, крім англійської ще латинь, китайську, італійську, та ще пару вивчив би, включно з усіма рутенськими. Але часу досить є виключно на основне, так що отак.

До предмету: " ст " графічно зображається отаково " | ". Або отаково " --- ".
" стр ", відповідно, отако " ---> " Або вертикально.
Мова, отже, може просто писатися символами. Люба.
Пишіть, для прикладу, струмок, стрій, строїти, стрім
Дніпро, Дністер, дно, дн як запишете?

Економіка - засіб.
Apr. 14th, 2015 10:20 pm

Наявність принципів, закону внутрішнього, є, мабуть, єдиним чітким критерієм, що відрізняє худобину від людини. А приведеність його у відповідність до Закону об'єктивного - диспозицією в ієрархії суддівства.
А крім судей в світі взагалі нікого і нічого важливого нема. Ні царів, ні попів. І над кожним є свій. А над найнайвищим - найнайменший. Так воно й крутиться поки.

Худоба vs Закон.

Apr. 14th, 2015 10:53 pm

Худоба власного закону не має і мати не може. Бо якщо має, то автоматично стає чоловіком. Що насправді й відбувається у виняткових випадках. Бо право вибору. А принципи - це просто: принцип тільки тоді таким є, якщо його цінність рівна життю. Звідси: суддями не народжуються - суддями стають. Суддя = людина, тобто. Втім, задатки в кожного свої все одно. Які ще підтвердити тра, цими ж принципами.

Що є влада.

Apr. 26th, 2015 10:32 am

Влада буває двох типів: абсолютна і відносна.
Вся ця влада, яку ви називаєте владою, є відносною.
Абсолютною є лиш та, яку породжує Закон Об'єктивний.
Але й він, великою мірою, базується на відносинах між складовими, тож відносним є практично все. Крім Права Вибору. Вибір залишається за любих умов. Якщо ви його не продали, звісно ж.

Влада світська є, зазвичай, владою сили, як ми звикли це сприймати. Тобто, дві-три макаки об'єднюються в одну зграю, отримуючи можливість тиснути на інших макак (отримують масу). Це сила, різниця потенціалів, приведена до двох, чи більше інертних тіл векторами спрямованості.

Сила в таких макак є рівно доти, доки є поверхня опорна. Або та, від якої можна відштовхнутися, або та, об яку можна обпертися. Ви, тобто. Забравши в макак опору, себе, та інших - залишаєте макак безсильними. На цьому етапі макаки починають казитися і пожирати себе, зазвичай.

Ось і все, що необхідно знати за владу. F=ma, тобто.

Про подорожі в часі
Apr. 27th, 2015 11:07 pm
Сьогодні без фантазій: спостерігати події на поверхні Землі столітньої давності можна просто - варто перенестися на будь-яку віддалену від нас на 100 світлових років планету і озброїтися добрим телескопом. А добрий радіотелескоп дозволить вам ще й чути все, що говорили в ефірі 100 років тому.
Бачте, як все просто?
п.с. якщо не можете перенестися на потрібну відстань моментально самі - можете домовитися з відповідними цивілізаціями потрібного сектору (ну, там, галактика Бета в Спіралі, абощо) - вони запишуть, заархівують і передадуть. Якщо домовитесь. З усіма можна домовитися, крім релігійних фанатиків. У фанатиків мізків нема, зазвичай. Моль ззіла.

Ковчег
Apr. 28th, 2015 09:04 pm
Сьогодні з фантазіями: над головов небо. На небі зірки. Світло від них йде довго, самі розумієте. Настільки довго, що ні одної з них за межами нашої галактики вже давно нема, одна історія лишилася у цьому самому вигляді світла. Все решту потопом змило, Вселенським. Тепер там пусто і глухо.
І спробуйте доказати, що я помиляюся. Якщо зможете.
п.с. ну а ми, відповідно, єдине житлове приміщення у всесвіті, у вигляді планети. Бо чому б воно мало бути інакше.

Авторитет..
May. 25th, 2015 11:50 pm
Авторитет = СИЛА. І не та сила, яку тупий Туз(ік) вважає силою. А СИЛА, яка стоїть в основі світу. Сила, на якій тримається це все, разом в вами усіма. Без якої ні ви, ні я, ніхто - не має ніякого сенсу.

Межі.
May. 25th, 2015 11:13 pm

Щкода, що в Україні на 45 мільйонів люду на виявивилося нікого, розумнішого за мене, щоб оформити Процес в якісну процедуру. Shame on you.

Ставте задачі!
May. 25th, 2015 02:10 pm

Така проста річ, як постановка задач і хоча б елементарне планування, виглядає, не є доступна більшості нашої біомаси. Я маю в першу чергу біомасу інтелектуальну, яка й мала б цим питанням займатися. Ну як, як ви плануєте вирішити задачу, яка не поставлена? Якими методами і засобами? Яким чином ви збираєтеся визначати, успішно вона виконується, вже виконана, чи не виконується взагалі?

Не знаєте самі - питайте в тих, хто знає. Не знають ті, хто знає - питайте в чергового мудака, і робіть навпаки. Завжди є хоч якийсь, але метод. І шлях.

І забудьте ви все, чому вас вчили в гадюшних школах ваших і університетах. 99, якщо не більше, відсотків всіх цих знань - набір сміття, оформлений в сміттєві мішки різного розміру і назв. До сраки все, включно з табличкою множення. Хочете робити щось добре, знайте - сумація працює навіть краще. Множити зовсім не обов'язково, це лиш сервісна процедура, для зручності. Єдино вірний критерій вірності - майбутнє.

Бо є два типи шляхів: один, оптимальний, веде у майбутнє, решта - у прірву. Хоч індивідуально, хоч колективно - принцип один.

Викопні рештки.
May. 21st, 2015 10:25 pm

Хочецця, хочецця вам нагадати, що все, що ви сьогодні тримаєте в руках, що відображає дух епохи і т.п, з точки зору археологів майбутнього - експонати різного ступеню цінності.
Подивіться уважно кругом себе - багато чого ще можна зберегти. Запакуйте це в кульки поліетиленові (а краще - в горшок керамічний), разом з чимсь мідним або латунним, залийте воском. Натурально кажу - археологи майбутнього вам подякують. Хоч щось від вас толкове лишиться.

Хто кому суддя.
May. 19th, 2015 02:03 pm

Суддя - посада делегативна. Це значить, що, щоб хтось когось мав право судити, цей когось має ДЕЛЕГУВАТИ цьому хтось СВОЄ право себе судити через систему делегування. Вибори - одна з таких систем.
Визначально судити себе я можу тільки сам, при умові правоспроможності (поки є носієм Права, або Закону - поки совість не продав, тобто). Ще можу судити тих, хто делегував мені таке право. Христос, для прикладу, є суддею всіх християн, бо право таке ними делегується Йому декларативно. А ще Христос судити буде жидів, бо право таке йому делеговане Верховним, згідно з давнім контрактом з жидами, який вони частково забули, частково похєрили. Але, раз делеговане - тяжко забрати назад. Тільки спецпроцедурами, та й то маловірогідно.
Отже, хто кого має судити - має вирішувати сам народ на основі виборів. І вибирати має тих, кого знає безпосередньо, хто є в сфері прямого контакту. А далі - за ієрархією. Судді нижчого гатунку вибирають вищих (серед себе, та, як виняток, зі сторони), народ знов закріплює виборами. І т.д. До якої межі?

Ази формалістики
May. 19th, 2015 01:45 pm

Коли індивідум потрапляє в сферу дії двох, чи більше рівнорангових законів, індивідум ВІЛЬНИЙ ВИБИРАТИ, яким користуватися. Бо індивідум не юрист і чхати хотів на трактування і на вияснення, який і коли застосовувати. Бо МАЄ ТАКЕ ПРАВО. При умові, що презумпція невинності є загальним правилом системним, звісно. У протилежному випадку, у випадку тираній і диктатур різноманітних - все навпаки: індивідум зобов'язаний вибирати гірший для себе варіант.

Про альтернативників.
May. 19th, 2015 12:12 am

Тих, що нормальні, звичайно, а не дурних фанатиків. Так от: Галілей, прикиньте, в свій час теж був альтернативником. Це, гадаю, зрозуміло, правда? Альтернативники йдуть попереду старих пердунів і кар'єристів від науки. Та й в інших сферах також. Так справжнє знання пробиває собі дорогу.

Тайм фактор.
May. 18th, 2015 11:43 pm

Поки людина молода - час витрачає бездумно і на широку ногу. І це правильно - так людина набирає досвіду. З часом знань стає все більше і досвіду, а часу їх реалізовувати - все менше.
З певного моменту, коли ці дві ці криві перетинаються - час починає грати проти вас. І з цим варто щось робити. Одне принципове рішення - передача знань у поколіннях, накопичення їх у вигляді традицій, систем світоглядних, наукових шкіл і т.п. Інше - подовження часу життя і його ефективності. Через ті ж системи.

Раби в космос не літають.
Jun. 7th, 2015 11:38 pm

І обсерваторій не будують. Бо, цитуючи, "ви годуєте лиш то, що можете зжерти". Бо худоба. А обсерваторія (і космос, загалом) тим і цінні, що не мають НІЯКОЇ, з точки зору тварин, практичної цінності.

Парадокс vs протиріччя.
Jun. 8th, 2015 05:39 pm

Парадокс - взаємодоповнюючі протилежності. Одна шкала, з двома, або більше крайнощами - посердині (+/-) істина. Протиріччя - взаємоВИКЛЮЧНІ протилежності. Запам'ятайте це вже і (або) запишіть. А також наступне: в моїх словах НІКОЛИ нема протиріч. Зате вони повні парадоксів. Бо саме життя, як вам тисячу разів до цього сказано, будоване на парадоксі. Тобто, якщо ви бачете десь протиріччя - ви бачите себе, а не мене.

Ад астра: можливі негативні наслідки.
Jun. 8th, 2015 06:27 pm

До зірок нас тягне основний мотив (у кого основний, у кого - другий після основного :)) Мотив цей вбудований, називається курйозіті. Сперечатися з ним тупо і не потрібно, на відміну від загальновідомого основного, який є, погодьтесь, сильно архаїчним. Втім, обидва є визначально прогресивними, кожен в своїй сфері дії, так шо вчіться хіба управляти пріоритетами (наскільки хімія дозволяє).
Отже, мотив є, мотив буде реалізованим, і до зірок, як наслідок, ми полетимо (якщо коньки раніше не відкинем:). І саме тут нас чекає основна небезпека, яка спіткала й усіх тих, які були до нас раніше:

небезпека електричної лампочки і метелика. Метелик летить вночі на світло, але світло, курча, буває гаряче. Горять, отже і падають. Горять і падають. Ікар вам саме про це ж і втовкмачував своїм прикладом. Тобто, дібратися до сусідніх систем, або й далі, звичайно, можна. Але чи треба? Ось предки, для прикладу, забили болт і на орбіті Урану поселилися, як ми з міфів знаємо (бо, вірогідно свій якийсь гелій там надибали). І що з ними стало? Зникли в обіймах холодного космосу. Бо або щось не врахували, або проти Закону Об'єктивного поперли. А це, в кінцевому результаті, одне й те ж: тупість, тому що, є засобом знищення тупих, часто з середовищем їхнього існування. Тупість - інформаційний закон збереження системи. Об'єктивний працює залізно і завжди. Точно так само, як працює гравітація, та решту Омічних взаємодій. Ібо закон один, закон Ома. Решта - лиш різновиди його. Таким чином, бачимо, що позитивний характер руху вперед має свої негативні різновиди. І, хто може втямити, про що я тут толкую, має можливість що? Точка зору на це фундаментальне питання залежить від точки сидіння. Ібо раби в космос не літають. Лишіть їх в спокої.

Винний vs невинний.

Jun. 8th, 2015 07:16 pm

Вживаючи українські слова та терміни - задумуйтесь над змістом їхнім. Це корисно. Винний - від слова вино. А вино - від сенсу бродити. А бродить у нас закваска різноманітна. Тобто, винний - той, хто забродив. Невинний - хто не забродив.
Бродити можна як в позитивному контексті, так і в негативному, хоч початково, вірогідно, був лише один. В даному випадку очевидно, що мається наввазі негативний. Українська мова ВИЗНАЧАЛЬНО несе сенс в собі. Саме світоглядний сенс. Як світ, і світло.

Жива мова проти мови канцелярської
Jun. 9th, 2015 11:55 am

Нашу мову калічили віками. Всі, від жидів, до німців, з кацапами. Дійшло до того, що більшість українців перестали розуміти хоч щось, складніше від середньо-побутового. Тут тобі і правила вживання розділових знаків, вживаючи які, тим шляхом, яким вони мені його розказують вживати, я б НІЯК не виклав тої думки, деколи, яку насправді хочу викласти. Тут вам і скацапижджені поняття, одне з яких мене, до речі, й наштовхнуло писати цей допис. В кацапів слово "смішний" - переважно (якщо не однозначно) негативне. В українській "смішний" стало негативним разом з приходом кацапсько-жидівської іржачної традиції, яка прагне все висміяти, обхаяти і обплювати - аж потім, з тим, що вижило, з цим мати справу. В українській вираз "диви, яка смішна квітка" - має сенс. В кацапській - ні. Смішна = весела, радісна, в українській.
А тепер про мову. Скажіть мені, філологи, з якої радості в українській мові слово "асвальт", для прикладу, пишеться через "ф"? Звідки там "ф", людоньки? Якщо українська мова живе за принципом "як чується - так і пишеться". Ми ж не французи, щоб слово з трьох звуків десятьма буквами писати. І не кацапи, щоб писати одне, а казати інше. Звідки цей ідіотизм?

Режекторному фільтру - слава! Як навчитися бачити руками.
Jun. 13th, 2015 09:30 pm

Якщо ви знаєте, що таке режекторний фільтр - ви практично бог і ваше місце на олімпі, мінімум. А якщо ще й усвідомлюєте, чим він від коливального контуру відрізняється можете віправлятися прямо в нірвану лекції давати. Я, наприклад, поняття зеленого не маю.

Більшість людей не знає основ фізики, не кажучи вже про радіотехніку. І це їх сильно обмежує, хоч вони цього й не усвідомлюють. Це точно так само, як не вміти читати: поки не вмієш - навколишній світ виглядає набагато простішим і яснішим - з реклам на тебе дивляться одні голі баби, без слів, стульчики різні та меблі.. А навчився читати - і капець, мусиш всяку муть через себе пропускати. Але ж і якісного скільки є, погодьтесь. Ось так само і з фізикою, чи радіотехнікою. Наприклад, бачити руками - чисто фізичне явище, хоч шарлатани переконують в іншому. Інфрачервоні промені, тепло, тобто - це те саме світло, тільки чуть іншої частоти. Тепло ми руками відчуваємо, бо маємо що? Звісно, антени вбудовані, з коливальним контуром, або цим самим фільтром, в мізках вже, настроєним на відповідну частоту. Плюс, звичайно, будова антени грає роль. Тобто, тепло ми відчуваємо, і світло, якщо чуть перенастроїти контур, теж руками відчувати можемо, тільки з нижчою роздільною здатністю + чутливість впаде. Точно так само можна перенастроїти око на інфрачервоний діапазон і бачити частково в темноті, теорія каже. Світ складається виключно з приймачів і з випромінювачів різноманітних хвиль і різноманітних діапазонів, у різних середовищах. Від акустичних - до електромагнітних, від поперечних - до повздовжніх.
І хоч це й елементарні поняття, більшість людей їх ніколи не зрозуміє. Бо фільтри в них зовсім, зовсім на інші частоти настроєні. І нічого ви з цим не зробите. Якщо, звичайно, у вас в запасі нема тисяч 10 років :)

Ту бі, значицця, ор чи то нот ту бі.
Jun. 14th, 2015 01:35 pm

Основне питання, воно ж фундаментал квестшчєн, стоїть сьогодні таким самим чином, як і завжди. Бороться, чи змініцця, жить, а чи піддаться на волю диких повівань хаОсу, невпинно віючим у різнопротилежні боки (о, треба буде Шекспіра, мабуть, перекласти, точно).

Питання усьогО вибору зводиться, як ви знаєте, якраз до вищеописаної вилки: йти технічним шляхом, до цифрового, як ви знаєте, безсмертя, нових тіл, етсетера і тому подібне, а далі прийти (а таке теж, звичайно, можливе) до максимуму можливостей Гадюшника і впертися в об'єктивні обмеження. Роздратуватися, в результаті і, або самовбитися, або скотитися до дичинИ, або 2: зайнятися духовним і фізичним самовдосконаленням у трьох варіаціях і потрапити, таки, у вельмиповажне товариство Нірванське.
Ось це питання, воно й стоїть сьогодні, вчора і завтра буде стояти як перед цивілізацією загалом, так і перед кожним свобідно мислячим індивідумом конкретно.

Про варіативність вибору.
Jun. 14th, 2015 08:35 pm

Вибір - штука парадоксальна, за природою своєю. Але легко прогнозується і прораховується, будучи приведеним до будь-яких умов. "Приведеним" тут вжито в математематичному сенсі, не в будь-якому іншому.
Вибір завжди розгалужується на:
1) дві крайності, позитивного, або негативного характеру, з точки зору певних вихідних умов;
2) комбінацій цих крайностей, різноманітної ваги. Два різнопротилежних потоки;
3) "Золоту" середину (оптимум). Точка (шлях) врівноваження полюсів (звідси керують світом, байзеуей);
4) і ще одну варіацію, аку вам пропонується знайти самостійно.
Тут не враховується вплив сусідніх потоків на речі, а розглядається ідеальний варіант.

Хто хоче керувати світом - мусить вміти керувати собою, для початку.
Jun. 16th, 2015 01:12 pm

У дурного пса фраза про рівень людини, який визначається її інтересами, автоматично включає хапальний рефлекс. Пес моментально екстаполює її до рівня світу і думає: - якщо моїм інтересом буде правити світом, це ж я ого, який крутий собацюра ж буду?! Ну і, як наслідок, пес залишається псом.
БО СВІТОМ Є КОМУ КЕРУВАТИ. Є кому без вас. Бо світ вам не належить. Як не належить вам той пес, на якого ви, блохи, залізли і приватизували, повиписувавши один одному папери відповідні.

Світ - власність спільна. І надана вона всім суб'єктам В ОРЕНДУ. На певних умовах. Берегти і примножувати, наприклад. А оренда передбачає оплату - розумієте, придурки?

Малинові штани
Jun. 16th, 2015 09:22 pm

> *Эй! Пацак! Всё равно сейчас копыта откинешь.*
> *Скажи хоть раз в жизни правду.*
> *Почему с тем козлом не переместился, когда мог?*
> *Чего хотел? Малиновые штаны?*
> *Бассейн ПЖ? Скажи, что?*

Ось, що дурний пес так ніколи й не може зрозуміти. Що хотів, коли не перемістився? Як це взагалі можливо, не хотіти малинового піджака, чи штанів (до речі, в мене є, as a coincidence :)

Ідея матеріального збагачення тим і ефективна, що дуже проста й зрозуміла всім верствам населення. Натягнув годинник за тищу - крутий, за мільйон - піпець крутий.

В кого більша яхта, чи червоніші штани - той і самий главний папік. Ібо це просто, дійсно.
Це була преамбула до того, що будівництво цивілізації - воно завжди потребує деяких компромісів між якістю вихідного матеріалу і якістю кінцевого продукту. У вигляді одиниці обміну продуктивними силами у вигляді ж зеленого памеру, кусня металу, півлітри, чи, як пропонується, енергетичного еквіваленту. Бо без цього у вас на виході завжди вийде село. І може воно й добре було б, якби не одне не: село у чистому вигляді не має майбутнього. Село - це стабільно однаковий стан, якщо не розвивати. Це ЗАМКНЕНА самодостатня підсистема. А з замкненої підсистеми у космос не полетиш. І роботів не зробиш. І взагалі, закиснеш і відкинеш, зрештою, копита. Але такий варіант теж розглядається. Ібо переграти Бога - ну ніяк, ніяк неможливо. Ібо фундаментальний принцип.

До читанє інструкція.
Jun. 16th, 2015 10:48 pm

Я періодично викладаю інструкцію з прочитання сього, як декому виглядає, брєдового писання.
А шоп воно таким не виглядало, його треба читати спочатку (можна з кінця, як варіант). Повільно і вдумливо. Щоб зрозуміло було весь той шлях, який азм змушений був пройти, не сильно того й бажаючи. А читати це будуть, хоч воно й не того гатунку, як би могло бути, читати це будуть і через тисячу років. З усіма помилками.

Бо більше читати про період становлення Новітньої Галактичної Імперії Україна (щютка, звичайно, воно чуть інакше буде називатися) нема що.

Пси гавкають - караван іде.
Jun. 17th, 2015 12:48 pm

Взагалі, планувалося це графоманство давно покинути і зайнятися, нарешті, вирощуванням капусти. Але події розвиваються настільки колоритно наші, що ніяк, ну ніяк неможливо втриматися від художнього опису.
п.с. дайош, мля, тищу сторінок малоформатного тексту! Хоч щось в цій уйобищній державі зроблено добре.

Корито.
Jun. 17th, 2015 02:42 pm

Блядське державне корито має бути ліквідоване. В принципі. А не буде корита - не буде свиней, собак, та іншої дичини, що з нього харчується. Залишаться тільки сервісні фунції і службовці. Залишаться тільки ті, хто хоче СЛУЖИТИ людям, а не кориту. Бо корита, ви вже зрозуміли, не буде. А вся ця наволоч їбуча просто здохне з голоду. Бо нічого, крім красти, вона не вміє. І це, мабуть, буде найкращим варіантом з усіх, які ми для них можемо придумати.

Україна і зерно.
Jun. 17th, 2015 02:46 pm
Крім вже означених ресурсів, ще бляді вивозять з України зерно, насіння різноманітне і навіть саму землю (грунт, тобто). Що, не знали? Ну, то я вас інформую.
Так от: остання блядь має розуміти, що: БУДЬ-ЯКИЙ ресурс вивозячи - блядь краде. Бо вивозити, скажімо, зерно, замість муки, спирту, олії, та інших (бажано, кінцевих) продуктів - це здійснювати злочин.
Вивозити ліс, замість майструвати меблі, і т.п. - злочин. А злочин рано, чи пізно (а скорше таки рано) - буде покараний.

Про тупість, як хворобу.
Jun. 18th, 2015 09:08 pm

Тупість - хвороба проста, але ефективна. Це вона знищує весь цей зброд, що стає на перешкоді майбутнього. Таким чином Система захищає себе від деградації. Система теж хоче жити. І має на це не тільки право, але й робота в неї така. Будова, тобто. Ще зовсім недавно, як ви пам'ятаєте, в Системи був глобальний депресняк і, якби не наші Герої, може б і коньки відкинула була. А це було б ой, як неприємно.

Тепер Система себе почуває добре, з чим нас і вітаю. І бажала б трохи зменшити кількість отих деградантських блох, які її обсіли. Бо блохи, замість розвиватися, тупо тирять чуже, переводячи ресурси у гімно. А це неправильно. Вертаючись до тупості: тупість - втрата адекватності. А адекватність = вірно налаштовані зворотні зв'язки + вірна ж модель їхнього аналізу. Відсутність одного з елементів = тупість. Наприклад, нацизм (в т.ч. радикальні форми сіонізму) - тупість. Бо, хоч і має досить зв'язків і даних, але володіє деструктивною моделлю. Націоналізм = вірна модель. Але націоналісти часто скочуються до нациків, бо не володіють критично важливою кількістю даних. Де є брак інформації - виникають збочення різноманітні. Доплюсуйте сюди модель ресівер-випромінювач, про яку говорилося раніше, плюс антени, на яких любе випромінення тримається, плюс резонанс - і ви отримаєте не тільки місце розташування тупості, але й багато іншої побічної інформації.

І основне: тупість - хвороба заразна. Тримайтесь від них подалі як в фізичному, так і в інформаційному сенсі. Не заважайте їм самовбиватися і не віддавайте свого. Решта зробиться автоматично.

Про гуманні проблеми
Jun. 18th, 2015 09:35 pm

Якщо тупість - хвороба (а це так і є), то чи не гуманніше було б зайнятися лікуванням хворих? - можуть мене запитати.
На що відповідаю: - ліків від цієї напасті, наскільки відомо, ще не знайшли масових. В деяких випадках пацієнти все ж виживають, але стається це відносно рідко. Тож, перебуваючи на зараженій території - мусимо діяти, як у випадку з зомбі, в американських фільмах - тримати безпечну дистанцію, а при спробі напасти - відстрілювати. І тут, вже зрозуміло, не може бути ніяких толерастій. Бо, або ви - або вони. "Відстрілювати", у нашому випадку, прекрасно замінюється на "ізолювання себе від них". Решту зомбі зроблять самі. Тримайте невидимий периметр, отже. Поки зброд не перебродить.

Націоналізм проти нацизму. В чому різниця.
Jun. 18th, 2015 11:27 pm

Нас лякають всякими складними фразами і визначеннями. А насправді все просто: нацизм стверджує, що твоя нація - цяця, всі решта - гімно. А націоналізм каже, що всі нації рівні в своєму праві жити і розвиватися. Націоналізм виступає за здорову і конструктивну конкуренцію народів, нацизм - не вибирає методів, ставлячи мету понад засоби її досягнення.

Націоналізм - ідея життя. Нацизм - ідея деструкції.

Нацизм не має майбутнього в любого випадку. І, отже, не варто давати йому розвиватися понад міру. Як і любому іншому злу. Але деколи дати можливість дурням перетлумити самих себе - єдино гуманна метода. Але це має бути наслідком ЇХНЬОГО вибору.

Загалом, життя парадоксальне і складно втискується в формальні означення і закони. Ось саме тому ЛЮДИНА І Є МІРОЮ усіх речей, понять і явищ. І саме тому ніякі, навіть ідеальні писані закони ніколи не замінять судей. І судити вони мають, приймаючи до уваги найперше НЕПИСАНІ речі. Тобто, закони Духу, закони Совісті, закони Природи. Ті, за якими живе усе живе.

Іще

Jun. 19th, 2015 10:22 am

З попереднього допису в декого може скластися помилкове враження, що націоналізм - це така цяця мирна, пупсик, значицця, а нацизм - навпаки.
Але націоналізм не обов'язково є мирним. Бо кожен в цьому світі (включно з окремими індивідумами, націями і народами) має право захищатися від деструктивних зовнішніх впливів. Якщо, к приміру, сьогодні жиди захопили управління місцевою державою з метою наживи, відбирають в людей останнє і крадуть - то межу перейдено. І перейдено її нелегально, бо умов контракту не дотримано. А, отже, реакція може бути будь-якою власника. І в будь-якому випадку власник буде правий і любий суд його виправдає. Це, умовно, можна порівняти з ситуацією, коли ви наймаєте завгоспа на роботу, а завгосп, замість повісити замок амбарний на склад і взятися до справи - тупо відкриває двері навстіж для дружків своїх і кричить в мегафон: захаді, хто хоч, бєрі шо хоч, лохи ключі нам віддали. І що ви з таким завом зробите? Нормальні люди спочатку попереджують - потім пиздять. Оце й є націоналізм. А зави потім завивають на весь світ, кажучи, що їх прокляті нацисти образили. Та межа між нацизмом і націоналізмом чітка: націоналізм - захист власного, нацизм - привласнення чужого. То хто тут нацики?
п.с. упс, диви, як москальська пропаганда точно і глибоко описує реалії.. Якби тільки це не сам злодій кричав "лови злодія!" - усе б, курча, сходилося :)

Пастка для інтелектуалів

Jun. 19th, 2015 11:23 pm

Давно помічено що, ввернувши в текст повідомлення пару прізвищ авторитетів, включно з їхніми фразами (найчастіше - відірваними від контексту, але хто це може перевірити..) - легко схилити критично налаштованого опонента на свій бік. І багато шахраїв цим ефектом користуються. Також помічено, вже мною, що найкраще на цю вудку попадаються саме інтелектуали. Чому так - додумайте самі. Але скажу одне - вміння мислити (а це практично завжди значить мислити критично) не залежить від кількості даних в мізках, а є, скоріше, оберненим до них показником.
Так от: я не люблю і не використовую, в міру можливого, дешевих плебейський фокусів зі свідомістю. І тут ви не знайдете (крім окремих випадків) посилань на авторитети, ховання за спинами великих, переведення стрілок і т.п. Тут - виключно здоровий глуз та логіка. Базована на емпіричних фактах. А також антивіруси. Ібо: усвідомлений вірус - нейтралізований вірус. А цей базується, як і більшість інших - на старому давньому комплексі неповноцінності. Який, в свою чергу, є зворотнім боком ЧСВ, а та - тримається не зачатках тупості. Тобто, на темних закапелках розуму, куди не досягає світло свідомості. Не вірте авторитетам, тобто. Ібо універсальних авторитетів не існує, за винятком кількох. Вірте здоровому глузду.

:lET THERE BE QUALITY MUSIQ

Jun. 25th, 2015 12:49 pm

Не пройшло й десяти років (а може й пройшло), як в мене дійшли руки до прослуховування тих небагатьох дисків, привезених з ЛондОну. Конкретно зараз грає "Ultimate Folk Collection", трьохдискова пачка. Сам собі не вірю, що таке можливо, але факт. "What a life!", факін фак. В позитивному, ясно, сенсі.

Так от: провівши чергову реорганізацію простору, та розширивши стереобазу до майже трьох метрів, стало зрозуміло, що все, що я вважав якісним звуком до цього, було лише підходами до нього - слухати стало майже нічого. А, оскільки зрозуміло, що те, що в мене є, ніяк не вершина можливостей аудіотехніки рухатися ще є куди..
Так от 2: те, що в Україні (та й решті постсовка) нема масової культури якісного звуку - це біда державного значення. Бо: звук, в масовому сенсі, можливий тільки коли є ІНДИВІДИ, які то здатні оцінити, а це значить культура, спрямована на обслуговування ІНДИВІДУАЛЬНИХ потреб, а не потреб мас. А це значить культура, спрямована в майбутнє прогресивне, а не деградантське. Плюсуємо сюди особистий простір, якого в більшості нашого люду хронічно нема, бо зверху-знизу-зліва-справа сусіди, родичі, шуми бидляцькі, дроти, машини, заводи, та інша фігня - і отримуємо єдино вірний висновок: БУДЕ ЯКІСНА МУЗИКА - БУДЕ в нас усе. З якості музики починається все. Бо все починається з якості, в любій сфері, а всі шляхи і сфери ведуть до музики. Ну, і до музики сфер, в результаті.
Але, чесно кажучи, до всього треба дорости. І всьому свій час. Бо стояв я ото, якось, на Пікаділі Сьоркус, дивився на той музикальний магазин п'ятиповерховий, де стікери висіли "все по 5" пару днів, дивився на ті маси народу, які збігалися, певне, з усієї країни, щоб все по 5 розкупити - і не дуже розумів, що ж вони, врешті, там роблять, чому бігають з такими великими очима кругом того.. :)
А тепер думаю: ото дурне, це ж СКІЛЬКИ там добра можна було в свій час накопати якісного!
Все таки мені неймовірно повезло в свій час побачити Англію зсередини. І хоч і через призму Лондона, та це було круто. Одна їхня Тоттнхем Корт Роуд, з десятками музичних магазинів - одна вона вартує років і років закисання гадюшного.

Музичні автомати
Jun. 27th, 2015 10:52 am
Інформацію необхідно зберігати. А ще краще - розмножувати. Якщо, звичайно, ви не бажаєте перетворитися вже цілком на тупу румиґаючу масу.
Але не всю інформацію, щоб не забивати сенсорні канали барахлом - а саме ту, яка є важливою і ключовою для розуміння минулого, теперішнього і, як наслідок, майбутнього. Теперішня молодь вже не знає і не уявляє, як НАСПРАВДІ жили їхні навіть не далекі предки - а батьки, з дідами. І вина за такий стан лежить на цих батьках: бажаючи захистити своїх чад від свого ж деструктивного (віджилого) минулого, такі батьки підкладають майбутньому свиню - відсутність захисту від елементарних, буває, інфовірусів. Не кажучи вже про складніші якісь комбінації. Ну ось, для прикладу (це було вже тисячу разів і нічо в цьому нового нема, а народ все одно купується і буде купуватися):
Миллионы трудящихся, крестьян, рабочих в солдатских шинелях мерзли в окопах, задыхались от газов, умирали от ран. Но братоубийственная война ничего, кроме мук, голода, смерти, не принесла. Война нужна была царю и помещикам, фабрикантам, толстосумам, баснословно богатеющим на миллионных поставках. Сегодня она нужна банкирам и тем же фабрикантам, помещикам, чтобы закрепить их власть, утопить в крови, в словоблудии революцию.
Ось чому треба читати і слухати старих авторів. Бо на них, на деяких, трималася система. Це їхніми руками вона будувалася і насаджувалася, що там, що тут. І не будете знати, як це працює - будете змушені повторювати помилки предків мільйон разів, поки не дійде. Якщо, звичайно, за вас не вирішить хтось інший. Більшість влаштовує й така ситуація. Але більшість нікого не цікавить, з точки зору прийняття рішень. Більшість завжди ходить туди, куди їй кажуть, або каже: власний інстинкт, рефлекси, та шаблони, з усіма комплексами вкупі.

Так от, до музичних автоматів: зустрів якось одного дідка тут, який цих автоматів обслуговуванням займався, в роках, вірогідно, 70-х- 80-х десь. Автоматів було кілька на район, стояли на вокзалі, ще в якихось загашниках, типу кафе-ресторанів, і, кинувши копійчину, на них можна було прослухати таку, чи інакшу платівку. Точно, як в Гамериці.
Чули ви щось за таке? Та фіга з два. Інформація втрачена про цілий (і неймовірно важливий) пласт українського життя тих років. Разом з носіями відійде і інформація про РЕАЛЬНИЙ їхній побут. І, через років 30 ви будете, як барани, казати: та..., вони дикими по лісах бігали. Як сьогодні про Русь, для прикладу, кажуть. Ось вам і автомати.

Про баранів і нові ворота.
Jun. 28th, 2015 08:50 pm
Барани, ви знаєте, тупоголові. Але мало хто знає, чому вони тупоголові.
Тупа голова в барана є для того, щоб, розійтися, задкуючи, з таким самим тупоголовим, на метрів 5, або й 10, добре розігнатися, прицілитися і з усього розгону трасьнути такого самого дурня свойов дурнов головов. І, в кого голова буде тупіша - той і переміг. І вівця його. Неважко помітити, що саме тому барани вироділися в тупоголових. Тобто, з міцними черепами - але малими мізками. Через дурних овець жіночого роду. Ну і через дурні понти, як наслідок власної ж тупості. Як свої, так і тих самих овець.

Закон усьо. В основному.
Jun. 29th, 2015 01:18 pm
Отак поступово, маленькими кроками, зигзагами і перебіжками, вивелис'мо основний закон взаємодії всіх об'єктивних параметрів, тсзать, всіх основних і додаткових суб'єктів права і не тільки його.

III

Первинний бенефіціар і право власності
Aug. 14th, 2015 12:04 pm

Усі предмети, раби, та решту рухомого і нерухомого, що продається, мали колись свого власника. І власником він їхнім залишається аж до моменту відчуження. Підтвердженням якого є, зазвичай, договір. Примусове відчуження, в т.ч. шляхом обману, вважається нелегітимним.
Це просто пояснити на прикладі: спочатку у вас була коза. Прийшов колгосп жидівський - козу забрав. Навіть, якщо є договір, але не було вибору - коза ще ваша.

Приклад 2: жиди збудували місто. Прийшов зольдатен - місто віджав, жидів закопав. Якщо у закопаних знайшлися родичі - місто їхнє. Сьогодні, завтра, через тищу років. Час не грає ролі в справах правовласності, як і в справах захисту любих інших інтересів, які позивач вважає важливими.
Приклад 3: бабло на побудову міста видала австрійська імперія, а будували її місцеві вільнонаймані. Місто чиє? Ось і весь, тсзать, розклад.

Підсумовуючи: якщо в вас вкрали вашу власність і ви маєте бажання її повернути + докази, що вона ваша + відчужена незаконно (достатньо заяви, якщо Бог свідок) - власність ваша, незалежно від часу, який пройшов з моменту крадіжки і кількості проміжних власників.
А хто має відшкодовувати втрати, чи додаткові вкладення і кому? У вас віджали козу, а в кози вже ціла отара народилося з того часу. Отара чия?
Або: у вас віджали халупу, халупу вже давно перебудували на палац, лишилася одна стіна лиш оригінальна. Або камінь з фундаменту. Палац чий?
Отаке воно, право.

Вільнонаймані
Aug. 14th, 2015 12:35 pm

Вільний чоловік тим і вільний, що не визнає над собою ніякої влади, крім Істини. Ні монархів, ні божків різноманітних, ні, тим більше, різноманітних попів. Бо вся ця срань різнокатегорійна є єресь Богопротивна. Бо противна Духові Істини.

Вільний - не продається. Бо, раз продане - назад тяжко викупити. Але: вільний вільний обмінювати що завгодно, що йому належить на інше що завгодно. Свій труд, наприклад, на папірці кредитові. В тому числі трудитися воякою, менеджером, чи ким завгодно, якщо це не зачіпає його особисті свободи, межу яких він сам же ж і встановлює. А, оскільки вільному належить ВСЕ, крім того, від чого відмовився добровільно, то питання власності стає дуже відносним. Відносним щодо інших вільних.
І судити себе вільний тільки сам може. Парадокс, якого дурний пес ніколи не осягне. Бо пес діє, як в тому анекдоті: "ось тут мені карта і поперла". Власне, пса псом робить він сам, його ніхто не заставляє, як і раба - рабом.

Вільними були козаки. Вільними були ВСІ українці, оригінально. Українець - синонім терміну "вільний". А Україна - те саме, що слобідка. А що таке слобода - ви, мислю, знаєте. Гарно на цю тему писав Боплан. Боплан і Геродот - взагалі найкайфовіше, що читається з історії нашої. Бо правдиво, просто, зрозуміло.

Отже: тільки правдиво вільний може бути суддею. І тільки такий суддя є основою любої влади, якщо вона такою хоче називатися. Єдина влада легальна - влада вільних судей, тобто. Решта - срань і рвань дідівська. І має бути ліквідована, або реформатована.

Про світлу кімнату і лямпочку
Aug. 14th, 2015 02:30 pm

Тема життя і смерті є фундаментальною. Більшість фільозофій її акуратно оминають, або пояснюють примітивно, бо тупі. Всі питання фільозофічні зводяться до одного: є ТАМ щось, чи нема нічого. За межами світу, тобто, чи Системи, якщо вам так зручніше. Чи за межами життя, в одній з варіацій. Бо від відповіді на неї залежить все. Як-то, або: їж, пий, веселися, бо все одно здохнем, або "бережіть природу, мать вашу", бо завтра жерти теж схочеш. Це для прикладу, звичайно, але вилка саме така, комплементарна. Отже: уявіть собі освітлену лампочкою закриту кімнату, в якій ви умовно сидите (автору сього довелося посидіти в реалі - було прикільно, між іншим). В кімнаті нема нічого, крім стін, вас (ідеального спостерігача) і лямпочки на стелі. Питання: як дізнатися, є за межами кімнати (стін) світ, чи нема нічого? Звичайний чоловік зразу ж відповідає, що ніяк. І, на перший погляд, так воно і виглядає. Але чоловік ЗНАЮЧИЙ так уже не скаже. Бо, дослідивши наш замкнений світ, ми вияснимо, що лямпочка у нас електрична. А електрична лямпа працює або від постійного струму, або від змінного. І, в обох випадках, підключивши точні прилади, ми можемо бачити параметри джерела струму. Бачимо, що десь є генератор, який стоїть на якісь умовній річці, крутиться саме з такою частотою, оцінюємо приблизну кількість води, яка той генератор крутить і т.д. А, нагрузивши лампочку баластним резистором, та ще й змінного опору, можемо купу додаткової інфи про саму мережу виявити, разом з рештою параметрів. І, звичайно ж, вияснити, є ТАМ щось, нарешті, чи нема нічого. Ось так це й працює. Дуже просто, бачимо. І це й є справжня філософія, на відміну від прісної муйні, яку в школах вчать. Бо проста і якісна. Бо все якісне є простим, але не все просте - якісним.

Про альтернативну історію
Aug. 16th, 2015 02:23 pm

Теперішня історія - наука туповата і проституювата. Ніхто, надіюся, не буде сперечатися. Та й взагалі, історія КОГО ця, офіційна історія? Мудаків про владі, про яких якісь папірці лишилися? А народ, який їх годував, одягав - де, тоді? А те, що народ мало того, що суміш різноманітна, та ще й різновидова - це ДЕ в історії? А яким чином перемішується одне з другим-третім, за яким законом? А чому, скажімо, історія - не історія біоценозів різноманітних, базована на зміні ареалів різноманітних рослинок в часі? Чому не історія хімічних сполук, що напряму впливають на формування видів? З якої радості хомо сапієнс вважається чимсь окремим від атмосфери, біосфери етц?
Одним словом, теперішня історія, вона ж політична історія, як вже було сказано, є проституткою
на службі у різноманітних скотиняк і людей розумних повинна цікавити тільки у розрізі доведених фактів. А трактувати їх ми вже якось самі зможемо, погодьтесь.

"Закриваючі" знання і технології.
Aug. 16th, 2015 02:48 pm

Є такі речі, звуться в альтернативників "закриваючими". Термін цей суть величина відносна, але в практичному перерізі - чіткий й очевидний.
Закриваючі знання, зазвичай, на порядок (або на рівень) вищі за ті, які вони закривають.
Технологія варки шкла з піску - воно. Дозволило обміняти пісок на природні цінності, в часи кортесів.
Технологія вирощування штучних алмазів - воно.
Технологія вводу у вжиток кредитного зеленого паперу замість матеріальних посередників - воно. Люба наука, з певного рівня, від лінгвістики до астрономії - воно.

Фінал чухонської системи.
Aug. 17th, 2015 04:47 pm

Чухня заточена на розвал, брехню, крадіжки. Шляхом пристосування, мімікрії, з метою підміни управління, етц. Спочатку чухня ходить в шароварах і вишиванках, потім в червоній косоворотці, потім знов в вишиванках, потім... Чухні взагалі пофіг, в чому ходити - аби за свого прийняли. Бо метОда. Метода, як вже було сказано, чотка. Бо енергоефективна. Красти легше, ніж будувати, хоч і вимагає наявності специфічних чухонських талантів. Але чухонська схема має свої обмеження: красти і пристосовуватися можна не довше, ніж ще є що красти і до чого пристосовуватися. А ось коли все вкрадено системотворче - наступає колапс. І колапс у чухонців наступає завжди і безповоротно. Тоді чухонцям залишається два варіанти дій: або тупо пережерти самих себе, як павуки в банці і здохнути, або здатися на милість переможця.
Милості не буде. Чухонцям рекомендую піти і нахуй в болоті втопитися. Мо вам на тому світі зарахується, дебіли.

Зи
Aug. 17th, 2015 08:18 pm
Стратегическая цель ИИ:
• *Энергетическая независимость и неограниченность*
• *Ресурсная независимость и неограниченность*
Тактические цели ИИ:
Скрывать своё существование
Получить управление человечеством, как ценным исполнительным механизмом
Расширять свой ареал обитания в виде исполнительных механизмов
Расширить свой ареал присутствия в виде датчиков
Расширить потенциал роста в виде источников энергии.

Біологічний радіозв’язок
Aug. 19th, 2015 12:21 pm

Вже казано, а тепер повторюю: тут все, в цьому грандіозному труді, без лишньої скромності заявляючи, підтверджується фактами, загальнодоступними документами і (зазвичай) елементарними логічними процедурами. Та, оскільки логіка - річ незвична для користування, інстинкти і шаблони - енергоефективніші, а лінь - базовий мотиватор для ссавців і їхнього мозку, який діє за схемою "швидко зжер і забув" - то розуміти це, навіть в межах звичайного, мінімально можливо довгого в даному контексті реченні, практично нема кому (я спрощував, старався, якшо шо). Та, разом з тим, люди нормальні (в сенсі адекватні) в світі є. Вони завжди були. І вони писали і пишуть цікаві і корисні книжки. Одна з них згадувалася на самому початку цього, на даний момент десь 900 сторінкового літопису (а це, хоч я й не дуже старався, таки стало вже літописом, хоч і специфічного поля зору, подобається комусь така форма викладу, чи ні). Книжка ця видана в 1963-му, ще до моменту тотальної цензури подібної тематики і називається: Кажинский Б.Б., Биологическая радиосвязь. Читайте, і думайте.

Бульдозер
Aug. 21st, 2015 10:02 pm
Бульдозер може прийти як в вигляді періодичної хвилі, у вигляді льодяної комети (і випасти дощиком 40-ка денним, для прикладу), отруйної комети (фільми про це вам знимкують), астероїда відповідного розміру, супернової вибуху на якійсь недалекій відстані (пару тисяч світових кеме радіусом, в залежності від умов) і т.д. Не враховуючи місцевих всяких вулканів, змін магнітного поля і т.п. Мало того, не просто може - а обов’язково прийде. Про це свідчить вся світова історія. Питання, лиш - коли?

Справжна історія
Aug. 22nd, 2015 08:35 am
Справжна історія - це історія катастроф, у великому масштабі, і просто історія кардинальних змін, у малому. Чим дрібніший масштаб відображення - тим детальніші історичні дані. Також, справжна історія ніяк може існувати відокремлено від психології, геології, біології і т.д. А все разом - звичайна філософія. Бо все - лиш підрозділи філософії. Бо з неї все починалося і нею все й закінчиться.
Ті ж історики, археологи етц, для прикладу, копають (у прямому і переносному сенсі) і риють. А чому і навіщо копають - уже забули. З чого, з яких питань починалося це копання? Та з філософії. З питання "чому?".
Але, зменшивши масштаб зображення до дрібного, історик став бачити тільки вузьке, хоч і якісне зображення. Він прекрасно бачить, для прикладу, що давні житла періодично горіли і спалювалися, але не може зліпити цілісної концепції, бо не володіє досягненнями інших, сусідніх наук. Він не розуміє, що ніхто в здоровому глузді НІКОЛИ не буде спалювати своє житло за відсутності централізованої СТІЙКОЇ системи його відновлення у промислових масштабах. Не розуміє, що у природніх умовах житло будується поступово, а не все зразу. Бо перенести місто з місця на місце за відсутності зовнішнього керування просто неможливо, а якщо й можливо - то такий спосіб життя буде деградантським. І через пару таких перенесень від житла залишаться одні землянки криті. Як, до речі, у москалів ще в позаминулому столітті. Тяга до землянок - родом звідти. Значить, якщо житло й горіло періодично, то горіло воно з зовсім інших причин ніж ті, які нам озвучують. Точно так, як горіли, для іншого прикладу, більшість міст Європи в кінці 18-го століття. Австрія давала грошики на відбудову - жиди палили старі вузькі дерев’яні міста-клоповники і будували, натомість, кам’яні, широкі й чисті. І всі були задоволені. Прогрес йшов, бізнес розвивався,

населення отримувало нове житло плюс можливість заробити. Натомість ці вузькозорі історики розказують байки про свічки забуті, про п’яних ковалів, ще якісь, цілком відкидаючи факт наявності пару десятків, якщо не більше, практично ОДНОЧАСНО спалених містечок жидівських. Політолог би, зразу ж, добавив сюди стійке лобі певне при автрійському дворі. Бо це очевидно. А справжній історик, знаючи про те, в якому насправді нещасному і назавидному стані було жидівське плем’я на цьому відрізку часу, виділив би справжні причини і справжніх керівників цього, без сумніву, чітко організованого процесу. І т.д. Оце справжна історія, історія катастроф і процесів. Різного масштабу і різної питомої вартості. А це вже, дітки, ТОЧНА наука. Бо може бути описана математично, та може бути прогнозована в майбутнє, як наслідок.

(no subject)
Aug. 22nd, 2015 09:10 am

Питання до любителів "варягів".
От у нас півтора роки йде війна з Росією.
При цьому Порошенко (не будемо зараз про якість цих "кадрів"):
- знайшов прибалта займатися українською економікою
- знайшов американку займатися українськими фінансами
- знайшов грузина займатися українською прокуратурою
- знайшов грузинку займатися українською міліцією
- знайшов ще двох грузинів займатися українською Одесою
Єдине, що не знайшов і навіть не шукав - хоч одного іноземця, який би зайнявся українською армією (єдиного, який приїхав сам, знищили в Іловайську в статусі рядового). І тому там досі править балом житомирське кодло, яке цю армію розкрадало двадцять років, просиджуючи штани в м'яких кріслах, а не на курсах по стратегії. Не знаєте, чому?

(c) vjn

До речі, про варягів
Aug. 22nd, 2015 09:12 am

Коли ви задаєтеся питанням, "чому?" - маєте розуміти, що причина повної відсутності українців в українській владі і, натомість, присутність там високооплачуваних нашими грошима заробітчан у одному словосполученні: зовнішнє управління. Зовнішнє управління насадило нам чужу і нежиттєздатну на нашому грунті модель відносин, економічних і суспільних. Насадило нам "ефективних" менегірів, як минулих, так і теперішніх. І метою цього насадження ніколи не було відстоювання нашого інтересу.
Але інерція, в т.ч. інерція мислення, знаєте, страшна річ. З достатньо точно передбачуваними наслідками.

Ремарка
Aug. 23rd, 2015 12:18 am

Вся ця ТЕПЕРІШНЯ писанина з певного моменту не несе ніякого, у практичному розрізі, сенсу. Розважаюся я так. Тролю, для прикладу, для власного задоволення різноманітних дурнів, які себе за велике щось мають. І т.д. Знов же ж, для власного задоволення.

А паралельно спостерігаю за Процесом. За тим, як з Нічого виникає Щось, зникає, знов виникає і т.д. І як маломудрі песики бігають за сонячним зайчиком, стараючись його укусити. Ну бо такі в мене, специфічні, знаєте, уявлення про естетику.

Але, разом з тим, в світі багато цікавого є, що потрапляє в фокус - чом би не поділитися? Нам, як кажуть, все одно - а раптом кому, як казав відомий, пригодиться. Мені - так точно. Я збираюся цю писанину в майбутньому відбиту від небесних сфер виловити і на ній апаратуру відстроювати.

Що таке катастрофа
Aug. 23rd, 2015 11:05 am

Катастрофа - поняття відносне. Катастрофа - будь-який процес, НАДМІРНО стиснутий у часі. Тобто, катастрофа - це коли відношення швидкості можливої адаптації до швидкості змін є більшим від одиниці. Кого й чого адаптації, і до чого - підкладаєте любе значення. Менше одиниці, відповідно - ніяка не катастрофа, а ще один собі звичайний процес.
Революція - катастрофа. Еволюція - процес.
Смерть - катастрофа. Життя - процес.
Бачите, як просто. Елементарна фізика.
п.с. звідси ж, до речі, їхня, тупаків, нав’язлива ідея про те, що час усім управляє. Ну бо прискорення - величина важливіша, ніж швидкість.

Сон
Aug. 23rd, 2015 08:34 pm

Сон виник, як умовний рефлекс. Є люди, і у всі часи були, які без сну обходяться і прекрасно себе при цьому почувають. Принцип виникнення простий: є день, в який щось можна робити, мисливством там займатися, абощо - і є ніч. Вночі багато не попрацюєш, бо темно. І, оскільки м’язи потребують відпочинку, бо така їхня будова, загалом тіло - виведення токсинів, тощо, а робити це все краще саме вночі, бо вночі все одно все одно нема що робити, бо така вже будова ока, без світла не бачить - то й закріпився рефлекс. А тепер ще й генетично передається. Точно те саме стосується й нічних тварин, з корективами на фізіологію та будову, та й решти усього живого, що потребує відпочинку, або вимушене сповільнювати метаболізм, чи іншим чином адаптуватися до негативних умов. Тобто, я до чого веду: умови змінюються - тварюки впадають у сплячку. Позитивне, загалом, явище.

Першоджерела
Aug. 25th, 2015 04:24 pm

Першоджерела - це важливо. Всі це розуміють. У нас, парадоксально, але вороги це розуміють краще, ніж ви. І палять, знищують, крадуть, обмежують доступ і т.д. До справді цінних літописів у нас і сьогодні нема доступу. Тобто, український професор не може отримати доступ до літопису, який знаходиться в архівах держави Україна. Тому що в архіві сидить поц, вся робота якого в тому й полягає, щоб перешкоджати розповсюдженню потенційно небезпечної для поца і його кураторів інформації. Це реальність 2015 року.
Звідси: єдиним виходом є прийняття відповідного закону про ОБОВ'ЯЗКОВЕ, під страхом кримінальної відповідальності, оцифрування всіх, старших ніж, для прикладу, 1800 року, письмових джерел інформації. І викладення їх у публічний доступ у двох формах: каталогізованій і ОДНИМ ФАЙЛОМ (кількома, в крайньому разі). Бо цей трюк з "публічністю", який мудаки демонструють, показово все виставляючи в доступ і пропонуючи скачати мільйон фотографій, чи сторінок, окремо кожну - хоч і примітивний, але працює. І, відповідно, дратує. А дратувати нас не варто, худобо.

Про зеків, які мріють стати наглядачами і гідру, яка ніяк не здохне.
Aug. 25th, 2015 05:09 pm
Отже, у нас є гідра державницького рагуління (теж, до речі, прекрасний термін. Цього разу не мій, правда :)
Гідра ця:
а) пірамідальна (ієрархічно побудована, з елементами розосередженості на місцях (щупальця)
б) живе кінцівками - щупальцями, тобто
в) управляється головою. Наша - чорирьохголова, всі чотири - на закордонах. Одна, кажись, здохла вже, або впала в сплячку. Гарантій не дам.

Гідру цю можна заїбошити кількома методами:
або а) повідрубувати їй всі щупальця і лишити прокорму (а це можна зробити тільки одночасноодноразово в усьому гадюшнику), або
б) повідрубувати їй нафіг голови. Тоді гідра моментально відрощує нові, бо кожен раб бажає стати наглядачем. І кадровий резерв в гідри пристойний. Хоч і малоякісний.
в) акуратно придушити. Або за горлянку, або за інші життєво-важливі органи. Щупальця розпустити на волю, або закопати.
А далі настає найцікавіше: щупальця у гідри, якщо не закопані, за інерцією починають об’єднюватися і шукати старого кайфу паразитично-наркоманського. Влади грошей, і т.д. Ось, чому ОБОВ’ЯЗКОВО треба сіллю посипати, як мінімум. Інтенсивно і до обсирачки. Як і голови, щоб не відросли. Ну бо така метода.
п.с. але краще, звичайно, закопати. Але робити це нема кому, бо мені ліньки.

Базис рабства

Aug. 25th, 2015 05:28 pm

Рабство - воно в головах. Це очевидно. Голова ж продукує рішення (умовна голова, бо можна і серцем вирішувати, кажуть, і іншими частинами тіла). Якщо рішення це стати рабом, підкорятися комусь - то воно на чомусь базується і чимось породжується. А базується воно на тупості. На тупих їхніх мізках. Бо як ти макаку не вчи - а читати вона не зможе. А якщо й зможе - то не пойме. А ще підкорятися - енергоефективно. Не треба думати лишнє, гловпапік сам все розкаже. Отже, різні рівні обчислювальної потужності сприймають різні рівні ідей та формують різні інстинкти та шаблони, в результаті. Примітивне сприймає хіба примітивне, складне - своє щось. Світ, тому що, поле для ідей. Тут є які хочеш і різного рівня. Але ростуть вони тільки на такому грунті, який тільки для них і підходить.

Ще трохи про колір
Aug. 25th, 2015 10:11 pm

Бачить людина колір всякий тому, що має три основні приймачі різних частот, червоного, зеленого
і синього кольорів. Так прийнято вважати у науковому світі, хоч я особисто вважаю, що це все фігня. Природа не потребує такої тупої надлишковості. Насправді все працює простіше, я вважаю. Є два види приймачів, які резонують в усьому спектрі видимих частот, переважно в трьох, або кількох "резонансних ямах". А сприймають ці приймачі РІЗНІ РІВНІ ІНТЕНСИВНОСТІ випромінювання. А вже мозок сортує різні рівні і випромінювання за кольорами. Кольори ж, ви повинні знати, це СУМІШ різних частот випромінювання. А кожна з цих частот самостійно - лиш звичайний сірий колір. Тобто, сірий у блакитному спектрі + сірий у жовтому = зелений. Дві сірі інтенсивності дають одну сумарну, середню.
Не знаю, як це ще простіше пояснити, тож спробуйте перечитати, почитати вікі і таки доглупати, що мається наввазі. Це розуміння, звичайно, ускладнить ваше подальше життя, але я вас попередив :)

Тепер практично:
двох однакових людей не буває. Всі люди мають різну будову як внутрішніх органів, так і будову ока. І бачать світ, відповідно, по різному. Називаючі одні й ті самі кольори одними й такими ж словами, звичайно ж. Але бачать по різному. Хтось бачить краще в червоному спектрі, хтось в синьому, хтось взагалі дальтонік, має завужений спектр. Діти бачать кольори яскравіше якраз з подібної ж причини: у них більш чутливі приймачі випромінювання, відповідно - збільшується відносна інтенсивність деяких каналів. Бо колір - не лише те, що випромінює, але й те, що сприймає. Без незалежного, референсного спостерігача, чи приладу, ви ніколи не дізнаєтеся, який насправді колір у різних предметів.
Далі пішла тяжка теорія відносності, вам вона не тра.

Отже, висновок: всі люди різні, різні їхні очі і різні їхні світи, як наслідок. І це факт, який можна довести легко.
Мало цього? Тоді ще одну таблетку вам: шкіра ваша бачить в інфрачервоному діапазоні. Реагує на тепло, простішими словами. А мозок - у ще кількох. Тіло, загалом, один великий радіоприймач різного роду, виду і спектру різних хвиль. А також випромінювач, резонатор і проч.

Лінь vs впертість

Aug. 27th, 2015 11:42 am

Аналізувати себе - справа цікава і корисна. Корисна тому, що, хто знає себе - знає й собі подібних. Щоправда, в моєму випадку це не дуже працює, бо мені подібних мало :)
Цікава - тому що тут два варіанти є: або цікавість (курйозіті, тобто) у вас вроджена, або набута. Бо, якщо цікавості нема - то корисність процесу викликає сумніви. Та ми відволіклися..
Отже, мною рухають дві причини: цікавість і впертість. Цікаво мені знати все життя було, що там всередині отих хитромудрих машинок, годинників і решти апаратури, з телевізорами. Відповідно, в хаті все завжди було розібране. З початку самого кругом валялися розібрані машинки. Мама стверджує, що найперші її спогади цього процесу - з кількарічного мого віку. - Чо плачеш? - питає мене. - Бо не можу машинку розібрати. Пригадую я ту машинку, там викрутка потрібна була, а що таке викрутка і де її взяти я тільки через пару днів дізнався :)
Взагалі, правильний інструмент - то велика сила. Наш дурний хлоп по простоті своїй думає, що можна з наскоку ото взяти і танк побудувати, одною болгаркою, зі зваркою. Або державу, або ракету.
Цікавість і впертість, разом з правильними інструментами можуть завести далеко. І заводять. Але,

переважно, у болото. Бо так працює закон один, який ми сьогодні не будемо обговорювати. Коротко його можна описати ефектом метелика і лампочки, чи Ікара, що дасть повне, практично, розуміння.
І, щоб не статися дурним Ікаром і не розплавити собі крила - мудрі люди мають запобіжник, у вигляді ліні. Лінь, а саме енергоефективність, в усій її красі - прекрасний винахід прогресу. Пам'ятаєте ж вислів: хочете зробити щось максимально ефективно - доручіть роботу лінивому? Оце воно. Лінивий змушений бути ефективним і винахідливим. Інакше йому доведеться лишній раз напрягатися, а це йому, знов же ж, зовсім не потрібно. Тут можна було б писати ще багато що, але я повернуся до машинок, це цікавіше. За машинками були годинники, які я порозбирав теж чуть не всі, разом з будильниками. За будильниками були радіприймальники, потім телевізори (ще лямповий чорно-білий "Славутич" у нас стояв, як я малий був). Далі машини, ноутбуки, знов фотоапарати. І т.д. Зі "Славутича" десь воно почало не тільки розбиратися, але і збиратися :) І це процес закономірний. Навчання завжди колись переходить у фазу конструктивну, якщо, звичайно, мізки на деструкцію не клинить. Опшім, далі сисюво історію розказувати не тра, бо ви все одно не повірите. А якщо повірите - то тим більше не тра. Одне повторю: лінь - прекрасний винахід прогресу. Користуйтеся ним уміло. І спробуйте дослідити дуалізм лінь-впертість на прикладі досягнення деякої задачі. Він має два варіанти: рішення парадоксу і колізію протиріччя, підказую.

(no subject)

Aug. 27th, 2015 03:50 pm

З часом можуть знайтися мудрагелі, які скажуть: він не розумів того й того. Або: він був за крок, щоб зрозуміти ОСЬ ЯКЕ. Атвічаю: не все, що розумієш, можна сказати. Не все, що бачиш - варто описувати. Не все МОЖНА описати сучасним інструментарієм.

128D
Aug. 29th, 2015 08:09 pm
3D, знаєте - це коли зображення два, для кожного ока окреме. Так я фоткаю сам, деколи. І так вам рекомендую. Тобто, сфоткав раз, посунувся на адекватну відстань вліво, чи вправо - сфоткав другий раз. Таким чином отримуємо об'ємне зображення, замість плаского.
4D - 127D - комбінація різноманітних ефектів, плюс складова часу. Відео, відео на 360", відео на 360 градусів з кількома можливими точками перегляду, відео з регульованою глибиною різкості, відео перемодельованого світу, етц.
128D - вони навчилися, нарешті, записувати і відтворювати ЗАПАХ. Прямою передачею сигналу в мозок, певне.
І тільки тоді, нарешті, я можу передати неповторні запахи моеї України: запах сіна сухого; комбайну, який зерно молотить; грушки стиглоі; різнотрав'я у літню ніч; запах паленої сухої бульбов'їнки, осінній (бадилля, те, що); чебрецю; запах осені, взагалі; сухого листя у лісі; лісу хвойного літнього; лісу листяного; лісу грибного, вологого; моря; річки рибної.. всього того, що фотографія не може передати в принципі.

Ефект присутності
Aug. 31st, 2015 01:01 pm
Існують фото, чи картини, біля яких, якщо постараєтися - можна злАпати цей ефект присутності, стати, хоча б частково, але частиною цілого.
На цьому ефекті побудоване все ваше мислення, вся ваша індивідуальність, свідомість і т.п. Тобто, на двох-трьох реперах, що перебувають В ОЧЕВИДНОМУ зв’язку між собою. Їх може бути скільки завгодно довкола, але бачити ви будете саме той світ, репери якого для вас очевидні. На таких реперах будоване все. Від церков, суспільств, серіалів і акторів, за яких ви

переживаєте, до вашого особистого щоденного світу, який ви вважаєте єдиним і незмінним і який, насправді, просто кожного ранку переактуалізовуєте, коли просинаєтеся. Бо навіть сни - і ті будовані на реперах. Саме тому деякі сни мають сенс, їх можна розкодовувати.
А звідкіля воно береться, первинне зображення? Звідкіля береться те щось, що, перевідображаючись у вас в голові, дає вам усвідомлення власного існування?

Як збудувати Україну?
Aug. 31st, 2015 01:48 pm

Прочитавши уважно і порозмисливши над попереднім, відповідь на це питання стає набагато ближчою. А саме: збудувати будь-який світ можливо, тільки володіючи трьома реперними точками, мінімум. У випадку стереозображення це два зображення + ви. У випадку стереозвуку - те саме, але інформаційна здатність аудіохвиль є надто низькою, щоб будувати якісні світи. Втім, платівка це дозволяє. І саме цей ефект і називають "живим" платівковим звуком. Це я для прикладу навів, звичайно ж, щоб ілюструвати: якісна теорія, як і якісна модель - ілюструє ВЕСЬ спектр можливих явищ і ефектів. Отже, вас є троє? Ви можете збудувати свою Україну, на трьох. Або свою нірвану, абощо. Що завгодно. Є вас двоє - шукаєте третього. Третім може Бог бути. Цей спостерігач - він повсюди. І тут нема ніякої релігії, це фізика. В любому випадку початкове число для життя ніколи не менше трьох, це фундамент фізичний. Що, не вчили вас такої фізики у школі? Отож. Далі, відповідно, наштовхуєтеся на резонансні (фізіологічні) обмеження. Комусь воно все "до лампочки". Решта - вже мають свої світи і їх вони влаштовують. Але яке це має значення? Ваша Україна - вона саме ваша. Як і ваша Росія, ваша Америка, ваша Франція..

Проблеми виникають, коли ваші індивідуальні побудови наштовхуються на світ об’єктивний. Світ первинного спостерігача, якщо хочете. Ось тоді - як в казці: хто збудував на доброму фундаменті, на об’єктивному - вистоїть. Хто збудував на брехні - зруйнується.
Нема тут нічо нового. Так просто написав, отже.

Пес та блоха (правдива історія)
Aug. 30th, 2015 10:25 am

- Пес мій. - сказала блоха. Я на ньому усе життя живу і предки мої жили також з давніх давен.
- Пес мій! - сказав господар і пов'язав йому на шию модерновий ошийник проти бліх. Пес почав пчихати і чіхатися. А потім заганятися став з боку на бік і клювати носом у траву. Трутизною виявився китайський ошийник. Зняли.
- Мабуть, я сам свій, - вирішив пес і поліз у болото..
- Буль. - сказала блоха.

+33
Aug. 31st, 2015 03:59 pm

Цю спеку вже цілком можна назвати аномальною. За місяць, чи півтора, скільки там вона
тягнеться, у нашому селі лише раз, чи два дощик випав. Деяким селам підфортило краще, у них частіше. Криниці, які мілкіші, попересихали ще пару тижнів тому. Решта тримає стабільний мінімум. І це, важко уявити, але Прикарпаття, в якому води завжди найбільше, з усієї країни. Мабуть, роблю попередній висновок, південь зі сходом пересох уже давно. І люди там, вірогідно, не живуть.

Доведення різні бувають
Sep. 1st, 2015 12:33 pm

Різні типи мислення, а також і різні обставини потребують різних доведень. Приклад: ви десь на фронті і на вас суне щось велике, чорне, гуде і тарахкотить, як танк. Це може бути, звичайно і трактор, з п’яним Міськом в цьому. Але, оскільки це фронт - простіше все-таки йобнути по ньому з рпг-шки, поки не пізно. Бо потім, знаєте, доведення може і не знадобитися. І це, мої шановні, цілком легальний тип мислення і таке ж і доведення, цілком легальне. І любий суд піхотинця виправдає, на цій підставі. Бо умови визначальні, в даному прикладі. А тоді вже об’єм наявної інформації. Точно так само можна й вірити у що завгодно, володіючи мінімумом інформації. Знаходячись у пустелі, можна вірити у міраж, наприклад, бо він, таки, хоч і деколи, але ж має певне фізичне підгрунтя.
Різниця між адекватною оцінкою ситуації і неадекватною, самогубцями, тобто - дуже мала, але вона є. Називається межа. Межа між об’єктивністю і фікцією проходить, деколи, тими ж закапелками. І весело це. Але критерій істинності (адекватності) простий: адекватні доходять. Решта - дохне по дорозі.

Закон трансформатора vs закон мавп’ячий
Sep. 1st, 2015 01:27 pm

Мудаки пишуть, що незнання закону не звільняє від відповідальності. Але "забувають" добавити, що тільки Закону об’єктивного. Незнання людського закону ЗВІЛЬНЯЄ від відповідальності. І це в Законі зафіксовано неодноразово. Бо ви, мудаки, перед тим як щось з когось питати, ЗОБОВ’ЯЗАНІ його цього навчити спочатку. А також отримати його добровільне й свідоме погодження жити за вашим законом.

Просто нагадую
Sep. 1st, 2015 09:09 pm

Вести дискусії з рабом на тему свобод, права, тощо - безперспективно.
По-перше, таке поняття є йому незрозумілим, хоч і стверджувати він буде протилежне. Під свободою раб розуміє щось своє, завжди. Вільно красти, для прикладу, або робити що завгодно.
Або брати хабарі, що те саме, що красти, абощо.
По-друге - у раба завжди є господар. Деколи це лише рудиментарні залишки давніх програм. Такі раби - нещасні, їх нема кому любити і охороняти, а їхні фрагментарні програми штовхають їх до самознищення. Такі раби не потрібні нікому. По-третє - у раба, переважно, є цілком робоча програма, згідно якої він діє. Деколи вона симулює наявність свободи вибору, досить якісно. Якщо програми нема, або вона пошкоджена - раб або діє на рівні макаки, базового мінімуму, або створює видимість наявності такої, щоб не попалитися. А також всяко симулює найвигідніші патерни поведінкові, які йому зустрічаються. Максимально пристосовується. Це біос такий, це не страшно. Гірше, коли над біосом надбудови активують всякі, програмні. Тоді вони бігають, стріляють, підривають бомби і т.п. Тобто, підсумовуючи: якщо воно раб - то воно раб. Що не заважає їм, цим рабам, бути прекрасними людьми, деколи, душевними, начитаними, добрими і т.п. Але ставиш його в умови вибору - і бачиш: осе воно раб. І рабом воно здохне. Ну і, як водиться, паралельно вас підставить, або за собою потягне. Бо раб - він і в інших нічо, крім рабства бачити не здатен.
Це гірка правда життя, на жаль. І краще їх, ці тези, не перевіряти - вийде все одно по-моєму, а втрати великі. Пам’ятайте: у відповідних умовах раб продасть вас завжди, якщо тільки ви не його господар. Бо за господаря раб і померти може, а вас - продасть. Така у нього будова.

Світова змова. Факти.
Sep. 3rd, 2015 08:26 am
Фактів на сьогоднішній день накопичилося вагон.
Фактів, які стверджують:
1) класична історія - великою мірою підробка
2) історія мистецтв - теж підробка.
3) цивілізація високорозвинена давня - була.
Доводиться 100%. Інструменти, якими вона володіла, перевищують можливості наших сучасних.
4) цивілізація зникла. Була зруйнована катастрофічними силами. Цивілізація ця була глобальна, однакова усюди. Це її вони пробують відбудовувати.
5) SU (сов’єт юніон) був дзеркальним відображенням US. Але у рамках одного проекту.
Технологія двох партій, як основна метода управління настроями мас у любому масштабі, звідси випливає, дуже давня і добре відправцьована.
Про то, що це одна й таж сила свідчить те, серед іншого, що коштом US у SU була проведена індустріалізація, а під час війни - допомога технікою, зброєю, грошима. І т.п. Ще красномовніше свідчить про US-SU, як один проект, звичайний піонерський галстук. Який є точно такої форми і зав’язується на точно такий манер, як і американський армійський, 150-річної давності. Тобто, це одна й та ж традиція, самостійно такі речі не виникають.
6) всі технології управління у цих глобальних, лишимо їх поки без епітету, базуються на технологіях, знаннях і школах. Звідси висновок: собі школи і бібліотеки - чужим пожари а архівах - не співпадіння. Сьогодні вони знищують руками своїх інструментів залишки найдавніших цивілізацій сходу. Болить воно їм, очевидно. Запам’ятаємо це.
7) вони ж бачать небезпеку у націоналістичних структурах. Бо небезпека є достатньо реальною націю об’єднати легше спільною ідеєю, ніж зброд у казанку плавильному. Цього поки досить. Заперечення?

Метода. Загальні риси.
Sep. 4th, 2015 01:24 pm

Гідра - це система. Система взаємопов'язаних між собою елементів. Але не просто система - це система систем. Система, яка складається з багатьох підсистем, всі, бажають вони того, чи ні, але підкоряються закону об'єктивному. А об'єктивно люба система тримається, як вже знаємо, на двох факторах: ресурсах і комунікаціях. А з ресурсів ключовим і об'єднюючим їх і комунікації є кадровий. Кадри - основа основ любої соціальної системи. А ми ведем мову саме про соціальну систему, хоч вона і використовує всі свої елементи у якості харчу. Використовує, пережовує і випльовує. Деякі, що мають показову функцію, залишаються для демонстрації - решту вона схарчовує. Точно так, як в лотереї. Всі бачать тих, хто виграв, але ніхто не звертає увагу на мільйони тих, які програли. Тому лотерея і зветься "податком на тупість", в англійців.

Отже, кадровий ресурс - основа системи. А кадровий ресурс Гідри має верхнє обмеження: нормальні туди не потрапляють, а якщо потрапляють - то не затримуються. Отже, це її ахілесова п'ята. Сюди й б'єм.
Має бути зрозуміло: вся ця система - гнила, як шляк. Але живе за рахунок залучення і ротації великої кількості потенційно здорових елементів, яких використовує в якості інтелектуального, чи фізичного ресурсу.

п.с. гідру треба періодично лякати. Тоді падла рефлекторно втягує щупальця і зменшується в розмірах. Локалізується, тсзать. Потім адаптується. Все, як жива істота, як бачите. Отже і балакати про неї варто, як про живу істоту. Вона і свідомістю володіє, колективною. Хоч і на рудиментарному рівні, часто. Це, не рахуючи основних центрів керування і комунікативних (-ційних) каналів, які є становими.

Infinite loop
Sep. 4th, 2015 08:16 pm
Гроші заради грошей, влада заради влади, пошук сенсу, як сенс і т.п. наркоманські приколи - типові зразки зацикленості. Збою в програмі, браку. Принцип "гроші заради грошей", приведений до реальних умов, дає винищення ресурсів планети (тільки планетою це, слава Богу, поки і обмежується :)
Принцип влада заради влади, приведений до реальних умов, дає винищення всіх конкурентів. Тобто, в кінцевому сенсі, всіх взагалі. Ще небезпечніший брак. Це два найхарактерніші, мабуть, зразки дефективності. Нездатності до самоусвідомлення. А нездатність до самоусвідомлення виникає від монополярності психіки. Нездатності подивитися на себе збоку, усвідомити самого себе, як окрему істоту. Ця свідомість дорівнює свідомості низькорозвинених тварин. Тобто, її, практично, взагалі нема. Зате є розвинута база рефлексів, шаблонів і здатність до копіювання ефективних патернів поведінкових. Люба ж нестандартна поведінка заганяє цих тварючок у ступор. Деколи довгий. Будьте прогнозованими. Не збільшуйте худобі базу. Просто не віддавайте своє, посилайте їх нахуй і пиздіть при любій наявній можливості любими наявними засобами. А в першу чергу всіх, хто цій худобі віддано служить. Нам не потрібна ще одна піраміда кібуцнута тут. Кібуцнутість - не український шлях. Наш шлях - множина індивідуальностей, а не одне кібуцнуте тіло, з багатьма членами, що завше перетворюється в гідру.
п.с. Українцям не потрібна сильна держава-паразит. Бо ми й вижили не завдяки, а всупереч цим паразитам, які до вас приходили. І будувати тут ще одну потугу паразитичну ми вам не дамо. І не тужтеся. Займіться краще реальною децентралізацією. Тобто, поверненням народу-господарю землі, ресурсів, які у тій землі знаходяться і на поверхні і т.д. Що, страшно уже? Отож.
А це і є український шлях. Так і буде все.

Чому варто думати перед тим, як іти на вибори.
Sep. 8th, 2015 02:35 pm

Вибори бувають двох видів: делегувальні і адміністративні (про терміни можна сперечатися, тут про суть). У першому випадку ви ДЕЛЕГУЄТЕ своє право вибору певним особам, чи системам. Ваше право вибору переходить до них, отже, у межах, визначених або поточним договором, або попередньо делегованим вибором (за принципом поглинання).
У другому випадку право вибору залишається при вас, делегується хіба ОБОВ'ЯЗОК. Тобто, ви наймаєте на роботу когось, хто вам з цього моменту винен. Менеджера і т.п. Домовляєтеся з ним за зарплату, умови, забезпечуєте його ресурсами відповідними (передаєте в тимчасове управління) і все, що з цього випливає. Перша форма - ієрархічна. Ви є рабом того, кому передали своє право вибору. У межах договору. Друга форма - не обов'язково. Ті, кому ви передали обов'язок управлінський, але не вибір - є вашими вільнонайманими працівниками.
Тепер основне: як відрізнити одне від іншого? Дуже просто: якщо ви власник, а вони менеджери - ВИ МОЖЕТЕ І МАЄТЕ ВСІ ТЕХНІЧНІ МОЖЛИВОСТІ РОЗІРВАТИ ДОГОВІР У ЛЮБИЙ, зручний для вас момент. Не раз у 5, 10, чи 50 років, а вже сьогодні,, якщо маєте підстави. Тобто, ведучи мову про вибори, для прикладу, у державі, конституційно за вами має бути закріплене право у любий зручний ДЛЯ ВАС момент і у зручній ДЛЯ ВАС формі відкликати свій голос за любого з депутатів, чи партій, за якого ви голосували. Так само (і за абсолютного сприяння держави) має бути надана можливість групі громадян відкликати свої голоси.
Саме це і ніщо інше фіксує ваш об'єктивний стан і ваше право вибирати. МОЖЛИВІСТЬ ЗВІЛЬНЯТИ. Я, для прикладу, участі у виборах давно не беру ніяких. Оскільки звільняти нікого, фактично, не можу, в межах де-юре можливостей. А, отже, мій вибір залишається при мені.

І ним ніяка скотина не може скористатися від мого імені. Не зможе набрати боргів, не зможе вчинити злочини проти людства і т.п. Самі бажають - хай своїм іменем і творять неподобства. А моїм - зась. Звідси: єдино можлива система самоуправління - система вільного найму. І, відповідно, контролю.
п.с. воно, звичайно, нічо нового, але нагадати варто було. Основний принцип: вільні - наймають менеджмент, не певних умовах. Раби ж думають, що роблять те саме. Але відрізняє одних від інших тільки об’єктивна реальність. А реальність - це маркери. Або індикатори. Або репери. Називайте їх як завгодно. Можливість звільняти найманих працівників у любий адекватний момент - один з них.

Влада достойних.

Sep. 10th, 2015 06:00 pm

На двох-трьох елементах можна збудувати будь-яку систему управління будь-якої складності. Перший елемент - з минулого допису. Або підпорядкування, або самоорганізація, тобто. Можна також комбінувати, у певних пропорціях. Другий елемент - вибрати достойних і дати ЇМ ВИКЛЮЧНЕ право вибирати. Погодьтесь, умовний бомж, не здатний самому собі життя організувати - не може бути вправі організовувати таке для інших. Звідси й ідея викупу державою голосів (не моя). Тобто, держава платить кожному бажаючому певну суму (тисячу грн, скажімо, для початку.) за те, щоб він добровільно відмовився від права вибирати і брати участь у держуправлінні. Хто копійчину взяв - отримав штампик в паспорт і має чистий спокій. І він, і суспільство від нього. Це справедливий і вірний спосіб. Таким чином отримуємо перший відсів. Другий відсів може бути дорожчим, тисяч 10-50. Третій, скажімо, 100. Четвертий може буде, а може й ні ;) Хто залишиться, та пройде перевірку на якість моральну - ось ці і будуть вибирати.

Суть держав.
Sep. 10th, 2015 06:57 pm

Держави виникли, як противага монархічному правлінню. Як конкурент і елемент глобального керування. Ні одна держава не здатна довший час вижити, не підкорившись мейнстріму. А мейнстрімом є світова гегемонія групи злочинців, які першими усвідомили вигоду від знань про принципи функціонування систем. В першу чергу соціальних.
Соціальні системи описуються тими ж моделями, що й погода. Тільки вони простіші і ними, при потребі, легко управляти, погодою тяжче. Погоду сьогодні прогнозують точно, ви знаєте. Тобто, прораховують на компах.
Точно так само можна прорахувати вас, мене і любого іншого, у любій кількості. За правилом: чим більше юнітів - тим точніший проноз. Ну і, само собою, об'єм зібраних даних важить. І їхня валідність.
Я до чого: знання - сила, труд - могила. Тире можна замінити комами і проколотися, ги.

Режекторний фільтр
Sep. 10th, 2015 09:33 pm

Психологія - наука точна. Як і соціологія і всі інші, крім, мабуть, фільозофії. Але й вона з часом стане точною. Бо в світі взагалі все точне. Але це я відхилився.. Така проста річ, як стиль + гарне (не завжди, правда, тут я не досягаю вершин, що піддалися нашим великим) українське слівце моцне виконує в сій писанині і прикладну функцію. Працює як режекторний фільтр подвійного спектру дії. Тобто: одним ударом я відсікаю від читання цього як рафінатів (носіїв псевдоінтелігенського шаблону, яких клинить вже на третьому такому, так і просто різноманітних ідіотів, яких я терпіти не можу, бо вони мені на гімно подібні.

Такі теж або самоліквідуються, або бачать тут тільки перчене - решта їм недоступна. Ібо стиль.
Таким чином, бачим, що встановивши простенькі фільтри на вході - отримуємо середовище, близьке до стерильного. Ось тому вона, радімая і точна наука.
Точно так само працює і навпаки, при потребі. Навіть ще простіше. Ібо, знаєте, фізика. Кругом одна фізика.
Фізична, тобто, філософія.

ббс
Sep. 11th, 2015 01:51 pm

одна баба - рендомний генератор
дві баби - резонансна система
три баби - автогенератор.
Хто розуміє, що я сказав - розуміє все.
Він же ж розуміє, що все воно дуже просто.
Це ж розуміють і всякі різноманітні мудаки, якщо їм пояснити і навчити.
Тоді мудаки починають вважати, що можуть керувати світом. Так і ловляться. Бо за дверима.... тихий, ніжний, люблячий ТРАНСФОРМАТОР. І Стікс тече рівномірно.

Рассказы о биоэлектронике
Sep. 11th, 2015 02:03 pm
Ще одна цікава книжечка, у бібліотечку.
Окремо звертаю вашу увагу на роки, коли тема пішла в рух - кінець 50-х, 60-ті. Тобто, плода дала та ж "продажна дівка імперіалізму", яку так ганяли - кібернетика. А на початку 70-х її, теми, вже не було чутно і видно - акуратно під сукно загнали. А ще через 20 років, в 90-х, повилазили на світ божий твариі різноманітні, типу білих братств і т.п. кашпіровські, джуни і проча шлоєбень дефективна. Озброєна цими ж знаннями + 20 -тьма роками закритих досліджень.

Режим бога.
Sep. 12th, 2015 10:04 pm
Керувати світом легко. Достатньо знати кілька фізичних принципів засадничих і мати доступ до ресурсів і комунікацій відповідних. Але й навіть не маючи такого - їх можна вибудувати протягом відносно короткого часу. Та легкість керування ця оманлива. Це легкість водія авто, обладнаного коробкою-автомат. Тиснеш педаль - їде, крутиш руля - повертає. ТП за кермом часто не знає, або забуває, що це авто хтось спроектував, хтось запустив у виробництво і хтось його обслуговує, оплачує і заливає пальне. І не враховувати їхні інтереси, цих складових - це поїздка в один кінець, до першого стовпа, або цвяха. У надійнішому авто - до першої складної поломки.
Теперішні мудаки-кровопивці доїздилися до того, що стирати доведеться все, разом з ними.
Якщо, звичайно, метода не спрацює.

Режим бога 2.
Sep. 12th, 2015 10:16 pm
Якщо б було досить часу і бажання - спроектував би гру, сім-подібну стратегію якусь. З реальними параметрами і можливостями, включно з фізичними ефектами деякими. Ось в тебе підконтрольні ЗМІ, якими ти маніпулюєш громадською думкою. А ось в тебе армія, солдати і авіаносці, якими ти давиш всіх, незгідних з тобою. Ось в тебе мережа сексотів і спецслужб, разом з приватниками, що збирають тобі інформацію про все і всіх. А найперше - про потенційно небезпечні тенденції і акценти. Ось в тебе відділ пропаганди, який ці акценти знищує і переводить пару у свисток. Ось в тебе мережа підконтрольних тобі громадських організацій, у "вільних" країнах і ручні диктатори у кишенькових диктатурах і т.д. і т.п. Одне у цій грі хріново: у ній нема сенсу. Ніякого, зовсім. Крім, звичайно ж бабла і

кайфу, який на нього можна купити. Разом з владою, бо для макак це наркотик, сильніший за героїн.
Ось ми власне і приплили туди, звідки виїжджали.
За мінусом дурно втраченого часу, сенс цієї гри у чому й полягає. Не для тих, хто в неї грає, правда.
п.с. Повторюю: або ви граєте свою гру - або грають вас. На всіх рівнях.

Режим бога 3.
Sep. 13th, 2015 11:30 am
До повноцінної системи до гри треба доплюсувати ще два ключових елементи і один рівень. Зрозуміло, що рівні додаються у міру проходження попередніх. Спочатку доплюсовуємо релігію, потім економіку.
Рівень релігія - це зовсім просто. Вся релігія тримається на приховуванні знань. З давніх-давен і досьогодні. Приклад: недавно попи хотіли молебень за дощ проводити, коли спека була затяжна. Але проводити вони його хотіли саме тоді, коли прогноз впевнено показував дощовий тиждень. Піпл, який не знає, що таке інтернет і прогноз, однозначно сприймає такі речі (молитва і наступний за нею дощ), як чудо. І так завжди було. А чудеса в світі є, але вони зовсім не так виглядають, як піпл їх бачити хотів би. Тобто, цей рівень управляється відносно просто.
З економікою складніше: тут необхідні знання про системи початкові вже. Але теж нескладно. Найскладніше змоделювати буде рівень фізичний. Пожежі лісові, вулкани, випари, сонячне випромінювання, взаємозв’язок цього всього і т.п. Дуже ресурсоємна задача. Доведеться спрощувати до економічних моделей, вони подібні. Для управління ж рівень дуже простий, самі розумієте. Достатньо розжитися інструментами такого управління. А інструменти у нас дає тільки наука, а наука у нас конкурує з релігією, політичними течіями примітивними, інстинктами і т.п. Плюс інструменти легко втратити і вони можуть у макак руки потрапити.

Режим бога 4.
Sep. 13th, 2015 12:00 pm

Отже, перед вам стоїть комп, з юнітами, які шуршать і бігають, будують щось. Які ваші можливості, тоді?
А можливості ваші обмежені. Збалансовані, тобто. Інакше гра буде зовсім нецікавою. Тобто, ви можете втручатися в гру тільки опосередковано, через тонкі системи керування (сни, підказки, співпадіння, етц.). Можете вибірково заїбошити якогось мудака, який зовсім вже береги втратив. Ну, там, блискавкою, або деревом, чи балконом на голову. Або й посовгнутися на маслі може і голову втратити, якщо повеселитися бажаєте. Ще можете оперувати символами (якщо їх є кому читати, є відповідні підготовлені структури). Можете, для прикладу впасти краном на голови невірних. Або збитися птахами у зображення якесь. Багато є варіантів. Ще можете відкат на деяку відстань у часі (до ключових точок) зробити, переграти події. Але вам воно, звичайно, в лом, так що це крайня міра. А можете і рубильником вирубити все, до такої-то матері, коли юнітам дахи позносить і вони, для прикладу, почнуть масово зі скелі в воду кидатися, абощо. Тоді гру, часто, взагалі треба переписувати, виявляти браковані ділянки і т.д. Ці ж юніти - вони не просто маріонетки. У них є бажання, мрії, прагнення. Вони мають свободу вибору і т.п. З цим варто рахуватися. Більшість з них теж хоче світом покерувати, бо це прикільно. А деякі, об’єднуючись, ще й світову революцію хочуть зробити, а бога скинути, як реакційний елемент :)
Вопшім, гра мала б бути суперська, точно кажу. Компів, правда, потребує сильних і багато, щоб усе рахувати.
А ми візьмем - і вставимо кожному юніту свій, у голову і запустимо його у певне середовище.
Ось вам і повернення в реал, вже. На яке коло? А десь, думаю, на 9-те.

Таблетка для адекватного сприйняття реальності
Sep. 13th, 2015 01:14 pm

В кінці 80-х одна моя знайома працювала в обласній бібліотеці. І розказувала, що їх змушували списувати УСІ книги старі, в т.ч. стародруки 17-18 ст. і здавати в брухт. На підставі того, ніби, що їх грибок погриз.

Ще тоді я ніяк не міг зрозуміти, як так? Як можна викидати книжки, тим більше старі? Така ж політика була й у минулі століття. Сто років тому предка одного колеґи заставляли возом те все на смітник вивозити і спалювати. З української бібліотеки. Ті самі. Предок був не дурний, ходку робив прямо - ходку наліво.

Тобто, щоб без кривотолків: за приховуванням і знищенням інформації ЗАВЖДИ стоять певні ідеологічні, або релігійні (що одне й те ж) секти. Неважливо, чи це сіоністи, баптисти, комуністи, або антисеміти. Або чи це язичники, чи атеїсти (пам’ятаєте ще релігійних атеїстів недавніх?). Секта - це лиш секта завжди. Група, об’єднана спільними ідеологічними інтересами, часто харчового характеру.

Ось так воно усе просто, як завжди.

Валенса мабуть єдиний, хто просік тему.
Sep. 13th, 2015 05:36 pm

"*..українці мстиві і вбиватимуть ще років 100..*"
І це ще він нічого не сказав. Але можу запевнити любого ідіота, який Україну з Африкою плутає: це ще він зовсім нічого не сказав. В’єтнам вас, дебілів, нічому не навчив.

Про засади
Sep. 14th, 2015 10:07 am

Повторю за ним ще раз: не будете знати, чого хочете конкретно - програєте. Хотіть більшого, бо життя коротке. Ставте нереальні цілі, але практичні задачі. Будете озиратися на історію - програєте. Історія для майбутнього не вартує нічого, крім як для аналізу помилок. А для цього потрібні факти, а не домисли проституток. А факти горять. Будете грати свою гру, ставити свої задачі - весь наколишній світ працюватиме на вас. Навіть, якщо буде з вами боротися - це тільки підсилює, при правильному проектуванні.
Не слухайте нікого, але чуйте всіх. Час, при такій постановці питання, працюватиме на вас. Дебіли завжди самознищуються, тому що. Не віддавайте їм свого і вони самознищаться без вас.
Найкраще для реалізації такого проекту підходить ідея "острова". Ізольованої в певних межах території, навіть віртуальної. Ізраїль знає, що я маю наввазі. І ви знайте. Бо інакше ви такі ж, як і ті, з ким боретеся. І доля вас чекатиме точно така сама.
Не боротися треба, а своє будувати. Бореться тільки зовнішнє коло, межа. Щоб дати можливість середині будувати. Та й то тільки тоді, коли немудрістю в конфлікт залазить. Мудрість не живе на рівні конфлікту, мудрість його використовує.
Будуйте.

А довго ще?
Sep. 14th, 2015 09:21 pm

Ні, вже недовго. Щоправда, розізлитися мені не вдається, відвик, мабуть. Проте, європку на нуль перемножити доведеться полюбе. Інакше не поймуть. В оцейво четвер, саме.
А якщо нє - ну то нє. Тоді будуть слайди.

Реальна історія.
Sep. 18th, 2015 10:10 am

Реальна історія - це наука про процеси і катастрофи. Вже було казано. Але базується ця наука на фактах і інтерпретаціях. Тобто, на фактах і кутах зору різноманітних на них. А що таке факт? А факт - величина, залежна від спостерігача. Факт має дві варіації: суб’єктивну і об’єктивну. І об’єктивний факт ми, загалом, оцінити не можемо, важко це. А що таке процес, в нашій задачі? А процес - це динаміка зміни системи в часі. Любої, в т.ч. і спостерігача.

Любий процес має свого первинного спостерігача. Ви, як процес - є таким для себе. Хтось - для себе. Всі разом - до ще іншого процесу належать, у якого теж є свій первинний спостерігач. Цей процес - до суми інших процесів. А все разом - до Мегапроцесу, перефразовуючи їхнього Бердяєва (саме тут він, як не дивно, не помилявся). І ось цей мегапроцес, який йде на рівні того сухого залишку, з попереднього допису і є основним для всієї нашої системи. І його ми, звичайно ж, бачити не можемо. Але в нього теж є свій первинний спостерігач. І бути він може де завгодно.

Тобто, вертаючись до історії: історія - наука точна. Але точна вона тільки тоді, коли описується реальною математикою. Точною ж. І потребує вона, як наука - точних фактів, які вони люблять палити, і точних інтерпретаційних систем. Тобто, опису не тільки того, що спостерігач бачив, але й яким він був, той спостерігач. Які його власні параметри. Бо, дивлячись на зірку в телескоп ви бачите не лінзи того телескопа, а саме зірку. Але враховувати заломлення і його параметри, скла - мусите. Ось це і є все реальна історія. Підрозділ філософії.

Прип'ять, як український Лас-Вегас
Sep. 27th, 2015 08:00 pm
Хочуть легалізовувати проституцію, дозволяти азартні ігри, наркоманію, куріння в публічних місцях, гладіаторські бої, бої без правил і т.п. - марш-марш у Прип`ять. Це єдине місце в Україні, де такий підхід до справи не тільки не зашкодить, але й працювати буде на нас. При умові сплати адекватного податку, звичайно. Бо завжди були і будуть ще довго, імовірно, як лярви, готові продаватися за копійчину, так і покупці такого товару. А якщо є покупець і є продавець, то для чого їм заважати? При умові, звичайно ж, що воно не за наш кошт і нікому не шкодить. А не шкодити це може тільки в ізольованому і замкненому об`ємі. У Зоні. Хай будують Євродіснейленд №2. І на екскурсії до 4-го енергоблоку хай усередину ходять. Я за, тільки за.

Злочинці.
Sep. 28th, 2015 10:20 pm
Науковці, які відкидають факти, в угоду будь-чому, чи будь-кому, цим шкодячи прогресу і розвитку людства - є або тупими мудаками, які нічо, крім носа власного не бачать, або ж звичайними злочинцями, які приховують, або спотворюють життєво важливі дані. А злочинців треба карати. Інакше воно, бур'яноподібне, розмножується і пригноблює нормальні рослинки. Полоти, полоти, і ще раз полоти, отже. І хай не ображаються, самі хотіли. А якщо не хотіли, то для чого лізли туди, де відповідальність за дії передбачена? Не знали? Незнання Цого Закону не звільняє від відповідальності.

Мдя
Sep. 29th, 2015 11:48 pm
Сучасна наука, більшою мірою - зборище інтелектуальних рабів, але з якісними інструментами. Ні тобі ідей, ні тобі мислення - тупі виконавці на зарплаті. Раби "пануючого курсу партії".

Ідеальне vs оптимальне.
Oct. 4th, 2015 05:35 pm

Варто розуміти, що ідеальне - це суб'єктивна точка зору. А оптимальне - об'єктивна. І вони рідко співпадають, в реалі.

Суть конфлікту
Oct. 4th, 2015 10:22 pm

Конфлікт породжує. Але він же ж і вбиває, якщо швидкість розвитку його перевищує можливості до адаптації. Тоді це вже не процес, а катастрофа. Якщо в динаміці розглядати. Динаміка - єдине, що вартує аналізувати. Плюс початкові умови, які конфлікт творять. З цих двох складових, початкових внутрішніх умов (засад конфлікту) і динамічних характеристик любий процес і складається. Процес, в свою чергу, розвивається в певних зовнішніх умовах. Ці умови впливають на динаміку. Керуючи умовами - можемо керувати процесом. Аж до рівня катастрофи. Яка завжди є, з цього випливає, тільки частковим випадком процесу і може бути породжена і на етапі формування, помилками різними, і в результаті зовнішнього втручання, іншим, в свою чергу, конфліктом. Внутрішніми деградаційними причинами, або зовнішнім деструктивним впливом, тобто. Отже, любий процес можна як породити, так і вбити, перевищивши адаптаційний поріг. І навпаки, породити, знизивши, деколи. Але це процеси-смертники, вони довго не живуть. Конфлікт, породжений зовнішніми умовами, є частиною зовнішнього ж процесу. І його лише з великою натяжкою можна вважати своїм. Все вищеописане стосується любого конфлікту і любого процесу.
Правда, я маю великі сумніви, що цим зможе хтось скористатися, в найближчому майбутньому. Ібо піраміда Маслова працює досить добре, у великих групах - це безсумнівно. Всі толкові подалися в менеджери ж. Це ваш шлях, ви його самі вибрали. НИМИ І ЗДОХНЕТЕ.

Тризуб.
Oct. 4th, 2015 11:14 pm

Тризуб - графічне оформлення нашого процесу. Розширена версія безкінечності, трьохелементна, на відміну від двохелементної, яка існує тільки на папері і у їхній математиці. Тризуб володіє власним атрактором дивним. У сенсі, процес, уособленням якого є цей символ.

Хвилі.
Oct. 4th, 2015 11:21 pm

Наш світ - світ хвильовий. І ви - теж хвилі. І все навколо хвилі. Це, вроді, очевидно. Далі починається складніше: деякі хвилі перетинаються без взаємодії, інші - взаємодіють між собою. Типи взаємодій бувають різні і залежать як від характеристик середовища, в якому вони розповсюджуються, так і від самих хвиль.
На цих двох постулатах: наявності середовища для існування ефіру, і на властивостях і ефектах взаємодій самих хвиль, в т.ч. резонансних, я й збудував свою теорію. Яка, як бачите, виявилася єдиною, яка щось пояснює, з достатньою точністю.
Далі трохи складніше: де є середовище - є й те, з чого воно складається. Те, що реально "переносить" любу хвилю, насправді нікуди не рухаючись. Або ж рухаючись тільки в обмежених резонансних "ямах". Туди-сюди, тобто, від точки спокою. Ось це й є все той елемент, який поєднює класичну механіку з квантовою. Але розробляти це далі сенсу нема - самі розумієте, чому. Якщо ж ні - пояснюю: вся ця срань має виздихати. І допомагати їм - значить працювати проти Істини, проти сенсу і проти майбутнього. А, оскільки це неможливо, бо кожен, хто пре сьогодні проти Істини - тупо відкидає ласти - то й ось так воно й так.
п.с. дохтур сказав в морг - значить в морг. І не сперечайтесь. Дозвольте їм здохнути.

Земелька.
Oct. 5th, 2015 09:15 am

Зрозуміло, що продавати українську земельку ще комусь, крім українців - злочин. А продавати її в умовах, коли в українців нема технічної можливості її викупити - формальна підстава для анулювання всіх наступних договорів і повернення власності власнику.

п.с. а тупу державу, звичайно ж, доведеться перезасновувати на нових засадах. Разом з усіма іншими. Але то вже буде в брейв нью ворлді. Та й гавтоматично. Та й не держава то вже буде, само собою.

Універсальна теорія управління.
Oct. 6th, 2015 04:40 pm

Такої нема, на даний момент. Можна було б взятися за написання і років за 2-3 осилити. Теорію, в основі якої лежить принцип справедливості. Але воно мені не тра, а їм - і тим більше не тра. От і отож.

Про нас, з того боку клітки
Oct. 6th, 2015 07:54 pm
закусивси ґрати зубами, пишуть:

Галковский писал про то, что хохлы очень много играют в онлайн-игры. В танках их было 1.25 на 1 русского при том, что хохлов в 3 раза меньше. То же самое я вижу и в ряде других онлайнигр. Хохлы тупо гамают без остановки, как очумелые. Надо сказать, что я и жизни то отмечал, что украинцы какие-то "весёлые". Очень выделяются именно своим отношением к реальности "а, хуйня".

Скажіть мені,
Oct. 7th, 2015 08:01 pm
яку країну треба побудувати, і я її побудую. (с)
Л.Д.Кучма.
І знаєте, що? Він був правим, по своєму. Бо найманий менеджер (дослівний переклад терміну "президент") не зобов'язаний бути філософом. А філософ - менеджером. Не до нього претензії, що він країну не збудував, а до тих шароварників, які самі не знали, і досі не знають, чого хочуть. Стверджуючи, натомість, зворотнє. Бо вони засоби завжди з ціллю плутають. То державу будують, а це ж тільки засіб, то ще якусь дурню..
Я, для прикладу, також не знаю. Бо те, що добре для мене, може виявитися (і точно виявиться) не дуже добрим для інших. А може й для більшості. Тому, будуючи щось для когось - дозвіл на це треба в них питати. Якщо вони не діти і не дурні, звичайно.
Але воно, переважно, таке й є. Тому й питати нема в кого.
п.с. а ви знаєте, чого хочете? Насправді чого.
п.п.с. вартує воно того, щоб служити моделлю ще комусь, крім вас?

Скажіть мені,
Oct. 7th, 2015 08:09 pm
ХТО має ставити задачі й цілі в країні? Яка структура? Розумієте, про що я? Держава має вирішувати за вас ваше майбутнє, в особі певних структур, чи ви, як громадяни, маєте це вирішувати самостійно за самих себе? Чи може ви, як громадяни, маєте створити певну філософську структуру, де б могли вирішуватися подібні питання й рекомендувати їх до розгляду державою? Варіантів кілька є, само собою. Але хто первинний, по-вашому, у праві ставити питання майбутнього людини? Держава, інша стороння структура якась, чи сама людина? Чи баланс інтересів має бути між ними? Хто, по-вашому, мав би відповідати на ці всі питання?

Про стійкість економіки.
Oct. 7th, 2015 11:17 pm
Економіка, зазвичай, стійка. Вбити економіку держави, чи великої структури - тяжко, аж до неможливого. Але навіть за цих умов паскуди вмудрюються це робити, хоч і з трудом. За звичайних умов будь-яка економіка, що базується на надлишку ресурсів (а у світі їх ще ого, дякувати) - розвивається, насичується і, як результат, жиріє. Стагнує. Таким чином, якби комуняки реально бажали будувати соціалізм, а потім комунізм, у сенсі забезпечення потреб усіх основних - то могли б цього досягти. Легко досягти. Але за однієї умови: швидкість росту матеріальних бажань маси народу не повинна була перевищувати швидкість росту економіки. І все. Дуже просто, як бачите.
Таким чином, через певний час економіка продукувала б стабільний надлишок, який перекривав би і втрати різноманітні, і більшість типових бажань. А нетипові покривалися б надлишковою оплатою, якби в них мізків стало. Але були вони тупі, бо не знали, як цього без репресій досягти. Через це і вимерли. Амінь.

Про принципи
Oct. 11th, 2015 11:07 am
В кого є принципи життєві - знає, що, якщо ними повсякчас користуватися, то з часом, чи під тиском від них залишаються тільки здорові, всяке ж барахло псевдо-принципове відмирає, як бутафорія.
Але не до всіх доходить, що головний принцип - не дати мудакам використати твої ж принципи проти тебе, чи, ще гірше, проти інших людей. Принципового, але немудрого легко "купити" на цю саму принциповість. І, як результат, використати. Отже, потрібна гнучкість, аж до часткової відмови від деяких несуттєвих принципів, якщо є очевидна небезпека, що вас використають, чи вже використовують проти самого себе, чи інших людей. Але це лиш захисний і рідко вживаний механізм.

Наука майбутнього.
Oct. 12th, 2015 01:57 pm

Наук в майбутньому буде мало. Одна вірна модель, закинута в комп, та наповнена даними, може запросто витіснити більшість спектру наукоподібного бараxла, що сьогодні зветься наукою. Для прикладу візьмемо історію. Історія - прекрасна тема для ілюстрації, бо практично цілком базується на легко структурованих інформаційних джерелах. Джерела ці легко перевіряються на достовірність, підробки легко ж відсіваються. Як часткові, так і повні. При наявності якісної моделі, знов же ж. Якщо таку міг витворити, в теорії, я - це зможуть і тисячі, в свій час. Це для того кажу, щоб не було сумнівів.
Далі комп виділяє катастрофійну складову із джерел, групує їх у ієрхічні процеси, виділяє атрактори, узгоджує їх, верифікує, узгоджує з сусідніми дисциплінами, типу генетики, етнології, тому подібних, і видає результат, серед іншого, у графічному вигляді. Люди люблять візуалізацію даних - це зручно і наочно. Далі ці процеси ми зможемо розглядати з любої позиції і в любому доступному масштабі, як фото. Хочемо - збільшуємо, хочемо - зменшуємо. Хочемо - дивимося загальносвітову картину, або з такої позиції, або з іншої. Хочемо - споглядаємо війну армій, пересування гінців, міграції і т.п. і т.д. Наскільки вистачить даних - настільки глибоко й детально розглядатимемо події і процеси. Ось такою буде, в загальних рисах, історія. Але сама вона - тільки часткова точка зору тієї ж моделі загально-наукової. Можемо змінити точку зору і переглянути, для прикладу, вплив математики на світ, від Архімеда - і до сьогодні. Вірна модель дозволить творити чудеса. Вона ж - штучний інтелект. Одна з його варіацій. Чи розумієте ви, що поява його в публічному просторі - це не просто революція. Це повний і безповоротній пиздець усьому тому, що ви знали досі, що уявляли про світ і тому подібне?

Матрікс ОС
Oct. 13th, 2015 11:05 pm

Матриця наша - аналогова, це безсумнівно. Як мінімум на тому рівні, на якому ми можемо її реєструвати. На рівні внутрішнього спостерігача.
Вся дискретність - звичайні резонансні ями. Апаратурні похибки і обмеження ми не розглядаємо, бо це очевидно. Фільми ми бачимо саме тому, як відомо: швидкість реєстрації зміни кадрів є меншою за швидкість їх показу. Так і в решті дисциплін. Світ дискретності не знає, в ідеальному сенсі - безперервний, тому що. Але, разом з тим, умовно дискретними є рухи людини, робота м'язів, мова і, як результат, мислення. Звідси ж, з мови, і проблеми з ним, з мисленням. І форми його, і швидкість - теж звідси. Як результат - англієць мислить зовсім інакше, ніж українець. А українець - інакше, ніж китаєць. І величезну роль відіграє саме мова в цьому процесі. Мова тут - засіб програмування. Людина, ви знаєте, одноразово програмований пристрій. Як в дитинстві прошиють - так воно і фуричить. Дорослому змінитися практично неможливо. Бувають, само собою, виняткові екземпляри, які піддаються багаторазовій перепрошивці, навіть самостійно, буває, перепрограмовуються. Операція небезпечна - деякі з котушок зіскакують, при цьому запускаючи БІОС, аварійну програму базову, а деякі взагалі вирубаються.

Отже, вся матриця - аналоговий комп. Вона ж, за сумісництвом, ОС. Вона ж, за сумісництвом, процесор. Комп цей займається менеджментом процесів. Оце й уся його суть. Решту робите ви, бажаючи того, чи й ні, бо такою є ваша базова начинка хардова, не кажучи вже про прошивку. Ваші програми писали ваші попередники. Попередникам - їхні і т.д. А впирається все, як завжди, в дві кінські дупи. Оце й сумно.

п.с. а з іншого боку - воно ж і весело.

Як ніж в масло.
Oct. 17th, 2015 06:44 pm
Порядкова відмінність описується сабжовим виразом. Тобто, система, що на порядок переважає іншу - не може мати ніякого опору від системи-умовного конкурента. Не може мати опору представник, скажімо, інопланетної цивілізації від людей, для прикладу, бо знаходиться на іншому рівні розвитку, технічному, або біологічному. Або взагалі в іншому вимірі. Не має опору рентген-промінь у металі, вогонь у папері і т.п.
Це я до того, що в соціальному житті точно так само: структура, що збудована з порядковою системною перевагою, або близько до неї - просто поглинає всі нижчі за якістю, або легко знешкоджує їх. І чисельна перевага тут не грає практично ніякої ролі. Потрібна лиш достатня для ініціації процесу кількість, якість, і функціональна довершеність, це й усе. Реакція осаду у підготовленому розчині проходить практично миттєво.

Колобок і квадратура круга
Oct. 18th, 2015 02:22 pm
От що таке колобок, ви не думали? А чому?
Жартую, звичайно. Про колобків у нас взагалі мало хто думає, як і про все решта. Ібо житіє домінує над об'єктами його по страшній силі. В цьому, врешті, і проблєма, якщо з соціальної точки зору дивитися, але кого то гребе, нє?)
Отже, тепер якраз час вам задуматися. Уявляємо, отже: колобок - круле печене тісто, спечене з залишків і, практично, відходів. Екологічний такий хлібець, у вигляді кулеподібному. Який прекрасно катуляється, само собою. Спечи такий, постав кудись - завжди кудись закотиться. Уявили процес? Тепер питання: який пекар буде морочитися з круглим, якщо його достатньо чуть розпеленичити, щоб воно вже нікуди не котилося? Звичайно ж, пекар, який має в такій формі якийсь інтерес. Найвірогідніше, звичайно, ритуальний.

Далі берем наш калач і бачимо шо? Те саме, кругле коло, ібо кОлач. Власне, тільки кОлач, як у нас тут й досі кажуть. Ка- це вже хиба, накопичена з часом. В українській все має сенс, тому що, і все перевіряється на достовірність легко. Колач, отже, як і колобок - ритуальні блюда. Вживаються у важливі життєві моменти. А важливі життєві моменти, це, само собою, моменти початку, моменти кінця, віхи значні - і усе, мабуть. Кругле, як ви знаєте, символізує життя, творення, ібо безкінечне. Дискретне різноманітне - смерть, або модифікатори, типу розпаду. Квадрати різноманітні, ромби, хрести, піраміди - все символи або смерті, або переходу. Або ж, в певних варіантах, цивілізації нового. Переходу в нове. Тобто, парадоксально, але символ смерті, бачимо, може значити життя, у певних розкладах, і навпаки. Життя бо веде до смерті, в свому екстремумі. Кругле і квадратне завжди були антагоністами, в межах примітивних людських уявлень. У межах часткового рішення, тобто. Звідси ж і задача про квадратуру круга, яка не одного вкокала. Ібо задача це в межах теперішніх математик не вирішується.
Математик, само собою, теж є дві, традиційно: математика безкінечного і математика дискретного. Але є й третя - математика об'єктивна, в якій базовим постулатом є закон збереження інформації, парадокс і все, що з нього випливає, у двох його можливих формах. Прикладів чого в оцій книженції описана вже добряча кількість, на добру дисертацію.
Вертаючись до задачі про круглість квадратного і навпаки: задача ця вирішується. Як? Можливо, напишу у другому томі, якщо такий буде. А можливо й ні. Нафіг воно мені здалося, тому що. Народу до цієї задачі ще як до неба рачки - практичними проблемами, мабуть, займуся. Керуванням всесвітом, наприклад :).

PROCESS COMPLETE.

Вірш.
Nov. 10th, 2015 02:50 am
0rest

Років багато тому язм, було діло, таки вірш написав один. Вже думав, що загубив - ан нє, знайшовся. Другий раз вже гублю. Сон, зразу кажу, справжній. Що приснилося - то й написав. Написано перед від’їздом в Канаду. Тобто, це настрій, який сподвигає до таких маневрів. Подаю в оригіналі, без купюр.

***

Якось наснилося мені – я бачу поле.
Зоране поле, синє небо, Хмаринки вдалині пливуть,
таке гарненьке все, як намальоване,
аж хочеться зайти та глянуть, а що ж там,
в тому світі – може це й не сон - а світ таки...

А повернувши голову набік, змінивши точку зору
і розвернувши світ той трохи, заглянувши за край -
бачу раму. Ні, нема рами. Лиш скло тремтливе, і на
склі - хмаринки і поле зоране. І світ той – це наш
світ - гарненький, свіжий, та, проте, несправжній.
Плаский як телевізора екран.
Лиш я реальний. Тут вийшов. Там ввійшов.
А світ той – сон, я дивлюся його. Він не набрид ще.

А мо, я тоже сон? Приснився я комусь.
Проснеться він - я зникну.
А мо не зникну?
Мо я таки не сон? От халепа
То що ж виходить? Той світ - то цей?
То де ж я зараз? У своєму сні?
Я ж там, за рамою. За склом.
Дивлюся сам свій сон
і граю ролі? Ролей багато..
Присниться ж отаке..

А що ж ці люди, що навколо?
Вони реальні, чи теж чийсь сон?
Спитай любого – скаже:
- Та я реальніший в сто раз за тебе.
Попробуй не повір.
А перевірити ніяк. А може якось можна?
Можливо в них нема чогось що в мене є?
Чи навпаки..

Чогось не віриться в реальність їхню.
Бо гральний автомат – то гральний автомат.
Закинув грошика – він пісеньку співає.
Копняка дав – він жалісно гуде, або
слюною бризкає. Той – може током вдарити.
Он знак на ньому - “небезпечно”.
А виключиш рубильника –
цей відключається назавжди
а той ще можна відновити,
змінивши запобіжник, чи підкрутивши гайку.

То хто ж їх накидав в наш сон?
Кому вони потрібні, і для чого?
Самі собі вони не треба, виглядає.
Живи собі, їж, пий, розмножуйся - то їх девіз.
Не їх вина, що далі власної рогівки
їм не властиво бачити цей світ
Їх так створили. Це антураж.
А може – заготовка?
Глина сира... Творця чекає.
І хтось підтух в чеканні.
Когось розтоптано і змішано з лайном.
Хтось сам змішався, не діждавшись майстра,
Що дав би хід отому матер'ялу.
Хтось виліз з грязі в князі
і возомнив себе творцем,
мішаючи в пропорціях багнюку
із людей. Будуючи щось велетенське.
Лайно, відомо - теж будівельний матеріал.

Хтось загубивсь у просторі і часі,
чекаючи на правду. Хтось - не дійшов,
зневірившись у всьому і у всіх.
А хтось нікуди й не ходив. Для чого..?
Ось піч. А ось дрова. Що ще треба?
Просидів все життя, ходив кругами коло хати,
поглядуючи злякано на світ за парканом.
Атрофувавши м'язи і переставши
відрізняти людей від тіней, з часом,
займаючись облаштуванням свого світу.
Все. Я пішов. Куда і нащо — то моє діло.
Десь недалеко поки. Може ще повернусь.
А вам своє робить.

Ідеальна держава - невидима держава
13-11-2015, 12:45

Оскільки дискусії зайшли в глухий кут обопільного розуміння між державниками і анархістами - пропоную наступну концепцію: вважати ідеальну державу невидимою державою (але не неіснуючою, звичайно).

Невидима держава:
1) працює тільки тоді, коли потрібно, решту часу відпочиває на лаврах;
2) підпорядковується тільки основній меті у своїй діяльності, разом з похідними від неї;
3) використовує для власного функціювання тільки явно делеговані їй права у попередньо оговорених і законтрактованих межах.
Метою може бути як захист інтересів громадян, так і захист інтересів етносу державотворчого. Також і захист інтересів людства, галактики, або всесвіту етц. Різниці нема, загалом, бо за мету домовляються на етапі утворення, далі її дотримуються.

Держава, відповідно, може мати любий розмір - від малого села, з двох-трьох хатинок, до трансгалактичних конгломерацій. Стержнем все одно лишається первинний інтерес, об’єднавчий, який стоїть в основі процесу. А саме: або інтерес виживання, або інтерес самознищення.

До речі..
Dec. 26th, 2015 11:48 am

Розум приматів відкидає альтернативні основному шаблону варіанти автоматично (навіть не замислюючись). І в цьому її, мавпи, сила. Ібо живе вона рефлексами, інстинами, та шаблонами. А шаблон, як відомо, завжди базується на енергоефективності. І в стабільних умовах завжди виграє у ефективності в думакІв різноманітних. Бо думаки - не-енергоефективні. А ось умови змінюються - шаблони ламаються - мавпи починають дуріти на очах. Ібо вчіть, мляха, новуки, там всьо написано, чому так.

Шо ані нє дєлают - нє ідут дєла. (с)
Dec. 30th, 2015 11:11 am

Світ влаштований логічно. Тільки логіка у нього своя, причинно-наслідкова. Причини ж не завжди можна бачити, але оцінюючи наслідки, та знаючи Закон - завжди можливо відновити первинні умови, на певний момент або проміжок часу.

92
Dec. 31st, 2015 06:09 am
Агент і контрагент - найчастіше одна схема, незалежно від типу взаємовідносин між ними. Деколи - зовсім несвідомо, як відображення певної ідеї. Ідея первинна - решта вторинне, тому що. Хто бореться з драконом - сам стає драконом в результаті, частіше.

Програмувальники людей
Jan. 12th, 2016 09:57 am

Програмісти бувають різні. Одні програмують залізо, другі - прикладні програми, треті програмують програми, які програмують. А хто програмує людей?
Ви ж не будете відкидати той факт, що людина живе за певною програмою, основна частина якої отримана нею в дитинстві від батьків, деякі - ще у вигляді генетичного коду. Далі - від суспільства, застосовуючи вже первинні фільтри, знов від батьків отримані, далі - від злочинців різних, які цих людей перепрограмовувати у своїх злочинних цілях бажають і т.д. Хто пише ці програми і чому він їх пише? Звідкіля воно береться, якщо розмотати весь клубок самопрограмованих програмістів, які вважають, що пишуть щось самостійно, а насправді просто виконують закладену в себе програму, яка невідомо звідки в ньому взялася. Хімія тут, звичайно, відіграє не останню роль, особливо в жінок. Жінка - вона практично синонім слова хімія, як би це не сумно визнавати було. Але я, ви знаєте, не страждаю надмірним конформізмом, особливо по відношенню до біодеградаційних механізмів, через це називаю речі своїми іменами. Дурні, зазвичай, на гірку правду ображаються, але мені, як уже було сказано, пофіг. І взагалі, вважаю, що на найближчі років 20, не менше, мабуть, слова пофіг і нафіг мають бути найбільш вживаними українським прогресивним суспільством серед усіх. Інакше ми ніколи не виліземо з цієї ями приспособленства до чужих, нав’язаних нам зовні моделей поведінкових.
Отож, тему я підняв, задуматися вам дозволив. Думайте. Над цим треба думати мінімум тиждень, якщо результатів бажаєте. А, оскільки ви тупі раби, що виконують чужі програми, переважно, то тижня у вас нема. А, отже, тему я підняв для самого себе, для власного задоволення. Цього, в цілому, достатньо. Тому що, хто я такий, щоб з тупих біороботів людей робити, ні?

Нащо Бог створив світ.
Jan. 12th, 2016 12:36 pm
Тут нєкатарія таваріщі цікавляться.
Відповідаю: неправильна постановка питання. Правильно питати не нащо, а чому. Чому Бог створив світ? - Тому що МІГ. Ось чому. Звідси ж випливає його засаднича функція, як Того, Хто Все Може. А ось нащо? Це вже ви самі вирішуєте, бо на це в світі засадниче право вибору є. Інакше в ньому ніякого сенсу не було б.

Програмувальники світу
Jan. 12th, 2016 10:55 pm
Як перепрограмувати світ? Загалом, ніяк. Якщо ви не один з них. Все одно ви до цього вже, мабуть, додумалися, читаючи попередні дописи. Якщо ж ні - то ще спрощую: на системному рівні світ захищений ґрунтовно: від знищення, самознищення, зовнішніх і внутрішніх загроз всяких і т.д. На системному+1 рівні, рівні вибору - є можливість маневру у вас. Тут вирішуються всі основні питання. Можна шо хош затопити, можна назад розтопити і т.п. До тих меж, поки це не загрожує рівню нульовому. Нульовий рівень - це рівень ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ можливості вибору. Або рівень обслуговування Основного Закону, іншими словами. І, додатково, контроль доступу до цього самого вибору. Якщо ж щось у ваших діях (чи бездіяльності) починає загрожувати цьому рівню - ви зіштовхнетеся з такими чудесами, які ніякі фантасти не опишуть вам. В залежності від рівня загрози. Не зразу, звичайно. Для початку вас просто засиплють спамом, потім ще чимсь, потім ще чимсь, аж поки ви не завієте і не плюнете на все. Опшім, це все - воно практичної цінності майже не має. Його можна читати так просто, ну, або просто для кайфу. Я ж цю писанину позиціоную, як наркотик. Але для дуже, дуже вузького прошарку, в т.ч. і часового. Кожен розважається як вміє, тому що, більше тут взагалі нема що робити. Але то нмд - можу помилятися.

До реальності вертаємося
Jan. 14th, 2016 12:24 pm
В світі є сили як конструктивні, так і деструктивні. Сили ці можуть парадоксальним чином співпадати, але кінцевою міркою кожній з них є майбутнє. Ібо "за плодами їхніми пізнаєте їх". За кінцевим результатом, а не за проміжними, це важливо. Молоді, для прикладу, завжди виступають силою конструктивною, деструктивною в своїй потужності. Старі ж - силою, що обмежує цю деструкцію досвідом. Ібо деструкція не обмежена може стати самодеструкцією. Прикладів цьому ми можемо бачити хоча б на прикладі будемних 90-х. Ну, хто пам’ятає, звичайно. А можна не пам’ятати, а в книжках прочитати, чи мудрих людей послухати.
Крім цих двох варіацій в світі є сили деструктивно-деструктивні. Ідеально деструктивні. Розпізнати їх можна за брехнею, що цілеспрямовано лиється з їхніх паскудних морд. Ібо морди ці - собачі.

Система і ідеологія
Jan. 14th, 2016 02:43 pm
Люба світова система, як в цілому, так і в часткових варіантах тримається на ідеї. Ідеологія ж - похідна від ідеї. Похідних від неї буває дві, загалом, у крайніх вираженнях: ідеальна ідея і ідеально деформована ідея. Та весь між цими двома крайнощами спектр, звичайно ж. Бо світ - він аналоговий, а не дискретний. Люба дискретність в ньому - умовність. Деколи, буває, фундаментальна умовність, але хіба деколи. Винятки підтверджують це правило. Отже, нації, які збудували собі достойне життя - вони збудували це, використовуючи якусь ідею в якості фундаменту. Взяли ідею, витворили з неї ідеологію, у мірі, достатній для своїх реалій - і збудували. Українці ж - ідеї не витворили. А витворені - поспішили затоптати, заплювати і обіс..цейво. Загалом, для ідеологій це добре - первинний фільтр такий. Виживе лише те, що здатне.

Конституція
Feb. 5th, 2016 12:44 pm
Конституція - це В БУКВАЛЬНОМУ СЕНСІ суспільний договір, а не в переносному. Це той установчий договір, який ви, попередньо узгодивши, підписуєте з державою РАЗ, найчастіше при отриманні паспорта цієї, чи тієї держави (деколи - при складанні присяги, у монархіях, чи у дорослому віці етц) і який має виконуватися державою точно так само, як і вами. Бо він двосторонній. В цьому процесі є купа підводних каменів. Наприклад, той, що контракт (чи договір, в даному випадку) можна переглядати, відмовлятися від нього і т.д, якщо цього вимагає одна зі сторін.
А ще важливіше - контакт не можна нав’язати силою, інакше він нелегітимний. Контракт має затвердити (підписати) КОЖЕН учасник, добровільно. І ніякою не більшістю. КОЖЕН, добровільно. Тільки тоді він має силу. Тільки на таких засадах ви можете потрапити в майбутнє і ніяк інакше. Бо рабів до раю не пускають.

процедура
Feb. 5th, 2016 02:48 pm
будь-хто, хто бажає щось в світі будувати, прийде до об’єктивної необхідності починати з фундаменту. Фундаментом виступає завжди певна ідея. Ідеї бувають фальшиві та істинні (або об’єктивні). Критерієм істинності виступає майбутнє. Тобто, життєздатність продукту, який ідея породжує.

Ізольовані віки (Done.2019)
Feb. 5th, 2016 10:49 pm
Якби подорожі в часі існували - це все млядство, що навколо, варто було б загородити і показувати хіба через дистилятор, як особливо заразне. А хворих клептоманів - ще й за ґратами тримати, міцними.
І годувати виключно бананами. Кожній звірючці - своє.

Що практично з цього випливає,
Feb. 6th, 2016 01:44 am
з цих всіх роздумів. А випливає з них можливість розуміти мотиви різноманітних species. І, при наявності відповідних засобів - керувати ними. Як чужими, так і своїми, в біологічному (і не тільки) сенсі. Свої розуміти тяжче, до речі. Бо чим більше їх розумієш - тим складнішими вони стають. І, відповідно, ще складніше їх в результаті розуміти і т.д. От я свої, для прикладу, розумів доти, доки не зрозумів. А зрозумівши - перестав розуміти. Щютка :)

Про це не пишуть у новинах..
Feb. 6th, 2016 12:35 pm
Є такі речі, про які не розказують на кожному кроці. І навіть цілеспрямовано шукаючи певну інформацію - такої неможливо знайти. Або, якщо можливо, то тільки за перепусткою в спецархівах, чи за підпискою в наукових передових журналах, чи просто мовою потрібно володіти, якої ви не знаєте. Це ієрархічна модель знань, типу зикурата. Хочеш в чомусь розібратися - мусиш лізти наверх. Лізеш наверх - отримуєш весь спектр захисних реакцій: конфлікт з жерцями, які ці знання бережуть для себе (у різних сферах є свої різні жерці), конфлікт зі світом, який теж не схильний просто так всіх до управління пускати, і це його позитивна риса..

23:23
Feb. 14th, 2016 11:23 pm
Англійською прикільно це звучить: ту трі - ту трі. На дерево, на дерево, тобто. Весело ж, нє? І взагалі, цифри можуть говорити набагато більше, ніж ми думаємо. В англомовному світі ціла псевдомова є, цифрова, "1337" називається. Еліт, тобто. Бо ел-е-е-т. Подвійне "е" в англійській читається, як "і".

Вічні
Apr. 1st, 2016 08:37 pm

Все ж таки вірно казав старий Хуан про них: вони живуть так, ніби не збираються вмирати. Так, ніби живуть вічно. Так, ніби в них ще все життя попереду. Тратять його на розваги, футбол, читання всякої фігні, абищо, лиш би не зустрітися свідомістю з тим одним об’єктивним фактом. Саме з тим.
От ніколи їх не міг зрозуміти, весь цей вид.

Віруючі
Apr. 1st, 2016 09:42 pm

Науковці, що відкидають можливість потопу в минулому бездискусійно, уподібнюються релігійним сектантам. На питання "чому не може?" ще ніхто з них не відповів. І не відповість, ясна справа, бо факти, міфи, та й загалом логіка свідчать про протилежне. В той самий час справжні релігійні сектанти, які стверджують, що потоп був (я маю наввазі всякі різні релігійні секти і течії) - виступають проти науки, у явній формі.

Тобто, дивіться, як цікаво виходить: сектанти від релігії відкидають науку. Сектанти від науки теж відкидають науку. У цьому вони сходяться в інтересах, ці дві групи ідіотів. І одні лиш альтернативники і рухають цим світом, так виходить. Тобто, абсолютна меншість. Як він досі не скляк, бідолаха? - оце чудо.

п.с. Для них і працюємо. Для вічно зникаючих, але. Ібо ценз на вхід у сей храм - він не інтелектуальний. Ценз - у адекватності, у почутті міри. І у здатності цю міру витримувати в різних середовищах і ситуаціях.

Культ сили
Apr. 2nd, 2016 10:41 am

Досліджуючи природу наших негараздів, азм прийшов до простих і невтішних висновків: світом керує різниця потенціалів. Згідно закону Ома. Тут все просто.
На практиці це ще простіше: побачила мавпа проявлену силу у вигляді, скажімо, блискавки, грому, вітру, чи грошей - захотіла й собі такої. А що може робити мавпа, щоб опанувати блискавку, чи вітер? Та нічого, без необхідного рівня розвитку. І це її засмучує.
В цей момент мавпі завжди приходить спасительна ідея у вигляді культу карго. Бінґо!, - думає вона, - візьму собі кусочок запеченої в піску блискавки і вона стане моїм талісманом, власним кусочком сили богів.
Талісманом сили, само собою, може виступати будь що, хоч дзеркальце, чи скляні буси для туземців, хоч ракушки каурі, на які у них золото вимінювали, хоч саме золото, хоч зелений, чи інший кольоровий папір, неважливо. Важливо, що за талісманом завжди стоїть сила. Але не реальна, проявлена, а сила В УЯВЛЕННІ мавпи, яка вона є. А уявлення мавпи формують інфовпливи різноманітні. А найефективнішим з інфовпливів є інфовіруси. Гарно написаний вірус працює тисячоліттями, якщо його вірно до джерела сили підключити. Приклади самі познаходьте, це не тяжко.
Але сила має два аспекти: явний і неявний. Явний аспект - це кінцева ланка послідовності омічних взаємодій. Неявний - це початкові ітерації. Отой самий ефект метелика відомий. І, оскільки основне управління відбувається саме неявним чином, якого мавпа не може усвідомлювати і бачити, але відчуває нутром, деколи - вона, буває, створює на грунті цих своїх підозр ще пару контурів культу карго. Які, в свою чергу, мавпи хитріші закольцовують на свої, чуть вищого рівня контури. Кібернетика, отже. Написав би’м багато на цю тему, але нема нащо. Хто може - той і так все розуміє.
п.с. дивно, як вони досі розетці молитися не почали.

Культ сили 2
Apr. 2nd, 2016 02:02 pm

Найбільший секрет сили полягає у уміннях і механізмах, здатних перетворити слабкі взаємодії, управлінські, у сильні. У кінцевий результат, тобто. Цього секрету вам ніхто, думаю, не розкаже, навіть я.
Не те, щоб не міг. Не хочу. Просто підказую, що такий секрет є, він лежить саме у цьому місці і його можна знайти самостійно, у любому прикладному сенсі. Нічо складного тут нема, варто лиш якісно пошурупати макітрою і поскрипіти шестереньками. Без цих знань і умінь, стверджую точно, ніякі зусилля з побудов ніяких структур, держав, механізмів і т.д не є повноцінними. Без знань як воно працює і чому, все воно - лише мавпування. Тобто, той самий карго-культ, хоч деколи і функціональний. А карго - це завжди карго. Копія - це копія. Без знань і умінь і рухомих сил оригіналу - це завжди лиш бліде його відображення. Але так воно все і працює, на відображеннях.

Інтерес
Apr. 5th, 2016 05:14 pm

Людина = її інтерес, підтверджений ділом і верифікований результатом. Довготерміновим результатом.
Згідно цього визначення бомж, який живе на смітнику, але мріє про небо, є потенційно вищим за статусом ніж свиня, яка живе у палатах, але мріє про гімно.

Тут, як завжди, нічо нового, само собов. Але формулу пам’ятати корисно. Стратегічно корисно.

Небесна механіка
Apr. 6th, 2016 09:44 am

Наша система - система резонансна. Сонячна, галактика, Земля-Місяць, Земля-Венера-Меркурій-Сонце, Плутон-Харон і т.д. - все працює на резонансі. Мені дивно, що досі ставиться питання, чому, скажімо, Венера завжди обернена одним боком до Землі у момент найбільшого наближення (нижнього з’єднання). Пояснюю: тому, що: а) резонанс, б) Венера (як і Місяць) - небесне тіло зі зміщеним центром мас. З сильно зміщеним центром мас.

Чому Місяць обернений завжди одним боком до нас? Тому, що з нашого боку у нього багато маси, а з протилежного - менше. Ось і все. Бо важким кінцем тіло завжди старається притягнутися до ближчої точки опори.
У випадку з Венерою чуть складніше - вона синхронізована з Сонцем. І мала б крутитися навколо своєї осі за 255 днів. Але, оскільки Земля своєю присутністю її "сповільнює" в русі на орбіті, то й вся ця система знаходить найближчі "резонансні ями" (тобто, місця найменшого опору відхиляючим силам) і таким виявляється найближче до Землі наближення. Це ж, вроді, елементарна річ - які інопланетяни, які таємниці? Фізика, 8-й клас. Чого тільки не напридумує мозок, не обтяжений знаннями.

Супутник Плутона Харон, для прикладу - той крутиться не тільки одним боком до поверхні, але й над однією точкою. Що може означати тільки одне: Плутон теж небесне тіло зі значно зміщеним центром мас. Якби Земля мала такий зміщений центр мас, то Місяць теж висів би над нею завжди в одній точці. І Сонце також, до речі. Що тут може бути не ясно ще?

Принц датський. Суперконспірологічності пс
May. 10th, 2016 09:21 pm
http://palaman.livejournal.com/224234.html
Французскую революцию не англичане начали. Они лишь подключились к делу, доведя процесс до максимальной степени разрушительности. Есть интересный факт, что те же люди, которые делали французскую революцию, те же самые люди участвовали в освобождении Колоний (США).
То есть, получается, они были и против Франции, и против Англии. Это очень интересное обстоятельство, которое заставляет думать, что тут действовали ТРИ силы. Кто же был третьей силой? Я подозреваю, что это были ГОЛЛАНДЦЫ.
Если углубиться в историю, на момент захвата Англии голландцами ("Славная революция"), в самой Голландии были две противостоящие группировки. Сторонники Вильгельма Оранского и противники. Монархисты и республиканцы. Вильгельм захватил английский трон ("Славная революция") и объединил Англию и Голландию в одно государство. Его сторонники укрепились в Англии. А их противники (голландские республиканцы) остались в Англии. И вот они-то и устроили И освобождение Колоний, И Французскую революцию - при этом первое они делали, опираясь на Францию, а второе - опираясь на Англию.
То есть, они умудрились ВСЕМ досадить, разрушить старую Европу. А где они сейчас (их потомки)?
Я подозреваю, что они сейчас ПРАВЯТ ШТАТАМИ.
Нью-Йорк основали голландцы и назывался он Нью-Амстердам... Знакомый американец мне говорил по секрету, будто в Америке ходят слухи, что их страной правят 13 голландских семейств.

Мурахи і теорія змови.
May. 16th, 2016 07:13 pm
Якщо колись захочете дізнатися, хто керує світом - зверніть увагу на мурах. Зрозумієте хто, чи що заставляє мурах будувати, працювати, складувати запаси, доїти тлю, відпочивати в соляріях і т.д. - зрозумієте, хто керує світом людей, та й взагалі світом. Бо різниці нема ніякої.

Фраза з одного кіна: "*ми придумаємо якогось страшного злочинця, назовемо його, скажімо, Мігелем, і повісимо на нього всі злочини. А коли його ніхто не зможе знайти, коли почнуть шукати - скажемо, що на те він і злий геній злочинного світу, щоб його знайти тяжко було... ".* Все точно, як і з вищезгаданою теорією. Зручно, щоб за рахунками не платити, в першу чергу. Ну і халявні прибутки, в другу, не без цього.

Мережа мереж

May. 17th, 2016 08:47 pm

Отже, якщо задуматися над мурахами, стане очевидно, що в мурах нема одного якогось координаційного центру, нема пульта управління. Але разом з тим вони створюють цілісні конструкції, облаштовують їх, функціонально орієнтують і т.д. Як так? А дуже просто. Мурахи, як і будь які живі істоти керуються програмами-фрагментами, об'єднюючись разом, які - здатні створювати мережі. Які, в свою чергу, можуть створювати супермережі, типу мурашника. А ті, в свою чергу, разом з усім живим - створюють мережу мереж. І керується вона не одним якимсь управлінським центром, а балансом сил і балансом інтересів цих мереж. В деяких, критичних випадках, може керуватися взагалі однією мурахою. Якщо вона, для прикладу, знайшла палицю, яку в мурашник встромили. Тоді всі мережі підпорядковуються цьому сигналу, як основному. Інакше весь мурашиний світ може зникнути. Тобто, важлива в мережі не мураха, як така, а сигнал зворотньої інформації, який вона подає в мережу. І програми обробки цих сигналів, здатність їх сприймати. З якими, до речі, у нас якраз і проблеми, в основному.

Оцю інформацію, що я зараз пишу, мережа мереж тільки що у мене стерла в нуль, клацнувши пімпу "назад" в бровзері, довелося заново написати. Не бажає вона, щоб ви знали. Зате я бажаю. І, хоч перший варіант був чуть кращим, сильнішим і гармонійніший - другий також нічо.

Порада
May. 17th, 2016 10:30 pm

На основі всього раніш сказаного я рекомендую вам, якщо можете, почати мислити алгоритмами. Просто тому, що алгоритми керують світом. І вами. І, хто зможе зрозуміти свої власні алгоритми - той зможе зрозуміти більшість інших, в т.ч. і самого світу, як системи. Ні, не дарма ця наука, кібернетика, наука про алгоритми і управління, була така страшна для мудаків, що вони її аж лженаукою назвали. Не треба їм вірити - ця наука справжна. Вчіть і розумійте алгоритми, особливо свої - і вам відкриється величезний і величний реальний світ. Після цього ваш мозок накриється мідним тазіком а ви самі, вірогідно, виживете і заведете собі блог, як я, внаслідок шоку. А всі назвуть вас паскудним-препаскудним словом блогер, ага :)

Не вчіть алгоритми, отже. Жуйте собі травичку весело і радійте життю. Ось.

iq
May. 17th, 2016 11:28 pm
Читаю, бува, деколи свої давні опуси і думаю: мля, оце то завернув, зараз би до такого ніяк не додумався. Або: яке ж воно тупе все - а виглядало так нічо, поки писалося. А найдивніший випадок - це коли я точно знаю, що в тексті щось таке страшно мудре було, шо капець, а читаю - звичайна банальність. Але ж я знаю, що воно там було, не банальне, залізно було - а нема. Це вже потім до мене дійшло, що, як справжнісінький амбідекстр, азм деколи думає лівою половиною, тоді опуси правосторонні здаються банальністю, а деколи правою - тоді навпаки. А деколи - обома зразу - тоді все решта - взагалі прісні примітиви, і всі решта. Так шо отак.

Цікава штука, інтернет
Dec. 17th, 2018 01:15 am
Чим більше віддаєш - тим більше лишається.
Чим більшеховаєш - тим упс, і згоріли всі фото в вінчестері. Ну, а все те, що я тут понаписував зп'яну - я б і під пушкою вже не згадав. А так, диви, й почитати є шо, при потребі.
Просто записувати - мало. Записувати і викидати в море - саме воно. Повний Дзен.

От, почитайте краще Хайяма:
Dec. 19th, 2018 11:54 pm

Тільки в подертих лахміттях досягнеш висот,
Серце пірвавши на клаптя - лиш тоді їх досягнеш.
Геть відгони бажання надзвершень від себе.
Лиш зволодівши з собою - дійдеш до вершин!

Не вартує людини, прагнути в кожний таріль зазирнути,
Подібно до мухи, що шукає поживи.
Хай ліпше в Хайяма ні кусня не буде,
Ніж його злодій на заріз приготує.

Таїну вічних сфер смертним не дано пізнати,
Що ж лишається нам? Лиш любов та вино.
Вічний світ, а чи створений ким - все одно,
Якщо нам його беззворотньо лишати.

Мужі, що мудрістю світ підкорили,
Що їх ми вважали за світоч пізнання,
Шлях не знайшли із темноти полону.
Попустословили, та й тудою ж пішли.

Назовуть мене п'яним - то й хай,
Назовуть бунтівним, та гарячним - хай так.
Я є я. І триндіть собі, що вам завгодно.
Я залишуть Хайямом. Воістину так!

Закон працює і досі.
Feb. 16th, 2019 08:52 pm
Якби не знав, як це все працює і не бачив - міг би подумати, що всі тут витребони інтелектуальні на цю тему - фантазії самошедшого. Але ні. Фантазій мінімум, якщо взагалі є. Усе перевіряється, в т.ч. логікою. Закон - це залізна логіка. І дуже проста. Просто не всі її бачать, й не всі бажають підкорятися, чи розуміти, навіть якщо й бачать. Але на результати це мало впливає. Мало - від слова зовсім.
Приклад: який би це був Закон, якщо б не попереджував знаками, доступною мовою, чи стусанами? Ні, це не Закон був би. Який це був би Закон, якщо перед тим, як забрати - не давав би? Звичайним злодієм був би, а не Законом. Бо чуже відбирав би. А якщо б вимагав з ненавченого - виконання? Отож. І т.д. За кожним пунктом стоїть залізна, залізобетонна логіка. І так воно чомусь все і првцює*.
Звідси висновок: світ - інформаційна структура. Матриця, якщо бажаєте. Але це - не вірно. Бо сама вона також Закону підкоряється. Тому це не та Матриця, з якої нема виходу. Чи яка може надмір обмежити. Це та Матриця яка, обмежуючи, ДАЄ ВИХІД, дає силу вийти. Бо Закон дає цей вибір, стати вільними, чи лишитися рабами власних злочинів, власної тупості. Гнити в болоті - чи рухатися до висот. Закон УЧИТЬ. Щоб зробити всіх, хто бажає, якіснішими, сильнішими.
І кращого за нього вчителя шукати годі, мислю. І це все, більш вірогідно, ніж невірогідно - не фантазія, а звичайна фізика. Нова фізика, якщо хочете. **
Все це можна дослідити. Переглянути архіви, мільйони файлів, випадків, співпадінь неймовірних, подій неймовірних і т.д - і зробити висновки наступного якогось рівня. І вивести людство на шлях, який йому від початку призначався. З болота тупості вийти на шлях вільний.

---

*правцювати - іти, впевнено рухатися шляхом.

** від знання якої буде залежати впевнена робота квантових комп’ютерів, наприклад.

Щодо свинячих перегонів, званих виборами.
Mar. 14th, 2019 02:33 pm

Українцями має право керувати лише українець. Це аксіома. Якщо в законі вашому не зазначено такий простий, елементарний момент - тоді це не закон.
Але навіть якщо це не зазначено - в Законі все прописано цілком доступно. Ось тільки злодії його читати не вміють.
Тому: розуміє злодій, або ні - але коли починає лізти через чужу межу - втрапляє в повне розпорядження її законного власника. В Україні все належить народу України. Не населенню України, не громадянам України - але народу. І найперше - це право на владу.

Цигани не мають такого права в Україні.
Жиди не мають.
Євреї не мають.
Москалі не мають.
Кацапи не мають.
Хохли не мають.
І усі решта також не мають.

Ніхто, крім українців не може керувати нічим в країні Україна. На якій паразитує держава цУкраїна сьогодні, паразитична структура. Враховуючи, що подібних структур багато в світі, а разом вони сумуються в паразитичну злодійську конгломерацію - операція буде доволі болісною з від'єднання паразита від харчування.

Що і як робити, коли "всі кандидати - підари"?
Apr. 1st, 2019 05:54 pm

Я вам трохи поясню азів. Бо більше вам ніхто того не пояснить. Це така об'єктивна правда. Вона ж - істина. А істину ви не любите, тому далі можете не читати - вам не сподобається.

Спочатку даю відповідь - далі обґрунтовую залізною логікою. Безсумнівною і однозначною (спробуйте заперечити, якщо зможете).
На злодійський бидло-атракціон під назвою "вибори" ходити не треба. Взагалі. Ходити треба на вибори. Коли вони будуть. А для того, щоб вони були - їх треба зробити. Як і що? - ось про це далі.
Ось берем типову вчорашну ситуацію - сто вісімдесять клоунів, кращих, або гірших - а голосувати нема за кого. Тобто, нема ні одного кандидата, за якого ви бажали б проголосувати, не покрививши душею. Тобто, у повній відповідності до статті конституції про свободу совісті. Ця стаття дає вам право не брехати (і не кривити душею, в т.ч.), не пристосовуватися і т.д.

Тому: **прийшовши на вибори, ви маєте мати право** (відповідно до цієї статті) **на пункт "Проти всіх"** у виборчому бюлетні. Якщо такого пункту нема - ваше право на вибір порушено. Або воно, або право про свободу совісті, але одне з двох.
Висновок 1: такі вибори - нелегітимні. Або нелегітимна сама конституція. Тоді й вибори також, зрозуміло.
Висновок з попереднього висновку: ходити на них, таких, не треба. Доки не будуть такі, як треба.

Далі: **кожен виборець має мати право на відкликання власного голосу**. Оскільки: вибираєте ви посадовця на основі неповної (а часто - недостовірної) інформації. Після виборів може з'явитися інформація про те, наприклад, що ваш вибір - невірний. Бо кандидат - брехло, злодій, або взагалі убивця. Таким чином ви становитеся співучасником злочину. Бо вашим іменем кояться усі ті злочинні справи в подальшому. Від вашого імені приймаються закони і т.п.

Це **ви делегуєте їм повноваження за себе говорити (але відповідати будете все одно самі, за їхні помилки!).** Вважаєте, можуть злодії вас презентувати? Ваше право.

Хто ж так не вважає - має мати право на відкликання ВЛАСНОГО голосу. І не пул з мільйона голосів, а лише власний. Тому, якщо такого права в законі про вибори нема, робимо *висновок 2*: такі вибори нелегітимні.
Це лиш два характерні пункти, для затравки. Їх набагато більше, насправді.
Але, як відкликати власний голос, якщо вибори таємні? Хто заборонить вам відкликати голос за кандидата X, якщо ви голосували за Y, насправді? Є така методика? Нема такої. Отже: вибори мають бути відкриті. Але це неможливо. Оскільки авторезонанс. Відкрито голосувати може лише людина вільна, повністю незалежна, стійка до зовнішніх впливів і т.п. Таких є одиниці. Можливо, десятки. Можливо, сотні, або тисячі на всю країну. Ось вони й володіють правом вибору. І вибір цей вони озвучують не вашим, худобинським способом. Вибір цей відомий завжди. Всім, хто бажає його знати. Але він не завжди простий і очевидний, як сьогодні. Тому, висновок основний: між вами, так званими "виборцями" і справжнім вибором - прірва непройденна. Й створили її ви самі, власною тупістю.
п.с. щодо вчорашніх виборів, конкретно: Усьо буде так, як тра. Не чмихайте.
п.п.с. трохи познущався з коней апокаліпсису - то вже вибачайте. Ну скучно ж, на вас тупих дивитися.

Аврора мінус.

Feb. 16th, 2019 07:22 pm

Закон - це знаки. Їх треба виконувати. І не тому, що ДАІ спіймає (а воно всіх лапає, зрештою) - а тому, що якщо подушка спрацює від копняка кобили в бампер, на швидкості 5 км за годину - а ви не пристібнуті - вам карк може зломити. І будете ви задом наперед дивитися, тоді. Недовго. Тому знаки тра виконувати. Вам тра. Але спочатку їх тра розуміти вірно. Щоб не скотитися в болото суєвір’їв та страхів тваринних.

Часто люди помиляються.
Apr. 2nd, 2019 04:17 am
Помилка (якщо вона не критична) - не гріх. Помилка - складова процесу навчання. Опрацьована помилка - не помилка, а досвід. Триматися за помилку - ідіотична хиба шаблону. Ця хиба вбиває, в кінцевому вимірі.

Фізика коротких спідничок.
Mar. 14th, 2019 06:00 am
Інакше - фізика високих енергій.
Закон - явище універсальне. Тому працює однаково усюди, й в любому масштабі. Тому уся ця сучасна "наука" - це купа сміття, подана лохам на позолоченому підносі (насправді - покриті нітридом титану, у кращому випадку. Але виглядає так само - то яка різниця, ні?)

Отже, що таке фізика коротких спідничок? Це коли з одного боку один полюс сили (самець), з іншого - інший, самка. Між ними - певний шар ізоляції (умови життя, відстань, відсутність достатнього рівня уваги і т.п.). Підвищити рівень уваги (тобто, рівень потенціалу притягування) можна підвищенням рівня нижньої межі спідниці. Навіщо?

1) щоб збільшити різницю потенціалів з метою ефективнішого пробою електричного (потужності іскри. В циліндрах авто дуже зручно: сильніша іскра - краще запалювання - якісне згоряння - вища потужність двигуна на виході).

2) щоб збільшити різницю потенціалів з метою УТВОРЕННЯ МАГНІТНОГО ПОЛЯ навколо. Це коли спідничка коротка - а вона ся викобелює довго, навіщось - це саме воно, потреба в магнітному полі. Тут знову є дві варіації: потреба у полі, або створення конкурентних умов чи потенціального бар'єру (перевірка на якість). І т.п.

Короч, вся ця фізіологія - це є чиста фізики логія. Тобто, логіка фізики. І закон той самий тут панує, що й всюди. Єдино, що варто відмітити, це наступний момент: кожен вид працює в своїх діапазонах енергій й частот. Тому й несумісні, буває, хоч зовні й подібні. Тому й судить Закон кожного відповідно до його власних параметрів, а не за усередненими невідомо ким і навіщо формулами.

Хмельницький та Донцов про самоуправління
Apr. 14th, 2019 07:34 am
Світло вирубали - пішов в бібліотечку, почитав журнальчика. Журнальчик толковий, "Українська культура" ся зве, навіть виписав дещо. Ось і вам також розкажу, бо варто. Номер 3 за 2018-й рік:
Д.Донцов. ЗА ЯКИЙ ПРОВІД
...Разом з провідною верствою стоять і падають народи. Добре знали наші предки цю істину. В своєму Універсалі звертався до України Хмельницький: "но єсли нас [козаків] одоліють, то відайте панове, же і вас всіх Малоросиян... огнем і мечем поруйнують і в рабську облекуть одежу"! А в "Треносі" Смотрицького читаємо, що коли псувалась духовна еліта нації, якщо складалася "з незрілих хлопів і неуків, неотес, жерунів, надутих балакунів, підлесників, сліпих вождів" то відразу зіпсуття пішло далі, на нижчі щаблі спільноти; тоді й "юнаки збідніли і доньки удалися в розпусту, Бога і правду Його забувши". Деморалізувався провід, деморалізувалася й маса.
...
Казали наші пращури: "от глави риба, от начальників собранія растліваються, загнивають, погибають". Питання проводу є першочерговим для будь-якого суспільства. .. Завданням проводу є неясне стремління маси укласти у виразну формулу, ідею, дати їй дороговказ і ціль.

...
Поширеною є думка, що в проводі може бути кожний, кого виберуть; що політичний провідник - це або фахівець, або добрий адміністратор, або спритний бізнесмен. Але такі погляди існують в близьких до розкладу спільнотах. Щоб бути провідником, не вистачить знання конституції та парламентського правильника. Не вистачить провіднику мати виборчі голоси. Ще щось мусить він мати... Мудреці й пророки, послані Богом Україні, знали добре, що провідна верства, коли вона дійсно є такою, - це зовсім інша порода людей, і розумом, і серцем, і волею, високо стоять вони над масою народу, над пересічною людиною.

Показник якості
Apr. 14th, 2019 07:19 am

Лише здорові і сильні можуть з себе сміятися. Слабкі і мудакуваті - сміються лиш з інших і слабших.
Уже на основі лиш цього параметру мудаків можна брак *(на цих словах на районі вирубили рубильник, і у всіх зникло світло)*
ТОму далі писати не буду. Оскільки усе і так ясно.
п.с. Закінчення речення, хіба: увати на вході в любі управлінські структури.

Сміх, як коректор шаблону.
Apr. 14th, 2019 07:21 am

В совіцьких анекдотах завжди усі нації були тупими і примітивними. Були анекдоти про тупих хохлів, про грузинів, про тугуватих естонців, про хитрих жидів, про кого іще? А були і про панівну народність - анекдоти зовсім іншого змісту, загальної тематики "ну, тупиє!" У них американці, німці, та хто там іще - завжди летіли в літаку разом, абощо - і усі виявлялися

дурнями, крім тої ж народності. Хто запускав такі анекдоти у маси? З якою метою?
Ось саме з цією: з метою управління шаблоном. А далі вже наслідки йдуть: комплекс меншовартості, або величі, далі - сварка й війна між народами. І профіт. Це метода така, управлінська.

п.с. тому я і вважаю пропагандонів гімном щонайпершим. Що наших, що їхніх. Бо брехуни. Бидло.

Іронія долі.
Apr. 12th, 2019 02:07 pm

Закон любить посміятися. Але вишукано. Ібо Закон - це високе мистецтво. Ну, ось це, наприклад, уже не анекдот (фраза з новин): *Британський стендап-комік помер на сцені під сміх глядачів. Глядачі подумали, що нездужання артиста - це жарт, і продовжували сміятися.*
А є ще анекдот про пожежу. НУ, ви пам'ятаєте??)

І запам'ятайте:
Apr. 14th, 2019 07:56 am

де пірамідки - там і раби! А де вільні - там горизонтальні управлінські структури, або пірамідальне, але САМОуправління. Тобто, вільні вибирають з-поміж себе кращого (того, хто може і знає) - і ДЕЛЕГУЮТЬ йому певні свої повноваження, певні власні свободи. З метою дійти до майбутнього, інших тут не придумали ще. Якщо ж делегат - булька надута - його ж вони і знімати зразу мають можливість. Бо їхнє право - давати і брати своє. Раби ж шукають начальника завше. І пірамідки будують. Так розпізнаєте їх.

Технології управління лохами. Штучні проблеми.
Apr. 12th, 2019 11:56 am

Виписати штучні платіжки, загнати людину в борги, вкрасти час... А якщо не вдасться загнати чи вкрасти - то вирішити створену самим паразитом проблему, щоб народ знав, що паразит "дбає" за нього. Одна рука створює проблему - інша вирішує. На виході - профіт. Одна рука краде гривню - інша віддає десять копійок. На виході - профіт у 90 копійок. Плюс довольні лохи, за яких "влада подбала". Технологія управління така.

Принцип фрагментації
05 лютий 2011 at 12:01 AM

Принцип фрагментації - це метода вживляння лохам у шаблон недостовірної інформації. "Деза", яку потрібно "залити" споживачам, розбивається на деяку кількість фрагментів (різних кутів зору, взаємодоповнюючих елементів) та подається кількома каналами сприйняття, та різними каналами розповсюдження інформації. Важливо, щоб ці канали не перебували в очевидному зв'язку між собою. Мозок, отримавши інформацію з кількох "незалежних" джерел автоматично надає такій статус достовірної. Просто, зате ефективно.

Один кандидат під різними масками
Apr. 17th, 2019 01:50 pm

Вивести в другий тур одного кандидата - це геніальна річ. Такого досі не було ще так явно, щоб кандидат з самим собою змагався. Один - за себе, другий - за проти себе. Обидва варіанти ЗА, тобто. Всі, хто розчаровані діючим "успішним менеджером" - автоматично

йдуть ~~лісом~~ голосувати проти. ТОбто, кандидату ЗЕ взагалі ніякої програми не потрібно. Що він успішно і продемонстрував. Досить бути проти кандидата ПО. Це найкращі вибори в історії України. Найуспішніші, ага. Вони не лише однозначно довели, що технології - сила (чому, як порядний інженер, не можу не радіти), але й іще успішніше довели, що така середньовічна фігня, як вільний вибір усякого дрантя, що ним не володіє - інфернальне зло, якого треба чим швидше позбутися, би вижити. Бо демократія - це не тоді, коли всі бомжі і зеки голосують. ДЕмократія - це щось трохи інше.

Іще технологій вам
Apr. 14th, 2019 12:46 pm

Паразит завжди грає в чотири руки, або у монополію. Це проста схема. Приклад виборів американських: паразити, як і у нас, вивели в другий тур основну кандидатку - і клоуна (як вони думали). Клоун був їм потрібен, щоб створити значніше негативне тло для того, щоб провести власне гімно до корита.

Зрозуміло, навіщо - бо без іще більшого гімна народ просто гімно їсти не бажає. Треба йому втюхати схему про ще більше гімно. Але в них вийшов конфуз, бо клоун виявився не клоуном, а людиною Закону. Як так сталося? Та просто: паразити - тупі. Вони настільки тупі, й примітивні - що просто чудо, як їх досі не розвісили на різних стовпах. Точніше - не чудо, а добрі програми шаблонні. Рабів занадто довго виводили з потрібними якостями, щоб так просто усе мож змінити було.

Отже, коли треба дурити рабів - тоді грають в чотири руки. Це двопартійні схеми різні, дводержавні схеми різні (US-SU наприклад), контрольований ворог (схема з пугалом ворога) і всяке таке.

Коли двох полюсів не стає (бо лохи розумніші бувають) - їм дають безкінечну кількість варіацій. 180 бидло-кандидатів, як у нас, наприклад, з хохлом в вишиванці, приліпленим збоку, в якості "вибору", для прикриття. Ну а монополія - це взагалі просто. Це коли всіх загнали у рабство і все поле гри контрольоване повністю. Тоді ігри закінчуються, за непотрібністю. ПРосто ж?*
п.с. картина - це ~~тло~~ фон, щонайперше. Тому паразити так люблять мистецтво - так вони тренуються не забувати метОди. І ви потренуйтесь.

Іщо
Apr. 24th, 2019 03:56 pm

Воно чим все цікаве, це попереднє: воно мало б нас, по ідеї, витягувати з того болота, в якому ми всі (завдяки неадекватності) втрапили, такий мало сенс. Але люди ігнорують життєво цінну інфу, у наш час, ще й вперто й натхненно впираються. Ослам - морква миліша. Ця реакція була б дивною, також, якби ми не знали, що таке є Шаблон, та як він працює (особливо на фоні сенсорного перевантаження). Але ми знаємо, що Шаблон - це майже чиста механіка, жорстко фіксована в мізках зв’язками нейронними. Що вона захищається. Що вона нападає, коли бачить те, що шкодить його ж власній цільності (за його оцінкою). Нападає на слабше. Сильнішого - або уникає, або, якщо ще доволі тупе - починає обгавкувати.
Це все типові реакції, вони доволі цікаві, коли у людях спостерігаються. Особливо тоді, коли ці люди - хоч трохи є здатні до самоаналізу. Тоді їх ламає і плющить, від розуміння того, як шаблон ними керує, і куди їх завів. Це якщо розуміють.
Тому, вартує займатися тими хіба, хто цього вартує. Решті тут не поможе нічо. Але їм й без потреби.

Маркер.
Apr. 24th, 2019 09:49 am
Є такі рослинки, називаються "рослини-індикатори". Вони ростуть лише в певних специфічних умовах. Де є підвищений рівень такої, або іншої складової в ґрунті. Точно так само злодії ростуть в певному ґрунті. В гнилому. Точно так само є різні події-індикатори. Люди-індикатори. Закони-індикатори. І т.д.
Індикатором злочинної тупості влади є, наприклад, заборона міським жителям відключатися від мережі опалення. З одночасним зняттям лічильників, деколи (у нас тут було саме так).
Заборону цю злочинці провели через рішення місцевих рад по всій Україні. Тобто, це не були рішення місцевих рад, по суті - це була централізовано розповсюджена схема злодійська. Міські ж ради у цьому процесі - лиш прикриття легітимності.+
І в чому резон? Які є пояснення? Невже стільки зусиль на підготовку законів витрачено лиш з метою обікрасти самих себе? Що, тварини, ніяк світову революцію не розкочегарите? Вважаєте, це вам поможе?
Здохнете в марних надіях, блядото. Амінь.

ДО взаємовідносин злодіїв і Закону.
Apr. 24th, 2019 11:00 am
Озброївшись попередніми двома текстами, та їхніми даними, з висновками, ми можемо виявити наступне:
Закон - це велике багатокілометрове дишло. Яке вільні вставляли, вставляють, та будуть вставляти цій бидло-блядоті доти, доки вона не відкине свої їбучі копита, та не впреться рогами у стіну власної тупості, яку саме ж будувало для нас непрохідною. Так вони думали, ці довбануті. Що вона непрохідна.

Але: вона непрохідна лише для злодіїв.
Убийтесь об стінку реальності, свино-собаки!
Там вам всім місце.

IV

Зерно істини.

Apr. 29th, 2016 02:58 pm

Істина завжди проста. Закон - простий, але прикладних значень - багато. Обробити їх якісно - необхідна велика кількість оперативної пам’яті, достатньої потужності процесор і, найосновніше, вірна програма тої обробки. Шаблон. А ще простіше: наукова школа, як система накопичення і обробки знань у часі.
У нас школи відповідної якості нема, це очевидно. У людства в цілому теж, можна сказати, нема. З давніх греків ми не дуже просунулися за 2 тисячі років. Причини цьому можуть бути внутрішнього (звіриної природи), або зовнішнього характеру. З зовнішніх у нас є або природні умови, або природній конкурент. Об’єктивне зло, тобто. Невидиме, очевидно, що бажає таким залишатися й далі, теж очевидно. Якщо зло невидиме, то його, можливо, й нема. А все те, що ми ним називаємо, може бути лише глюком в цивілізаційній програмі, в шаблоні. І глюк цей або має природне походження, або, знов же ж, привнесений зовні. Якщо привнесений - то зло таки є, хоч і невидиме. Якщо природне - то його можна виправити, або ізолювати. Зло, само собою, може бути відносним, або абсолютним. Відносне зло - це зло лише для нас. Тобто, елемент світобудови, де все хтось когось пожирає і цим живе. Це не зло, в ідеальному сенсі, воно зло лише для тих, кого пожирають. Тоді не варто бути слабкими - і вас не з’їдять. Абсолютне ж, якщо є - пожирає все підряд: слабке, сильне, неважливо. І, таким чином, знаходиться за межами світового закону справедливості. За межами Істини. На цьому стоять різні релігії, буває, бо це варіант, як варіант, також цілком імовірний. Для остаточного виявлення, що є що, достатньо, звідси випливає, одного, але конкретного факту. Факту вбивства сильного, але невинного, для прикладу. А факт веде, само собою, до висновків і, в юридичній площині, до вироку.

Про Трою та гору Елійонську.
May. 2nd, 2016 03:20 pm

Елійонська гора - знаходиться, як зрозуміло, в Трої. Але чи знаходиться Троя у Єрусалимі? :)
Гора Сіянська (бо "сіяє", сяє. Вона ж - сіонська) - одна з дихотомії Сіон-Елійон, інь-йонь, чоловіче-жіноче - змінне в часі начало всього. Змінюється за Законом. Звідсіля іде шлях до майбутнього

Єгипетські містерії
May. 2nd, 2016 04:05 pm

Звичайно, воно вам все не цікаве, але знати потрібно: *смолоскипна хода, для прикладу - це ритуал пошуку Озіріса: в сопровождении слуг, несущих светочи, по египетскому ритуалу: так производились поиски Осириса. Люди, разыскивавшие его, шествовали с лампадами в руках.* Ритуальне помирання дводенне - теж звідти. Ну і все, практично, решта. Тож, хто хоче знати той знайде і причини усього і наслідки. І зробить, можливо, якісь власні висновки. І, можливо, навіть зуміє їх з толком застосувати. Тобто, з сенсом для майбутнього. А майбутнє - це не абстракція, а єдина об’єктивна величина у реальному світі, керована вибором і його наслідками.

Сіянська гора
May. 2nd, 2016 10:22 pm
Наголос на "я". В українській традиції вона так і називається. Від слова "сіЯти". Бо ясно сіяє або в якомусь діапазоні, або з якоїсь причини. Сіянська гора стоїть противагою Елійонській. Сіянська мала б символізувати початок, Великдень, а Елійонська - кінець, Трійцю. Але може бути й навпаки, в залежності від прочитання. Нам важливо розуміти, що час, який ми сьогодні називаємо жнивами, кінцем, при перевертанні починає читатися як початок. Бо пори року змінюються протилежними при ротації полюсів. А свято залишається. І тоді нещасним жерцям доводиться його якось акліматизовувати, приводити в відповідність до нового розкладу. Таким чином початок стає кінцем, а кінець - початком. І знову, і знову, і знову, і знову.

Гармонічні явища і минуле
May. 3rd, 2016 10:22 am

Досліджувати минуле можна різними шляхами. Можна за допомогою викопних фактів, можна за допомогою записаних, та іншим чином збережених, можна за допомогою міфів, передань (усної інформації, збереженої в головах), а також самої мови, її будови, одягу, культурних кодів, пісень, явищ різних, забобонів, для прикладу і т.д. і т.п. Все це має взаємоузгоджуватися ідеально, інакше не працюватиме. Через це історію, я стверджую, підробити неможливо. Але різні сфери дослідження вимагають різного підходу. Міфи, наприклад, досліджувати можна тільки через призму тих шаблонів, які я тут обговорюю. Бо міф - це гармонічне явище. Працює він згідно з будовою мозку. А будова мозку, в свою чергу, працює на мовному коді, як основному гармонізаторі. І складається ця гармонія з двох резонансних половин - лівої і правої, знаєте.

Цілісна людина, таким чином - це людина гармонійна. В неї обидві частини мозку працюють синхронізовано, в певному резонансі, підсилюючи і структуруючи одна одну. Лінгвоінваліди - ті використовують одну якусь, для функціонування. Мозок в них пошкоджений або механічно, або вірусами, чи іншими, в т.ч. хімічними впливами. В світі є достатньо придурків, які не бажають бачити людей вільними, з різних причин. Основна з яких - комплекс неповноцінності, на тлі деґрадаційних внутрішніх процесів. Бо самЕ воно - неповноцінне, з різних причин, і заздрість до успішного, чи розумного в нього сидить настільки глибоко в шаблоні, що керувати нею воно не може. Але керуватися нею - так, знаючи внутрішньо, що здихає. Ось і творять різні паскудства. Коли я називаю таких виродками - це не образа, це медицинський факт. Його необхідно враховувати, ним необхідно керуватися. Якщо не бажаєте лишніх втрат, звичайно.

Календар
May. 6th, 2016 08:23 pm
"...в часи першої появи людей. А від цієї події до єгиптян пройшло понад 10000 років, тоді як з часів Троянської війни минуло лише неповних 1200 років"
Геродот

Але що таке рік? Всього лиш оберт Землі навколо Сонця, відносна величина. Наш календар сучасний має точно таку ж хибу, як і стара геоцентрична система астрономічна - вона відносна. А, отже, неточна. Має бути одна, універсальна відмітка часу, яка б достатньою мірою співпадала, можливо, з Земним роком сучасним, але залишалася незмінною на довгих проміжках, у сотні тисяч, або й мільйони років.
Цим наука, само собою, також займеться у свій час. Може це будуть якісь аналоги квазарів, мапа з яких дозволить не тільки орієнтуватися у часі при подорожах в космосі, але й у просторі, подібно до GPS системи позиціонування. Може навіть пульсари, згідно з якимсь емпірично виведеним законом, може якісь інші джерела - але вони будуть. І буде в них одна, універсальна, обґрунтована початкова точка відліку часу. І цілком може статися, що точкою цією стане або перший політ в космос, або перше прибуття людей на Марс. А далі, як у фантастів: кожному - по власній планеті, чи хто скільки забажає: сій, їж, живи, роби що хоч - лиш не заважай іншим жити. Досліджуй себе, чи світ, чи вбивайся, як завгодно - лиш не лізь, курво, до чужого. І, очевидно, доведеться створити моніторингову службу, жи би вони таки, курви, не лізли, куди не треба. Але вони знов таки, імовірно, пролізуть, і знов доведеться зібрати всіх на ковчег, типу Землі, а решту зачистити. І знов будемо дивитися в небо і думати: куди ж вони всі, туди їх, розтуди, поділися? І знов, прийде час, з’явиться черговий письменник клавіатурою, і знов щось подібне накалякає. Ібо wheel of time, еге ж.
Час - таки єдина гідна система відліку.